

Consell Municipal – Actes

ACTA Consell Municipal, sessió de 20 de desembre de 2019.

A la Sala Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el vint de desembre de 2019, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal en sessió ordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. Ada Colau Ballano. Hi concorren les Imes. Sres. i els Ims. Srs.: Joan Subirats Humet, Janet Sanz Cid, Laura Pérez Castaño, Jordi Martí Grau, Lucía Martín González (en els punts 12 a 14 de l'ordre del dia), Eloi Badia Casas, Jordi Rabassa Massons, Marc Serra Solé, Gemma Tarafa Orpinell, Jaume Collboni Cuadrado, Laia Bonet Rull, Albert Batlle Bastardas, Montserrat Ballarín Espuña, David Escudé Rodríguez, Margarita Mari Klose, Francesc Xavier Marcé Carol, Maria Rosa Alarcón Montañés, Ernest Maragall i Mira, Elisenda Alamany i Gutiérrez, Miquel Puig i Raposo, Montserrat Benedí i Altés, Jordi Coronas i Martorell, Eva Baró i Ramos, Gemma Sendra i Planas, Max Zañartu i Plaza, Maria Buhigas i San José, Jordi Castellana i Gamisans, Elsa Artadi Vila, Neus Munté Fernández, Ferran Mascarell i Canalda, Jordi Martí Galbis, Francina Vila i Valls, Maria Luz Guilarte Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereja, Celestino Corbacho Chaves, José Bou Vila, Oscar Ramírez Lara, Manuel Valls Galfetti, Eva Parera Escrichs, assistits pel secretari general, el Sr. Jordi Cases Pallarès, que certifica.

Hi és present l'interventor municipal, Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores i deu minuts.

La Sra. Alcaldessa, abans de començar amb l'ordre del dia de la sessió, comenta dues qüestions. En primer lloc, assenyala que avui coincideix la sessió plenària amb el dinovè aniversari de la mort de l'agent de la guàrdia urbana Juan Miguel Gervilla Valladolid a mans d'ETA. Indica que el cap de la guàrdia urbana ha enviat una circular que s'ha llegit en totes les comissaries, però considera que també és bonic expressar un record i un sentit condol des d'aquesta cambra a la família de l'agent.

En segon lloc, anuncia que l'any vinent, que coincidirà amb el vintè aniversari de la mort de Juan Miguel Gervilla, aquest ajuntament organitzarà un acte i s'inaugurarà el carrer que portarà el seu nom al districte de Les Corts.

Esmenta que una altra qüestió prèvia fa referència a l'incendi greu que es va produir ahir al carrer Enamorats, i anuncia que, sortosament, les persones que van resultar ferides es recuperen favorablement i estan fora de perill; i aprofita per enviar-los una abraçada en nom del consistori de la ciutat.

Afegeix que ahir mateix també van succeir altres coses que han motivat que els grups d'ERC i Junts per Catalunya hagin presentat una moció conjuntament, la urgència de la qual es votarà en el moment que es tracti, i que suposa un canvi en l'ordre del dia.

A) Aprovació de l'acta de la sessió ordinària de 29 de novembre de 2019

Es dóna per llegida l'acta de la sessió ordinària celebrada el 29 de novembre de 2019, l'esborrany de la qual ha estat tramès a tots els membres del Consistori; i s'aprova.

PART INFORMATIVA

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament Orgànic Municipal, es comuniquen les resolucions següents:

1. Decret de l'Alcaldia, de 15 de novembre de 2019, que delega a l'Im. Sr. Xavier Marcé Carol la Presidència de la Fundació Barcelona Cultura, en substitució del Sr. Jaume Asens Llodrà.
2. Decret de l'Alcaldia, de 15 de novembre de 2019, que nomena la Sra. Marta Clari Padrós i la Sra. Mónica Mateos Guerrero com a patrones de la Fundació Barcelona Cultura.
3. Decret de l'Alcaldia, de 15 de novembre de 2019, que nomena el Sr. Agustí Abelaira Dapena com a Director General de la Fundació Barcelona Cultura, en substitució de la Sra. Marta Clari Padrós.
4. Decret de l'Alcaldia, de 15 de novembre de 2019, que nomena la Sra. M. Isabel Fernández Galera secretària i patrona de la Fundació Barcelona Cultura, en substitució de la Sra. Montserrat Oriol Bellot.
5. Decret de l'Alcaldia, de 22 de novembre de 2019, que realitza una aportació equivalent a la que correspongui als partícips del col·lectiu A del Pla de Pensions del Grup Ajuntament de Barcelona, al personal de nivell 28 i 30, partípcip de l'esmentat Pla de Pensions, addicionals a les assignades a l'Acord de condicions vigent en cada moment, i sense que en cap cas, pugui afectar a la quantitat establerta pel col·lectiu A.
6. Decret de l'Alcaldia, de 25 de novembre de 2019, que primer, designa com a patrons electius del Patronat de la Fundació Barcelona Zoo, les persones següents:

Sr. Jordi Clos Llombart

Sr. Armand Sánchez Bonastre

Sr. Ferran Miralles Sabadell

Sr. Josep Tarin Canales

Sr. Ramón Torra Xicoy

Segon.- Cessa com a patrons electius del Patronat de la Fundació Barcelona Zoo, les persones següents:

Sr. Daniel Mòdol i Deltell

Sr. Xavier M. Ferrer Parareda

Tercer.- Proposa al Patronat de la Fundació Barcelona Zoo el nomenament com a patrons honorífics de les persones següents:

Sr. Javier Almunia Portolés

Sr. Juan Antonio López Jaime

Sra. Jordina Belmonte Soler

Sr. Antoni Carulla i Guarner

Sr. Xavier M. Ferrer Parareda

I Quart.- Proposa al Patronat de la Fundació Barcelona Zoo el cessament com a patrons honorífics de l'esmenada Fundació de les persones següents:

Sr. Cristòfol Jordà Sanuy

Sr. Manel Gazo Pérez

Sra. Carme Maté Garcia

Sr. Gerard Ardanuy i Mata

Sr. Jesús Calderer Palau

7. Decret de l'Alcaldia, de 29 de novembre de 2019, que designa membres de la Junta de Govern i de la Comissió Delegada del Consorci Institut Europeu de la Mediterrània, en representació de l'Ajuntament de Barcelona, les persones següents:

Junta de Govern

Vicepresidència 2a:

Excma. Sra. Ada Colau Ballano

Membres:

Ima. Sra. Laura Pérez Castaño

Ima. Sra. Laia Bonet Rull

Sr. Felip Roca Blasco

Sr. David Llistar Bosch

Comissió Delegada

Membres:

Sr. Felip Roca Blasco

Sr. Miquel Rodríguez Planas

8. Decret de l'Alcaldia, de 29 de novembre de 2019, que primer.- Designa representants de l'Ajuntament de Barcelona en la Comissió Consultiva de Compensació prevista al Decret aprovat per la Comissió de Govern, de 15 de novembre de 2018, pel qual es regulen les

obligacions derivades del principi d'universalitat en l'accés als serveis funeraris a Barcelona, les persones següents:

- Sr. Eladi Torres González
- Sra. Montserrat Mascaró Altimiras
- Sra. Noemí Peral González
- Sr. Joan Manuel Aparicio Ullod

I segon.- Pren coneixement que els representants de les empreses funeràries en aquesta Comissió seran, a proposta seva, les persones següents:

- Sr. Josep Ventura Ustrell, en representació d'Àltima Serveis Funeraris
- Sra. Sílvia Ramis Raubert, en representació dels Serveis Funeraris de Barcelona Mémora
- Sr. Jesús Chapinal Maiz, en representació d'Interfunerarias

9. Decret de l'Alcaldia, de 29 de novembre de 2019, que designa representants de l'Ajuntament de Barcelona a les comissions sectorials de la Fundació Eurecat a les persones següents:

Comissió sectorial de l'antiga Fundació Barcelona Digital Centre Tecnològic:

- Ima. Sra. Laia Bonet Rull

Comissió sectorial de l'antiga Fundació Barcelona Media:

- Sr. Michael Serafín Donaldson Carbón
- Sra. Marta Continente Gonzalo

10. Decret de l'Alcaldia, de 29 de novembre de 2019, que designa membres del Centre de Normalització Lingüística de Barcelona, en representació de l'Ajuntament de Barcelona, les persones següents:

President:	Im. Sr. Marc Serra Solé
Vocals:	Im. Sr. Joan Subirats Humet
	Sra. Marta Clari Padrós
	Sra. Carme Turégano López

I deixa sense efectes les anteriors designacions de representants de l'Ajuntament de Barcelona al Centre de Normalització Lingüística de Barcelona.

11. Decret de l'Alcaldia, de 29 de novembre de 2019, que designa patrons de la Fundació Privada Casa Amèrica a Catalunya, en representació de l'Ajuntament de Barcelona, les persones següents:

Im. Sr. Joan Subirats Humet

Ima. Sra. Laia Bonet Rull

Sr. Felip Roca Blasco

Sr. David Llistar Bosch

Sr. Miquel Rodríguez Planas

12. Decret de l'Alcaldia, de 5 de desembre de 2019, que primer.- Designa la Sra. Gemma Arau Ceballos i el Sr. Juan Carlos Ramos Sánchez representants de l'Ajuntament de Barcelona a la Junta General de la societat Port Fòrum Sant Adrià, SL en les reunions de caràcter ordinari i extraordinari; i segon.- Proposa la Junta General de la societat Port Fòrum Sant Adrià, SL, la seva designació com a membres del seu Consell d'Administració.

13. Decret de l'Alcaldia, de 5 de desembre de 2019, que designa la Sra. Ma. Teresa Casado Cadarso, gerent de Seguretat i Prevenció, i el Sr. Joan Ramon Riera Alemany, cap de Gabinet de la Cinquena Tinència d'Alcaldia de Prevenció i Seguretat, vocals del Consell de Direcció de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, en representació de l'Ajuntament de Barcelona i en substitució dels Srs. Amadeu Recasens Brunet i Jordi Samsó Huerta.

14. Decret de l'Alcaldia, de 5 de desembre de 2019, que designa la Ima. Sra. Laura Pérez Castaño, Tinenta d'Alcaldia de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI, representant de l'Ajuntament de Barcelona al Patronat de la Fundació Privada Instituto de Salud Global Barcelona, en substitució de la Ima. Sra. Gemma Tarafa Orpinell.

15. Decret de l'Alcaldia, de 5 de desembre de 2019, que delega en la Gerent d'Urbanisme l'atribució següent: Atorgament, denegació o altres situacions administratives de llicències urbanístiques de canvi d'ús i de llicències urbanístiques d'edificis per habitatge d'ús turístic i altres usos compatibles previstes a l'article 23.6 del Pla Especial Urbanístic per a l'Ordenació dels establiments d'Allotjament Turístic, Albergs de Joventut, Residències Col·lectives d'Allotjament Temporal i Habitatges d'Ús Turístic a la Ciutat de Barcelona de 27 de gener de 2017, amb l'excepció de les que es refereixin a immobles situats al Districte de Ciutat Vella.

16. Decret de l'Alcaldia, de 12 de desembre de 2019, que comunica al Plenari del Consell Municipal, pel seu assabentament, la designació de la Ima. Sra. Laura Pérez Castaño com a Portaveu adjunta del Grup Polític Municipal Barcelona en Comú, en substitució de l'Im. Sr. Eloi Badia Casas.

17. Decret de l'Alcaldia, de 12 de desembre de 2019, que modifica la composició dels membres de la Taula de Protecció de Dades, per tal d'adaptar-la als decrets d'Alcaldia i acords de la Comissió de govern reguladors de l'organització de la direcció política i administrativa de l'administració municipal vigents, en el sentit següent:

Presidència:

- Gerent d'Àrea d'Agenda 2030, Transició Digital i Esports

Vicepresidència:

- Delegat de Protecció de Dades

Membres:

- Un/a representant de la Gerència d'Àrea d'Economia, Recursos i Promoció Econòmica
- Un/a representant de la Gerència d'Àrea d' Ecologia Urbana
- Un/a representant de l'Àrea Agenda 2030, Transició Digital i Esports
- Un/a representant de la Gerència d'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI
- Un/a representant de la Gerència d'Àrea de Seguretat i Prevenció
- Un/a representant de la Gerència d'Àrea de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat
- L'Arxiver en Cap (Responsable de Seguretat suport paper)
- El/a Director/a de l'Oficina Municipal de Dades
- Un/a representant de la Gerència de Recursos
- Un/a representant de la Gerència de Persones i Desenvolupament Organitzatiu
- Un/a representant de la Direcció de Serveis Jurídics
- Un/a representant de la Direcció de Comunicació
- Un/a representant de l'Institut Municipal d'Informàtica (Responsable de Seguretat TIC)
- Un/a representant territorial de districtes.
- Un/a representant de l'Institut Municipal d'Hisenda
- Un/a representant de Barcelona de Serveis Municipals, SA

Secretaria:

- Un/a funcionari/ària de l'oficina del Delegat de Protecció de Dades

b) Mesures de govern

1. Creació de nous imaginaris i continguts per a millora de la Mobilitat i sostenibilitat turística.

Es retira

c) Informes

PART DECISÒRIA / EXECUTIVA

a) Ratificacions

b) Propostes d'acord

COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS

1. (1253/19) Aprovar l'expedient 1253/19 de reconeixement de crèdit per un import de 23.547,76 euros atesa la necessitat de regularitzar les despeses realitzades en concepte de gestió del segon semestre de 2018 del Centre per a la Igualtat i Recursos per a Dones (CIRD), en exercicis anteriors i no reconegudes durant l'exercici corresponent, a favor de Suara-Fundació Surt Ute Cird II, amb NIF U66425927. Autoritzar, disposar i reconèixer l'obligació de la despesa per un import de 23.547,76 euros, amb càrrec a pròrroga del pressupost general de l'exercici 2018 per a l'exercici 2019 i posició pressupostària 0101-22719-23173, a favor de Suara-Fundació Surt Ute Cird II.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de les Corts

2. (180400017 Orona) Aprovar l'expedient 19-ALT 00003 de reconeixement de crèdit per un import de 1.883,89 euros atesa la necessitat de regularitzar les despeses de manteniment dels ascensors de la Biblioteca de les Corts Montserrat Abelló i del Centre de l'equipament de Cristalleries Planell de l'any 2018, a favor de l'empresa Orona, SCL, amb NIF F20025318; despeses generades durant l'any 2018 i no reconegudes en l'exercici corresponent. Autoritzar, disposar i reconèixer l'obligació de la despesa per un import de 1.883,89 euros, amb càrrec al pressupost i posició pressupostària indicats en aquest mateix document a favor de l'empresa Orona, SCL, amb NIF F20025318.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

3. (180400125 Galo) Aprovar l'expedient 19-ALT 00004 de reconeixement de crèdit per un import de 1.044,23 euros atesa la necessitat de regularitzar les despeses de reparació d'anomalies produïdes a l'ascensor del Centre Cívic Joan Oliver-Pere Quart en l'any 2018, a favor de l'empresa Ascensores Galo, SL, amb NIF B08261265; despeses generades durant l'any 2018 i no reconegudes en l'exercici corresponent. Autoritzar, disposar i reconèixer l'obligació de la despesa per un import de 1.044,23 euros, amb càrrec al pressupost i posició pressupostària indicats en aquest mateix document a favor de l'empresa Ascensores Galo, SLU, amb NIF B08261265.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

4. (EXP: 01 OOFF2020) Resoldre les reclamacions presentades a la modificació de les Ordenances Fiscals per a l'any 2020 i successius, aprovades provisionalment pel Plenari del Consell Municipal en data 25 d'octubre de 2019, en el sentit dels informes que obra en l'expedient. Aprovar definitivament la modificació per a l'exercici de 2020 i successius de les Ordenances fiscals següents: Ordenança fiscal general; núm. 1.1. Impost sobre béns immobles; núm. 1.2. Impost sobre vehicles de tracció mecànica; núm. 1.3. Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana; núm. 1.4. Impost sobre activitats econòmiques; núm. 2.1. Impost sobre construccions, instal·lacions i obres; núm. 3.1. Taxes

per serveis generals; núm. 3.2. Taxes per serveis de prevenció, extinció d'incendis i salvament; núm. 3.3. Taxes per serveis urbanístics; núm. 3.4. Taxes per serveis relatius a sacs i contenidors de runa i altres serveis mediambientals; núm. 3.5. Taxes de clavegueram; núm. 3.6. Taxes de mercats; núm. 3.7. Taxes pels serveis de registre, prevenció i intervenció sanitària relatius a animals de companyia; núm. 3.8. Taxes per prestacions de la Guàrdia Urbana i circulacions especials; núm. 3.10. Taxes per la utilització privativa del domini públic municipal i la prestació d'altres serveis; núm. 3.11. Taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal, a favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments d'interès general; núm. 3.12. Taxes per l'estacionament regulat de vehicles a la via pública; núm. 3.13. Taxes per serveis culturals; núm. 3.14. Taxes per serveis especials d'enllumenat públic; núm. 3.15. Taxes per la utilització privada del funcionament de les fonts ornamentals; núm. 3.16. Taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal, a favor d'empreses explotadores de serveis de telefonia mòbil; núm. 3.17 Taxes per la utilització privativa o aprofitament especial del domini públic local de les instal·lacions de transport d'energia elèctrica, gas, aqua, i hidrocarburs; núm. 4. Contribucions especials; Categories fiscals de les vies públiques de la Ciutat. Publicar aquest acord i el text íntegre de la modificació al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

Es presenta el text modificat següent:

(EXP: 01 OOFF2020) Resoldre les reclamacions presentades a la modificació de les Ordenances Fiscals per a l'any 2020 i successius, aprovades provisionalment pel Plenari del Consell Municipal en data 25 d'octubre de 2019, en el sentit dels informes que obren a l'expedient. Aprovar definitivament la modificació per a l'exercici de 2020 i successius de les Ordenances fiscals següents: Ordenança fiscal general; núm. 1.1. Impost sobre béns immobles; núm. 1.2. Impost sobre vehicles de tracció mecànica; núm. 1.3. Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana; núm. 1.4. Impost sobre activitats econòmiques; núm. 2.1. Impost sobre construccions, instal·lacions i obres; núm. 3.1. Taxes per serveis generals; núm. 3.2. Taxes per serveis de prevenció, extinció d'incendis i salvament; núm. 3.3. Taxes per serveis urbanístics; núm. 3.4. Taxes per serveis relatius a sacs i contenidors de runa i altres serveis mediambientals; núm. 3.5. Taxes de clavegueram; núm. 3.6. Taxes de mercats; núm. 3.7. Taxes pels serveis de registre, prevenció i intervenció sanitària relatius a animals de companyia; núm. 3.8. Taxes per prestacions de la Guàrdia Urbana i circulacions especials; núm. 3.10. Taxes per la utilització privativa del domini públic municipal i la prestació d'altres serveis; núm. 3.11. Taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal, a favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments d'interès general; núm. 3.13. Taxes per serveis culturals; núm. 3.14. Taxes per serveis especials d'enllumenat públic; núm. 3.15. Taxes per la utilització privada del funcionament de les fonts ornamentals; núm. 3.16. Taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal, a favor d'empreses explotadores de serveis de telefonia mòbil; núm. 3.17 Taxes per la utilització privativa o aprofitament especial del domini públic local de les instal·lacions de transport d'energia elèctrica, gas, aqua, i hidrocarburs; núm. 4. Contribucions especials; Categories fiscals de les vies públiques de la Ciutat. Publicar aquest acord i el text íntegre de la modificació al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

La Sra. Alcaldessa anuncia que els punt 4 i 5 de l'ordre del dia es tractaran conjuntament, i només el votarà el primer ja que el cinquè és un assabentament.

El Sr. Martí Grau destaca que avui es porta a aprovació una modificació molt important de les ordenances fiscals, i que significa un primer pas essencial per a l'aprovació definitiva, confia que al més aviat possible, del pressupost municipal per al 2020.

Subratlla que, aquesta, és una proposta fiscal d'esquerres per la progressivitat que ha incorporat en l'IBI, i perquè les ordenances seran un gran instrument per lluitar contra l'emergència climàtica, ajudaran a la reducció de vehicles a la ciutat, i a millorar la xarxa de clavegueram; alhora que destaca que també afavoreixen la gestió del bé més preuat en una ciutat, que és l'espai públic, amb les taxes de les terrasses.

Assenyala que l'augment de la recaptació, associat a la modificació de les ordenances, ha de permetre un pressupost expansiu per posar-lo al servei dels dos grans objectius del mandat: la lluita contra la desigualtat, amb l'habitatge com a bandera, i totes les actuacions en mobilitat, transició energètica i rehabilitació que han de permetre combatre l'emergència climàtica a la ciutat.

Acaba la seva primera intervenció agraint molt especialment al grup d'ERC haver pogut teixir una estratègia global a Barcelona, també a Catalunya, i el fet que han pogut recuperar un espai de confiança indispensable, ja que en el futur segur que hauran de continuar col·laborant. Igualment, agraeix al grup Junts per Catalunya, especialment a la Sra. Artadi, l'esforç que fa amb el posicionament que prendrà avui a fi de formar part del grup de regidors i regidores que faciliten l'aprovació de les taxes. I, finalment, diu que també està satisfet pel diàleg amb els vuit regidors i regidores que votaran en contra d'aquest punt, tots els quals saben que tenen la porta oberta per continuar dialogant. Reconeix que tenen models diferents de fiscalitat i de pressupost, però això no ha d'impedir poder continuar parlant sobre el futur de la ciutat.

El Sr. Castellana diu que el grup d'ERC aposta per una fiscalitat progressiva, verda i justa com a element central per afrontar els principals reptes que té la ciutat, i que és la reducció de les desigualtats i el xoc climàtic com a aspectes centrals.

Fa avinent que a partir d'aquests dos eixos bàsics i genèrics han presentat un seguit d'algacions en els àmbits de la necessitat d'un canvi de model i canvis legislatius per garantir l'efectivitat de les polítiques i l'autonomia local, de manera que l'ajuntament de Barcelona pugui exercir la política fiscal que necessita en comptes d'anar posant pedaçs segons els permeti un marc legal totalment reduït. Així, diu que han demanat proactivitat per part de l'IM d'Hisenda en la informació a col·lectius susceptibles de bonificacions en l'IBI per renda; també han treballat per aplicar la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la UE (TJUE), que resol amb justícia, per exemple, sobre els béns productius de l'església; i els canvis legislatius perquè es pugui diferenciar l'IBI residencial del de béns immobles on hi ha activitat econòmica.

Quant a les ordenances fiscals i el model de fiscalitat propi de Barcelona, parteixen de l'anàlisi en el sentit que, en termes reals, aquest ajuntament s'ha anat empetitint els darrers anys, independentment del color del govern, esdevenint cada vegada un actor menor en la ciutat i

en l'economia. Així doncs, manifesta que més enllà del lideratge que la ciutat ha anat perdent els darrers anys, i que és necessari recuperar, reclamen que es reflecteixi en els recursos per poder-lo exercir plenament.

Igualment, apunta que han plantejat, respecte a la proposta inicial, una bonificació als vehicles eco, així com garantir un estudi en el sentit que, si les taxes es fixen en funció del cost de la prestació del servei, siguin més eficients, i que la reducció de costos reverteixi en la reducció de les taxes.

Pel que fa a les taxes de terrasses, assenyala que amb el criteri de cost d'oportunitat sobre l'espai públic, que entenen que és el que ha de prevaldre a l'hora de calcular les taxes d'ús del domini públic, han proposat la reducció d'un terç respecte a l'augment previst inicialment pel govern municipal.

Finalment, fa referència a les taxes de mobilitat i d'aparcament a l'espai públic, i diu que entenen que cal garantir un debat conjunt amb la Zona de baixes emissions (ZBE) i les tarifes de transport públic.

Conclou, doncs, que les millores s'assoleixen negociant, que és el que ha fet el seu grup a fi de fer avançar la ciutat des de la responsabilitat.

La Sra. Artadi anuncia que el seu grup farà una abstenció, malgrat que fer-ho en una qüestió tan central en l'acció legislativa els deixa un regust agredolç.

Manifesta que, d'una banda, celebren que es generi un espai de confiança, però sobretot de treball, amb el govern municipal que els permet fer millores reals però també acords que representin una majoria molt àmplia de la societat de Barcelona.

Destaca, tot seguit, les millores en la transparència dels serveis i que, malgrat les reticències inicials del govern quant a la tarifa plana que van plantejar el novembre, han obtingut el compromís que s'aplicarà de cara a l'any vinent.

Afegeix que en la lluita contra l'emergència climàtica, un aspecte central per al seu grup i que els lliga amb el govern municipal és que han obtingut millores en les bonificacions a vehicles amb etiqueta eco per assegurar que la transició dels vehicles és cap a més sostenible. Igualment, destaca millores en els pressupostos per ajudar a la rehabilitació energètica dels edificis, atesa la necessitat de descarbonitzar la ciutat.

Finalment, posa en relleu millores reals, aplicables l'any vinent, quant a l'aplicació del pagament de l'IBI per a famílies amb dificultats; i més recursos i, sobretot, intensificar la campanya informativa perquè arribi a tothom, i s'inclouï també en la guia del contribuent.

Posa de manifest que han deixat algunes ordenances fiscals i els pressupostos per a l'any vinent, i considera que això s'ha d'interpretar com que han estat treballant però que encara queda feina per fer; però sobretot entenen que s'ha d'interpretar com que hi ha la voluntat de fer-la i arribar a més acords.

Tanmateix, lamenten que la seva abstenció respongui a què, si bé Barcelona necessita un pressupost expansiu, s'haurien estimat més poder aprofitar la capacitat d'endeutament de

l'Ajuntament, cosa que ha impedit el govern del PSOE en divuit mesos que han servit per blindar la doctrina Montoro. Diu que confia que amb el nou govern de l'estat això canviï, que s'elimini d'una vegada la LRSAL i la llei de sostenibilitat.

En segon lloc, posa de manifest que la gran discrepància que tenen és amb la taxa de terrasses, ja que no entenen que es parli de rebaixes quan en realitat s'estan fent increments de fins al vuit-cents per cent. Entenen que és inacceptable i inexplicable, atès que Barcelona ja té les taxes de terrasses més altes de tot l'estat espanyol, i temen que això acabi judicialitzant-se, tal com passa amb qualsevol dels canvis que es fan sense acord amb el sector.

Això no obstant, confirma que es feliciten per la voluntat del govern de treballar amb els negocis familiars, amb els de Ciutat Vella que no es beneficien del turisme però que tenen una evident funció social i que, a més, estan subjectes a la inseguretat que pateixen algunes zones de la ciutat.

La Sra. Guilarte, en començar, se suma al record a l'agent de la guàrdia urbana Juan Miguel Gervilla i envia tot el suport i afecte a la seva família en nom del seu grup, i també expressa un record per a totes i cadascuna de les víctimes del terrorisme.

Centrant-se en les ordenances fiscals, constata que avui es consuma l'"impuestazo" del govern Colau-Collboni amb el suport dels grups d'ERC i Junts per Catalunya. Observa que es tracta d'un acord a quatre bandes que, en realitat, no és altra cosa que un intercanvi de favors entre partits i els seus interessos particulars; i afirma que amb això demostren que, finalment, es posen d'acord per apujar els impostos, cosa que, curiosament i en poc temps, també han fet a l'AMB, a la Generalitat i ara en aquest ajuntament.

Retreu que intentin vendre com a consens allò que realment és un encariment considerable per a les famílies i els comerciants de la ciutat. Altrament, remarca que el veritable consens és el que ha mostrat la ciutadania rebutjant la modificació innecessària de les tarifes del transport públic, que ha provocat que haguessin de rectificar, malgrat que a pitjor.

Insisteix que el consens és a la targeta vermella que els van treure l'altre dia els restauradors.

Confirma, per tant, que sense consens i amb la concurrència de quatre partits, entre aquestes ordenances que presenten i allò que el govern ha anunciat que continuaran aprovant junts els propers mesos, cada llar de la ciutat pagarà una mitjana de dos-cents euros més anualment.

Assenyala que a partir de l'1 de gener els barcelonins tindran dos-cents euros menys a les butxaques pels mateixos serveis que tenien a 31 de desembre; i constata que amb aquests diners es poden pagar, per exemple, els llibres escolars, o cinc mesos d'abonament per al transport públic.

En conseqüència, valora aquest projecte d'ordenances fiscals com un exercici d'irresponsabilitat absoluta per part del govern municipal i els partits que li donen suport per aprovar-les.

Indica que el seu grup ha presentat catorze al·legacions, que considera de sentit comú, i coherents amb l'esforç que ja fa a dia d'avui la ciutadania en matèria fiscal. Opina que Barcelona no necessita més impostos, sinó millors gestors i millor gestió.

El Sr. Bou agraeix a l'alcaldeessa el record que ha tingut, en començar aquesta sessió, per l'agent de la guàrdia urbana Juan Miguel Gervilla i, sobretot, que es doni el seu nom a un carrer de la ciutat, cosa que en el seu moment va demanar el Districte de Les Corts i també l'Associació catalana de víctimes del terrorisme.

Dit això, alerta que són a les portes d'una desacceleració econòmica, agreujada pel Brexit i la guerra comercial, i a Catalunya s'hi ha de sumar la tensió i la inseguretat causada pel procés separatista, així com la inestabilitat política per les reiterades convocatòries electorals, i l'amenaça cada vegada més propera d'un govern socialista amb populistes i el suport dels separatistes.

Considera que, davant d'aquesta situació de desacceleració econòmica i potencialment de destrucció de l'ocupació, el govern de la ciutat ha de dur a terme reformes per afavorir l'activitat econòmica i generar les condicions necessàries per la creació de llocs de treball. Assenyala que una d'aquestes reformes ha de ser la reducció de la pressió fiscal que pateixen els barcelonins i que ofega l'activitat econòmica.

Això no obstant, constata que Barcelona en Comú i el PSC han optat per reeditar el tripartit d'esquerres, i la seva primera actuació seran aquestes ordenances fiscals que aprofundeixen l'afany recaptatori dels darrers anys. Valora que es tracta d'una drestalada fiscal que, si se sumen totes les modificacions i pujades impositives previstes pel govern durant el proper anys, arribarà als 123 milions d'euros.

Afirma que el que avui els presenten és un primer plat de 66 milions d'euros, que inclou pujades de fins a tres tipus impositius, IVA, impost de vehicles i impost d'obres, i sis taxes, principalment servei de grua, dipòsit municipal, clavegueram i terrasses; mentre s'eliminen o es modifiquen a la baixa diverses bonificacions.

Confirma que, d'aquesta manera, Barcelona continuarà sent la ciutat amb la fiscalitat més elevada entre les ciutats més poblades d'Espanya, amb les principals figures impositives que superen el 30% de mitjana.

Quant a l'IBI concretament, malgrat la rebaixa del tipus d'interès impositiu i l'eliminació de topalls, subratlla que l'increment del rebut serà del 5,46% de mitjana, perjudicant les rendes més baixes.

Assenyala que els barcelonins hauran de patir un tipus impositiu el 60% superior al de Madrid, ja que a més del tipus fiscal fixat per l'Ajuntament han de pagar el recàrrec fixat per l'Àrea Metropolitana.

En referència a l'ús del transport privat, confirma que el seu grup dona suport a les noves mesures a favor de la millora de la qualitat de l'aire, però diu que això no s'aconseguirà amb més pressió fiscal.

Afegeix que també veuran incrementat el rebut de l'aigua, mentre esperen l'arribada d'una nova taxa de recollida de residus i un increment de la taxa de clavegueram d'un 83%; tot plegat sense oblidar l'increment de la taxa de terrasses.

El Sr. Valls considera que aquest projecte d'ordenances fiscals no s'adequa a les circumstàncies econòmiques i socials de Barcelona, ni a les necessitats de la ciutadania, especialment d'aquella que genera ocupació.

Dibuixa un escenari on diu que han de tenir en compte les previsions econòmiques, que Barcelona ha patit una crisi de seguretat, que porten un llarg període d'incertesa i confusió política associada al procés; afegeix que aquesta tardor també han viscut episodis greus de violència al carrer i ocupacions il·legals de l'espai públic, que ha pogut recordar aquesta mateixa setmana amb els contenidors cremats al costat del Camp Nou.

Conclou, doncs, que la confiança s'ha deteriorat d'una manera general, i constata que aquest projecte d'ordenances no va en la bona direcció. Així doncs, entén que quan l'Ajuntament hauria de fer costat als més febles i donar suport al teixit econòmic, comercial i social de Barcelona, altrament, presenta unes ordenances fiscals que només augmenten l'impacte negatiu aquesta manca de confiança.

Observa que el govern municipal parla d'un projecte de pressupost expansiu, però l'únic que segur que s'expandirà de forma immediata són els impostos i les taxes que paguen la ciutadania, les empreses i els comerços. I no considera que apujar els impostos sigui massa d'esquerres.

Indica que el seu grup va presentar una al·legació demanant que es limités a un màxim del 5% l'increment de la factura de l'IBI, que ha estat rebutjada amb l'argument que això suposaria minvar molt notablement l'augment d'ingressos que persegueix aquest ajuntament, reconeixent implícitament que l'augment de la factura de l'IBI serà força més elevat que aquest 5% en molts casos.

Quant a la taxa de terrasses, reconeix que n'han parlat a bastament, i entén que l'ordenança proposada pot fer inviable la continuïtat de molts establiments, i posar en risc l'ocupació i el benestar de moltes famílies. Afegeix que no han d'oblidar que Barcelona ja és a dia d'avui la ciutat més cara d'Espanya per instal·lar una terrassa.

Entén que en l'actual conjuntura econòmica allò que convindria fer és abaixar els impostos i treballar per l'ocupació; més encara, tenint en compte que els barcelonins poden acabar patint, també, la pujada d'impostos pactada a la Generalitat.

Constata que altres ciutats com Madrid o l'Hospitalet estan creant més ocupació que Barcelona perquè han entès que és el principal motor del progrés i del benestar social. Tanmateix, diu que a Barcelona sembla que el govern municipal encara no ho ha entès.

En conseqüència, comunica que el seu grup votarà en contra de les ordenances que es proposen.

La Sra. Ballarín assenyala que avui arriben a l'aprovació definitiva de les ordenances fiscals per al 2020, que els permetrà posar al dia la fiscalitat de Barcelona per abordar els reptes

socials, mediambientals, culturals i econòmics i avançar cap a una ciutat més justa i amb menys desigualtats.

Posa de manifest que aquestes ordenances han estat revisades i actualitzades, que responen a objectius redistributius clars i que s'hauran d'alinejar amb la despesa pública quan el projecte de pressupost es materialitzi mitjançant la negociació.

Assenyala que dins dels límits que els imposa la normativa estatal –la llei d'estabilitat pressupostària del PP, que va ser aprovada amb el suport de CiU–, molts dels quals s'han de revisar perquè han quedat desfasats, aquestes ordenances són les millors possibles. Consta que així ho ha reconegut el Consell econòmic i social i el Consell de ciutat en els dictàmens que aquests òrgans han emès sobre el projecte d'ordenances fiscals.

Posa de manifest que el resultat a què apunta la votació final d'aquestes ordenances avui és que només vuit dels quaranta-un regidors i regidores del consistori hi votaran en contra, i remarca que mai no s'havia arribat a un consens tan ampli en aquesta qüestió en aquest ajuntament, i ho volen agrair als grups d'ERC i Junts per Catalunya.

Confirma que aquest resultat és el resultat del diàleg amb els grups i amb els sectors, i d'una negociació que no ha estat fàcil en molts moments, però que han pogut portar amb serenitat, aïllant-se del soroll extern i posant per davant la ciutat i els interessos de la ciutadania.

Agraeix que s'hagi entès que votar a favor d'aquestes ordenances fiscals no significa votar a favor del govern de la ciutat, sinó a favor dels interessos dels veïns i veïnes de Barcelona. Afirmar que l'aprovació d'aquestes ordenances és un triomf per a la ciutadania i un pas molt important per avançar en l'estabilitat i el funcionament normal d'aquesta institució.

Destaca, com a principals novetats, la baixada del tipus impositiu de l'IBI del 0,76% al 0,66% i l'eliminació dels topalls, aconseguint així un IBI més just; l'actualització de l'ICIO, de l'impost de vehicles i, també, l'actualització de les taxes de la grua, de clavegueram i terrasses a la via pública, moltes de les quals feia deu anys que no s'actualitzaven.

Indica que tot això els permetrà aconseguir una recaptació addicional de més de seixanta milions d'euros que han volgut distribuir entre els contribuents d'acord amb la seva capacitat, i sempre cercant la justícia tributària i l'equitat. Afegeix que també aconseguiran més transparència i informació de la gestió tributària.

Assenyala que amb aquestes ordenances també es busquen objectius que ultrapassin la mera recaptació i que tenen a veure amb la lluita contra el canvi climàtic, com és el cas de la bonificació als vehicles eco, que s'ha incrementat, o facilitar l'activitat econòmica amb la supressió de la taxa d'inici d'activitat.

Remarca que la modificació més destacada de les ordenances entre la seva aprovació provisional i la definitiva ha estat la taxa de terrasses; i, fruit de les negociacions, l'increment de la taxa és d'un 3% inferior a l'aprovada inicialment i, a més, s'ha obert la porta al pagament fraccionat sense interessos. I apunta que també s'afegeix la voluntat d'aquest govern de continuar treballant amb el sector.

Valoren que hi ha equilibri, doncs, entre l'oportunitat de posar terrassa i la retribució que tot l'espai públic ha de tenir quan s'hi fa una activitat econòmica.

Recorda que, en cap cas, no estan parlant de quanties desproporcionades, atès que en un carrer de la zona que pagarà més, com és el passeig de Gràcia, una taula amb quatre cadires haurà de pagar 3,43 euros al dia.

Diu que també vol afegir que la taxa d'estacionament de vehicles a la via pública s'ha retirat amb la voluntat d'aprovar-la el 2020 vinculada a l'entrada en vigor de la ZBE.

La Sra. Guilarte aprofita el temps que encara li resta per recordar que en la darrera sessió de la comissió d'Economia el Sr. Martí Grau va reconèixer la reducció de dos-cents milions d'euros en les aportacions de la Generalitat als consorcis de Barcelona; per tant, el pacte amb els partits que governen a la Generalitat, fa que la ciutadania de Barcelona hagi de pagar per inversions que realment hauria d'assumir aquella administració.

Insisteix a preguntar, doncs, per què no s'han exigit aquests dos-cents milions per a inversions en els seus pactes. Entenen que amb això queda demostrat, i així ho ha reconegut ERC davant dels restauradors, que tot plegat forma part d'un acord a un altre nivell, de manera que els interessos dels barcelonins queden relegats i subordinats.

El Sr. Valls observa que es parla molt de diàleg, tot i que els únics sectors que no s'ha escoltat han estat el gremi de restauradors i de comerciants.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Mascarell, Martí Galbis i Vila, i el vot en contra dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

5. (s/n) Restar assabentat de la memòria del Consell Tributari corresponent a l'any 2018.

S'acorda l'assabentament de la memòria del Consell Tributari corresponent a l'any 2018.

6. (02 OOFF2020) Aprovar provisionalment l'ordenança fiscal 3.18 Taxes pel servei de recollida de residus municipals generats en els domicilis particulars per a 2020 i exercicis successius, segons proposta d'ordenança fiscal que consta a l'expedient; sotmetre l'esmentada ordenança fiscal a informació pública per un termini de trenta dies hàbils, comptadors des de l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial de la Província, dins dels quals els interessats podran examinar l'expedient i presentar les reclamacions que estimin oportunes; i tenir per aprovada definitivament la modificació de l'ordenança fiscal en el supòsit que no es presentin reclamacions.

El Sr. Badia indica que l'ordenança s'inscriu en l'objectiu que fixa la UE d'arribar a un 50% de recollida selectiva el 2020, un 55% el 2025, un 60% el 2030 i un 65% el 2035.

Dit això, constata que fa deu anys que estan estancats en un 36% de recollida selectiva i, per tant, tenen l'objectiu de canvi de model absolut en funció dels criteris que estableix la UE, i que els situa en què en el 2035 a l'abocador només s'hi podrà portar un 10% del residu que es generen, i entén que tots estan d'acord amb què la solució no pot ser la incineració.

Adverteix que els objectius que marca la UE no són teòrics, s'han de complir i, altrament, suposen moltes significatives que empenyen a adoptar acords en la seva direcció. Comenta que, de fet, l'estat espanyol ja ha fet saber a les autonomies que seran les responsables, i també la Generalitat ha avisat els ajuntaments que seran responsables de pagar les multes si es dóna el cas.

Confirma que totes les administracions s'han posat d'acord a canviar el model actual de recollida de residus, que ha d'avançar en dues línies; d'una banda, la individualització de la recollida, el porta a porta, el contenidor intel·ligent, les plataformes mòbils; i, d'altra banda, la introducció d'una fiscalitat que incentivi la recollida selectiva, com és el cas de la taxa de pagament per volum de generació de residus o la taxa justa.

Remarca que s'imposa, doncs, abandonar el model actual d'un contenidor al carrer obert les vint-i-quatre hores del dia. Assenyala que això no només ho diuen les administracions públiques de Catalunya sinó també la UE, que en els seus informes de prealerta confirma que un dels punts febles de la política espanyola és la manca d'instruments econòmics, de manera que urgeix a desplegar sistemes de pagament per generació. En aquest sentit, diu que la Generalitat ja ha avisat que vol introduir en la llei de residus de Catalunya l'obligació d'establir taxes de recollida, tal com va fer la llei de Balears; així com també ha posat pressió sobre la tona de restes, amb un augment anual de cinc euros per tona, que ja es va situar en l'anterior mandat en més de vint milions d'euros de sobrecost sobre el model actual.

Confirma que l'Àrea Metropolitana també assumeix el compromís, amb una declaració institucional aprovada en tots els municipis per unanimitat, d'instaurar taxes de recollida en tots els municipis. Remarca que no introduir aquest element suposarà un augment de cost, no només pels quaranta milions que ja ha anunciat la Generalitat, ni per les multes, sinó perquè serà un model totalment ineficient econòmicament. Alerta que mantenir el model actual suposarà un major cost per a les finances públiques i per a la ciutadania.

Assenyala que a Catalunya hi ha molts municipis que tenen taxes de recollida, cosa que aporta força coneixement acumulat, i aquest ajuntament proposa una taxa en la mateixa direcció. Apunta que, en primer lloc, cal crear aquesta taxa per introduir pedagogia d'aquesta fiscalitat; precisa que es tracta d'un impost que suposarà entre dos i quatre euros mensuals per llar per al 70% de la població, i també s'introduiran bonificacions.

Posa en relleu que, actualment, aquesta taxa s'està pagant amb el rebut de l'IBI, que és la pitjor política que es pot fer, i es planteja fer-ho mitjançant el consum de l'aigua, cosa que pot generar moltes suspicàcies, però és la millor variable que tenen. Diu, en aquest sentit, que no hi ha cap municipi de l'estat espanyol que no faci servir aquest indicador.

Expressa, per tant, la voluntat absoluta d'arribar a acords institucionals, i mà estesa per treballar amb tots els grups per fer-los possibles, i entén que seria absurd bloquejar Barcelona perquè també bloquejarien tots els municipis de Catalunya així com la voluntat d'introduir totes les millores que convingui.

El Sr. Coronas reconeix que la recollida selectiva a Barcelona està estancada i paralitzada en un 36% des de fa a prop de set anys, i els darrers dos anys se situa en gairebé 1,4 quilos per persona i dia quan el 2013 s'havia arribat a uns mínims d'1,26 quilos.

Entén que amb només aquestes dades queda ben evident que a Barcelona cal una empenta important a la gestió dels residus, tant per reduir-ne la producció com per millorar la recollida selectiva en origen. Remarca que aquesta és la base conceptual de l'estratègia residus zero que la ciutat es va posar com a objectiu.

Quant a la introducció d'una taxa, comenta que els bons resultats de les experiències en la majoria de ciutats en la recollida selectiva ho recomanen, però no una taxa de recollida de residus, sinó una taxa de generació de residus. Apunta que, per aquest motiu, i amb la voluntat d'arribar a un bon acord entre ara i l'aprovació definitiva, i sense fixar-se una data concreta, avança que faran una abstenció. Això no obstant, demanen al govern municipal, en primer lloc, que es comprometi a elaborar juntament amb els grups municipals un pla per avançar en els objectius de l'estratègia residus zero, que contempli calendari i pressupost per fer realitat al més aviat possible la implementació de sistemes d'individualització de la generació de residus, així com desplegar el servei de recollida de residus porta a porta.

En segon lloc, demanen que el pla tingui com a objectiu establir les bases per fer possible un sistema basat en el pagament per la generació de residus amb mesures per promoure i premiar les bones pràctiques de la ciutadania i assolir els percentatges de recollida selectiva que fixa la legislació europea.

En tercer lloc, diu que volen que es revisi la proposta actual de la taxa a fi que s'imposi sobre la generació i en base al pla acordat, de manera que en el període de transició mentre no arribi la individualització amb la identificació de qui aboca què i en quina quantitat, la taxa tingui com a objectiu principal millorar els resultats de la recollida selectiva.

La Sra. Vila comenta que el darrer mandat el seu grup es va implicar especialment en el nou contracte de neteja i recollida de residus, i reconeix que tenia l'obsessió per arribar al concepte de residu zero i per treballar en un canvi cultural per assolir el pagament per generació; és a dir, qui més genera i qui menys recicla més ha de pagar, cosa que ja permeten discriminar els avenços tecnològics.

Quant a la proposta de taxa que els presenten, considera que no busca incentivar el reciclatge; altrament, en el text proposat no es palesa que qui més residus generi o qui millor recicli en surt beneficiat. Entén, per tant que hi manca taxa justa i pedagogia. Així, constata que qui faci bé els deures, qui contribueixi a avançar en els objectius que s'han fixat pagarà igual que el seu veí que no ho fa bé.

Opina que, a dia d'avui, el que proposa el govern és la implantació d'una taxa amb voluntat merament recaptatòria, atès que no hi ha incentius i no ajudarà, per tant, a assolir els objectius que s'han marcat, per exemple, de cara al 2025 d'arribar al 55% de reciclatge. Considera que això ho coneix bé el Sr. Badia, ja que més enllà d'algunes modificacions de caràcter social, amb les quals estan plenament d'acord, el ciutadà mig no tindrà cap incentiu per fer bé les coses.

Confirma, en conseqüència, que els objectius que es van marcar envers el residu zero i el pagament per generació no es promouen en el text que els proposen. Assegura que, contràriament, necessiten una bona taxa i si el govern presenta un text que evolucioni en aquest sentit, manifesta que hi donaran suport.

Insisteix que necessiten una bona taxa però no qualsevol taxa, com la del text que avui presenten, i per aquest motiu, avança que el seu grup farà un vot en contra.

El Sr. Sierra constata que acaben d'infligir un cop de sabre als contribuents quan han votat fa una estona les ordenances fiscals, i diu que no entenen per què en separen aquesta taxa. Considera que, tal com fan a l'Àrea Metropolitana i amb el rebut de l'aigua, ho fan amagant-se els quatre partits que hi governen. Conclou, que tal com ha passat amb les ordenances fiscals, això també s'aprovarà amb el vot dels separatistes.

Observa que parlen de progressivitat i de distribució de riquesa; i recorda al Sr. Badia que la directiva comunitària oferiria altres possibilitats, entre les quals campanyes de conscienciació de la ciutadania sobre l'economia circular i del reciclatge. Es pregunta on és la redistribució i la justícia tributària si a una persona que recicla i que està conscienciada se li cobrarà el mateix que a qui no ho fa.

Considera, doncs, que de l'únic que es tracta és d'afany recaptatori per part d'aquest ajuntament, transposant el govern de l'Àrea Metropolitana a la ciutat, fent-ho, a més, amb l'abrogació d'una autoritat moral menystenint el nombre de regidors i regidores que s'oposen a aquesta taxa. Afirmar que, altrament, no és tracta de qüestions aritmètiques sinó de valors, i entén que el govern ha perdut els seus quedant-se, a l'Àrea Metropolitana i aquí, a mans del separatisme.

Finalment, anuncia que votaran en contra.

El Sr. Bou diu que poden estar d'acord amb la finalitat que persegueix la nova taxa: que pagui més qui més residus genera. Tanmateix, afirma que no estan d'acord ni amb el com ni amb el quan.

Consideren que en un moment de perspectiva de reducció del creixement és necessària una reforma impositiva que redueixi la pressió fiscal que pateixen els barcelonins; i entén que la creació d'aquesta nova taxa és un bon exemple de la manera de governar de l'executiu Colau-PSC. Confirma, doncs, que s'actua amb precipitació, de manera maldestra i sense que els importin els greuges als sectors afectats. Afegeix que tampoc no s'encerta amb la manera d'aplicar aquesta taxa, que es vol calcular en funció del consum d'aigua i no pas en base a la generació real de residus.

Reconeix que no és senzill, però es dissocia el fet imposable i la finalitat de la taxa, alhora que significarà un nou increment en el rebut de l'aigua arran de l'augment, també, de la taxa de clavegueram. I afegeix que amb prou feines beneficiarà a aquells a qui suposadament pretenen premiar, els qui més reciclen, que en el millor dels casos només podran gaudir d'un 14% de reducció de la taxa per més que utilitzin els punts de reciclatge.

Conclou que estan d'acord amb la necessitat d'incrementar el percentatge de residus reciclats a fi d'arribar a l'objectiu marcat per la UE, però discrepen amb la manera com ho planteja el govern i, en conseqüència, avança que votaran en contra d'aquesta taxa i que presentaran al·legacions en el tràmit d'exposició pública.

La Sra. Parera observa que el Sr. Martí Grau afirmava que el govern fa propostes tributàries d'esquerres, i no sap si es refereix a fer una pujada impositiva desorbitada, a fer propostes poc treballades com aquesta que els ocupa, o a ambdues coses.

Feta aquesta observació, diu que comparteixen l'objectiu d'incentivar que la ciutadania recicli, però entenen que hi ha altres maneres de fer-ho, i creu que aquesta taxa es formula des d'una mala tècnica tributària. Així, valora que s'ha fet amb precipitació i amb manca d'anàlisi i de treball.

Precisa que el govern vol determinar l'import a satisfer en funció del consum d'aigua d'una llar i, a més, amaga aquest concepte en la factura de l'aigua; és a dir, fan una rebaixa en el preu de l'aigua, però tot i així, la ciutadania pagarà una factura molt més elevada per la inclusió d'aquesta taxa. Afegeix que tampoc no es distingeix entre el reciclatge per llar o individual.

Alerta, en conseqüència, que s'han d'anar preparant per una impugnació d'aquesta taxa si finalment s'aprova d'aquesta manera, atès que no hi ha cap criteri objectiu per justificar les seves condicions. Assegura que no poden donar-hi suport, i demana al govern que la treballi.

Posa de manifest que el govern ha decidit no portar els pressupostos a aprovació en aquesta sessió al·legant la voluntat d'arribar a acords, però dubta que aquesta voluntat s'expressi en aquesta cambra, sinó més aviat en altres. Així doncs, diu que si poden esperar a buscar acords per treballar uns pressupostos, també poden deixar aquesta taxa sobre la taula per presentar-la quan l'hagin treballada.

El Sr. Badia puntualitza que si existeix una correlació científica, provada, que ja ha passat pels tribunals i aquests l'han acceptada, és entre la generació de residus i el consum d'aigua, i que el salt qualitatiu que significa és enorme. Altrament, entén que allò segur és que no existeix cap correlació amb l'IBI, perquè no té res a veure l'usuari amb el propietari.

El Sr. Sierra replica que sembla una broma que el regidor citi tribunals i aigua després de com han anat de malament les coses per al govern en aquest tema.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Buhigas i Castellana, i el vot en contra dels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis, dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera

7. (EM 2019-12/22) Aprovar, en l'exercici de les competències reservades com a soci únic de la societat Barcelona de Serveis Municipals, SA (BSM), la distribució del dividend a compte del resultat de l'exercici de 2019 per import de sis milions d'euros (6.000.000,00 euros), de conformitat amb allò establert a l'article 277 de la Llei de Societats de Capital.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis.

Tot seguit, es dona per aprovada amb els mateixos vots aquesta acta en la part que estrictament fa referència a l'adopció dels acords precedents.

8. (DP-2019-27718) Constituir la nova Comissió de Delimitació Territorial de l'Ajuntament de Barcelona, que estarà integrada pels següents membres: l'Excma. Sra. Ada Colau Ballano (Alcaldessa), l'Il·lm. Sr. Jaume Collboni Cuadrado (Primer Tinent d'Alcalde i Regidor de l'Àrea d'Economia, Treball, Competitivitat i Hisenda), l'Il·lma. Sra. Janet Sanz Cid (Segona Tinent d'Alcalde i Regidora de l'Àrea d'Ecologia, Urbanisme, Infraestructures i Mobilitat), Sr. Jordi Cases Pallarès (Secretari General de la Corporació), i el Sr. Ferran Seijas Pérez (Cap del Departament del Pla de la Ciutat); notificar el present acord als Ajuntaments afectats i al Departament de Presidència (Direcció General d'Administració Local); i, facultar l'Alcaldia per a la realització de totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord, així com per efectuar, mitjançant decret, les delegacions que consideri adients.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho.

9. (CO 2019-12/23) Aprovar el "Conveni de col·laboració entre la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona, l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Diputació de Barcelona i la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona per al finançament de l'ampliació i renovació dels espais firals de la Fira Internacional de Barcelona". Autoritzar i disposar a favor de Fira 2000, SA, la despesa total de 2.630.019,76 euros, dels quals 1.315.009,88 euros amb càrrec a l'aplicació pressupostària 0701 75321 93311 del pressupost de l'any 2020, i 1.315.009,88 euros amb càrrec a l'aplicació pressupostària 0701 75321 93311 del pressupost de l'any 2021, d'acord amb l'establert en el pacte primer I b) del conveni i subordinada al crèdit que per a cada exercici autoritzin els respectius pressupostos. Notificar aquest acord a la Fira 2000, SA, la Fira Internacional de Barcelona, la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Diputació de Barcelona i la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona. Facultar a l'Alcaldia per a que pugui efectuar totes les actuacions encaminades a la plena efectivitat d'aquest acord.

El Sr. Collboni indica que es tracta de l'aprovació d'un acord que molt important i transcendent per a l'economia de la ciutat i del país, com és l'acord entre la Generalitat, l'Àrea Metropolitana, la Diputació de Barcelona, l'Ajuntament i la Cambra de Comerç pel que fa a l'ampliació i la renovació dels espais firals de Fira de Barcelona. Precisa que, concretament, es tracta de l'ampliació de la Fira a la Gran Via el 2024, i del conjunt de l'espai firal a Montjuïc de cara al 2029.

Indica que el conveni l'ha treballat des del mandat passat Jordi Martí Grau, i que avui culmina d'una manera molt exitosa, sobretot perquè significa que el 2029, quan se celebri el centenari de la Fira, l'espai estarà ja completament renovat.

Precisa que per a aquest ajuntament és molt important alinear la transformació dels espais firals amb el model econòmic que es vol per a la ciutat, i la manera com s'aprofita l'activitat firal. Recorda, en aquest sentit, que dia d'avui Fira de Barcelona és líder mundial quant a nombre de visitants, i per aquest motiu volen conjugar-ho amb una economia de base tecnològica i digital, verda i circular i l'economia creativa. Confirma que aquestes són les tres prioritats del govern de la ciutat pel que fa a l'economia, i a partir d'un fons de fires que té aquest ajuntament.

Remarca que es tracta d'una economia que genera valor i els llocs de treball que la ciutat necessita en termes de qualitat i sostenibilitat. I afegeix que volen fer tot això amb sensibilitat i amb la participació dels barris de l'entorn dels espais firals, i que aquests siguin també espais culturals i d'ús residencial.

El Sr. Puig avança el vot favorable del seu grup, i posa en relleu que el seu model de ciutat és un en què cada barri ha de tenir la tranquil·litat i la qualitat de vida d'una petita ciutat de província, amb el seu mercat, una plaça i terrasses; però afegeix que també volen una ciutat dinàmica que ofereixi oportunitats professionals als empresaris més dinàmics, més innovadors; i una Barcelona que sigui una gran capital.

Constata que això significa apostar per aquells elements que han fet de Barcelona una ciutat líder també econòmicament, un dels quals és Fira de Barcelona i, en conseqüència, donen suport a aquesta expansió física de les seves infraestructures.

Igualment, aprofita per dir que no els sap cap greu que Fira de Barcelona i que aquesta expansió física tingui lloc al municipi de l'Hospitalet; de la mateixa manera que no els importa que els hotels que no caben a Barcelona també s'obrin en aquell municipi perquè tenen una visió convençudament metropolitana.

El Sr. Mascarell també expressa el suport del seu grup a aquest conveni, que consideren que és molt important i de gran significació.

Entén que no cal dir que defensen institucions públiques compromeses amb la ciutat, dialogants entre elles, col·laboradores amb la societat civil; i, igualment, defensen una societat civil emprenedora i la màxima col·laboració entre uns i altres per tal que Fira de Barcelona continuï sent un referent internacional, motor econòmic, d'innovació i de cohesió, és a dir, un instrument al servei de la ciutadania.

Confirma que aquest acord els permet desplegar la màxima ambició del model de ciutat, una ciutat capdavantera en prosperitat, en ocupació, amb capacitat de lideratge i amb reputació internacional.

La Sra. Guilarte destaca que Fira de Barcelona és una de les organitzacions firals més importants d'Europa, sobretot pel que fa als usos industrials i professionals, amb un volum molt remarcable i l'organització d'esdeveniments de qualitat.

Constata que Fira de Barcelona sempre ha estat molt vinculada a la ciutat, aportant-li prestigi i internacionalització, i consideren que és evident que cal preservar-la i millorar-la. Per tant, el seu grup dóna ple suport a totes aquelles inversions que es destinin a aquest objectiu.

Afegeix que encara més importants que l'aportació econòmica són els quaranta mil llocs de treball que crea i que continua creant a la ciutat; així doncs, generant aquest valor social i públic tan destacable, i tot allò que es faci per ampliar i millorar els espais firals, les infraestructures i equipaments al servei de la ciutat, confirma que sempre comptarà amb el suport del seu grup.

El Sr. Bou reconeix que Fira de Barcelona ha de continuar sent un dels motors econòmics de la ciutat, i perquè així sigui és important que les diferents administracions i els partits polítics

facin tot el possible per mantenir-la al marge de lluites polítiques. Entén que la Fira ha d'estar al servei d'empresaris, Pime, autònoms i de la ciutadania.

Assenyala que el seu grup està d'acord a ampliar i renovar els espais firals i dotar-los amb unes instal·lacions que li permetin competir, en les millors condicions, en un entorn on cada vegada hi ha més ciutats que volen ser seu de grans congressos i esdeveniments. Afegeix que el PP entén que el turisme de negoci ha de ser un dels puntals del model de turisme de Barcelona, juntament amb altres segments com el turisme familiar i el d'alt poder adquisitiu.

Per tot plegat, anuncia el vot favorable del seu grup.

La Sra. Parera considera, en nom del seu grup, que Fira de Barcelona és un element clau perquè Barcelona recuperi el lideratge econòmic que, malauradament, ha anat perdent per diversos motius els darrers anys.

Confirma que Fira de Barcelona és una de les institucions en la matèria de les més importants d'Europa, que organitza molts congressos i salons durant l'any i rep moltes visites, més de dos milions anualment, que aporten valor a la ciutat.

Concreta que l'aportació de Fira de Barcelona a l'economia de la ciutat i el seu retorn s'estima en més de 2.600 milions d'euros i, per tant, entén que és evident que cal tenir cura d'aquest sector des d'aquest ajuntament.

En conseqüència, subscriu la visió metropolitana expressada pel grup d'ERC, i avança el suport del seu grup a aquest punt.

S'aprova per unanimitat el dictamen en debat.

COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

10. (s/n) Designar l'Im. Sr. Jordi Martí Grau i la Ima. Sra. Elsa Artadi Vila com a representants de l'Ajuntament de Barcelona al Ple del Consorci de la Zona Franca, aquesta última en substitució del Sr. Joaquim Forn i Chiariello.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

11. (963/2019) Modificar l'annex 2 de l'Acord del Consell Plenari de 21 de desembre de 2018 sobre l'aprovació de la Relació inicial de Llocs de Treball, tal i com es detalla als annexos. Publicar aquest acord i els seus annexes a la Gasetta Municipal, al web municipal i al Butlletí Oficial de la Província i al Diari Oficial de la Generalitat.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho.

S'incorpora a la sessió la Ima. Sra. Lucía Martín González.

12. (974/19) Aprovar el III Pla d'igualtat d'oportunitats entre dones i homes 2020-2023 del personal municipal de l'Ajuntament de Barcelona i dels Organismes Autònoms i ens adherits a

l'acord regulador de les condicions de treball comuns dels empleats públics de l'Ajuntament de Barcelona.

La Sra. Ballarín diu que l'ajuntament de Barcelona vol garantir un funcionament intern basat en la igualtat d'oportunitats. Explica que aquesta organització vol combatre qualsevol discriminació i propiciar comportaments basats en el respecte mutu entre homes i dones.

Constata que, aquesta, és i vol continuar sent una administració referent per a moltes altres en matèria d'igualtat d'oportunitats i en respecte i convivència.

Posa de manifest que en un govern feminista com és el d'aquest ajuntament, li és un veritable honor, com a regidora de recursos humans, presentar, en un temps rècord, aquest tercer Pla d'Igualtat d'oportunitats 2020-2023 que farà possible els objectius que ha esmentat més amunt.

Indica que el darrer 4 de desembre es va signar aquest pla en un acte en què hi eren presents totes les integrants de la comissió tècnica paritària de l'Ajuntament i sindicats, i que avui els acompanyen en aquesta sessió.

Remarca que la unanimitat assolida va ser fruit de la magnífica feina prèvia, i per aquest motiu agraeix la tasca desenvolupada per la comissió tècnica paritària en l'avaluació del segon Pla d'igualtat, i en la redacció d'aquest tercer.

Tot seguit, cita expressament les representants de CCOO M. Rosa Tomás, Lúdia Sandalinas, M. Lluïsa Aparicio i Melania Ferré, també a les de la UGT, Susana Martínez i Ivette Barrachina; de SAPOL, representat per Eva Cardenete; de la CGT, amb Elvira Galeano i Núria Molinos. Afegeix l'assessorament a CCOO de la Intersindical-CSC, amb Emma Zurita. I, especialment, esmenta per part d'aquest ajuntament de la gerència de les Persones, Guadalupe Pulido i Elena Pérez; del departament de Transversalitat, amb la gerent Sara Berbel al capdavant, i la Tinenta d'Alcaldia Laura Pérez. I afegeix l'agraïment per l'excel·lent acompanyament de les Dres. Silvia Donoso i Pilar Carrasquer.

Dóna les gràcies a totes elles perquè la seva feina i la seva actitud ha facilitat el consens necessari entre Ajuntament i sindicats per fer realitat aquest tercer Pla d'igualtat d'oportunitats, que valora com un bon pla que els permetrà avançar en el compromís de construir un organització més justa i igualitària.

La Sra. Alamany assenyala que la mesura de govern Per una Barcelona lliure de violències masclistes, amb què dialoga el tercer Pla d'igualtat d'oportunitats, ja posava en relleu dades prou alarmants, com ara que vora un 20% de les barcelonines ocupades han patit discriminació, ja sigui en el salari, els ascensos, el tipus de tasca encomanada o bé la manca de respecte personal o de la valoració de la seva feina. I diu que això per no parlar dels casos en què les dones han patit assetjament sexual a la feina des del quinze anys, i que els principals assetjadors van ser els caps, superiors o companys, però un 7% per part de clients, usuaris o pacients.

Valoren, doncs, que aquest tercer pla augura una nova etapa, ja que com a institució no poden permetre que l'àmbit laboral sigui un entorn hostil on regni la desigualtat, la discriminació per raó de gènere i encara menys la violència.

Per tant, celebra que s'hagin definit objectius específics per a cada àmbit d'intervenció i, també, considera molt important mesurar-ne l'evolució a partir d'un sistema de seguiment i avaluació mitjançant indicadors objectivables, i sensibles al gènere.

Opina que el gran cavall de batalla ha estat la valoració dels llocs de treball en relació a la igualtat d'oportunitats; en aquest sentit, assenjala que l'estudi sobre la bretxa salarial la xifra en un 23%, cosa que li confereix la categoria d'estructural en els salaris de les dones respecte als homes, a causa del fet que s'atorga un valor superior als llocs masculinitzats respecte als llocs més feminitzats.

Afirma que no hi ha feines d'homes i feines de dones, sinó que se'ls ha venut que hi ha feines que tradicionalment poden fer els homes o bé les dones, però cal tenir en compte que la realitat de la societat ha canviat i la institució ha d'acompanyar aquest canvi.

Observa que és especialment preocupant, per exemple, que en les proves d'accés a la guàrdia urbana el percentatge de dones suspeses sigui substancialment superior al dels homes, amb l'agreujant que només un 24% dels opositors són dones.

Anuncia, per tant, el vot favorable del seu grup amb l'objectiu de garantir que coses com aquestes deixin de passar, i confirma que acompanyaran el govern de la ciutat en aquesta línia de treball.

La Sra. Vila, en primer lloc, saluda les representants de les treballadores municipals, a les quals reconeix la tenacitat i la feina feta i continuada per avançar en l'àmbit laboral, especialment en els aspectes d'igualtat.

Manifesta que el seu grup coneix les dificultats que té impulsar un pla d'aquestes característiques, que involucra tots els departaments de l'Ajuntament, i que, a més, requereix el consens polític i social.

Comenta que durant el mandat de l'alcalde Trias es va impulsar el segon Pla d'igualtat, que venia d'un primer pla que no va resultar gaire reeixit; i remarca que van aconseguir unanimitat en la implementació del pla que, entre altres objectius pretenia que hi hagués més presència femenina a la guàrdia urbana, o evidenciar que a l'Ajuntament també hi ha bretxa salarial.

Valora que avui es presenti aquest tercer pla, atès que significa que aquesta administració avança en la línia de la igualtat d'oportunitats. En aquest sentit, destaca que aquest ajuntament és referent en qüestions de polítiques d'igualtat, i que així ha de continuar sent independentment dels colors diversos dels governs municipals.

Precisa que encara hi ha reptes pendents com és el cas del teletreball, que consideren que afavoriria la conciliació i, fins i tot, que les dones no es veiessin tan sovint obligades a acollir-se a la reducció de jornada.

Conclou, per tant, que tenen nous reptes que han d'acarar, i sobretot cal que aquest ajuntament prengui consciència de les desigualtats en l'àmbit del gènere i que és necessari continuar avançant per corregir-les; i també perquè, com a institució, continua sent referent i ha de ser model de justícia i equitat per a la resta de la societat.

La Sra. Barceló avança el vot favorable al tercer Pla d'Igualtat d'oportunitats, i també el seu agraïment a totes les persones i entitats que han fet possible un pla tan necessari, ja que encara calen mesures per aconseguir l'equitat de gèneres.

Apunta, però, que hi ha un assumpte que els preocupa i que consideren que han de treballar conjuntament que és el de la bretxa salarial entre els treballadors i treballadores municipals. Precisa, en aquest sentit, que ella mateixa en el darrer mandat va tenir ocasió de presentar un prec al Plenari amb què demanaven rebaixar i acabar amb aquesta bretxa salarial, llavors d'un 13% i, ara, segons es diu en l'informe que els presenten és d'un 15,89%. Alerta, doncs, que calen mesures eficients per poder reduir aquesta diferència.

Afegeix que també demanen que no torni a passar el que va succeir durant l'anterior mandat amb la remunicipalització dels serveis PIAD i SARA, en el sentit que fins que no es van fer les rectificacions oportunes les treballadores tenien pitjors condicions laborals.

Seguidament, fa referència a l'enquesta continguda en aquesta iniciativa que els presenten, que posa en relleu que encara calen més programes de conscienciació i de sensibilització per fomentar la igualtat entre homes i dones; entenen que calen mesures més concretes per aconseguir la conciliació de la vida laboral i familiar, fomentant canvis quant a l'organització del temps de treball. Remarca que, en aquest sentit, aquest ajuntament ha estat pioner i ho ha de continuar sent.

Constata que una bona conciliació, a més, passa perquè per l'accés a les escoles bressol amb uns preus adequats i no pas amb la tarifació social actual.

Assenyala que per acabar amb les desigualtats també és essencial incidir en l'àmbit educatiu i de prevenció.

Avança, per tant, el vot favorable del seu grup a aquest pla, però reitera la demanda d'implantar mesures efectives, i fets i no pas paraules.

El Sr. Bou fa referència al segon Pla d'igualtat d'oportunitat aprovat el març de 2015, un acord que es va prorrogar fins al 4 de desembre d'enguany, en què la comissió paritària va aprovar el tercer Pla d'igualtat. Aprofita per agrair la tasca de tots els tècnics i altres persones de tots els àmbits que han participat en la seva elaboració, i es felicita pel consens assolit amb els sindicats, que consideren molt rellevant.

Entén que aquest pla consolida les polítiques d'igualtat en l'àmbit municipal, i continua en la línia dels dos plans d'igualtat anteriors, desenvolupant la legislació vigent, revisant els plans precedents, així com fent una anàlisi institucional sobre la situació de dones i homes pel que fa a la igualtat de gènere.

Valora que el document que els presenten contingui avenços rellevants en aquesta matèria, entre els quals les mesures de prevenció i d'actuació contra l'assetjament sexual; la millora de l'objectivitat, la transparència i la no-discriminació per raó de sexe en els processos de selecció i de promoció. Igualment, destaca que s'hi reconeix el valor del treball de les dones, així com la formació i la sensibilització pel que fa a la igualtat d'oportunitats i la perspectiva de gènere; la igualtat efectiva entre homes i dones amb l'objectiu de reduir la bretxa salarial, que en l'àmbit municipal no és tan significativa com a la resta d'àmbits laborals. Comenta, en

aquest sentit, que en diversos convenis col·lectius es fa distinció de categories però no de gènere.

Afegeix entre aquests avenços, també, la millora de la conciliació entre la vida laboral i familiar, i la manera de disminuir la renúncia de moltes més dones que homes a ascendir en l'escala laboral.

Finalment, anuncia el vot favorable del seu grup.

La Sra. Parera lamenta que a dia d'avui calgui fer regulacions com les que proposa el Pla, però la realitat confirma que calen i, per tant, avança que el seu grup hi donarà suport.

Assegura que no és justificable la bretxa salarial entre dones i homes, cap motiu empara una diferència de sou pel gènere; i apunta que, tal com es preveu en el Pla, és important dotar-se amb un sistema d'indicadors a fi de poder tractar aquestes problemàtiques.

Diu que el seu grup és conscient que un dels punts més complicats per aconseguir una plena igualtat és la conciliació laboral i familiar, i que queda un camí molt llarg per fer en aquest sentit, però que no poden fer sols com a ajuntament, sinó conjuntament amb altres administracions, en l'àmbit de la regulació legislativa i, sobretot, des de l'àmbit de l'educació. Remarca que cal entendre que la conciliació familiar és un dret per a tothom, que les càrregues familiars corresponen tant a homes com a dones per igual, i que això es basa en l'educació des dels nivells més primerencs.

Per tant, afirma que valoren molt positivament que s'hagi inclòs aquesta conciliació com un objectiu estratègic en el tercer Pla d'igualtat d'oportunitats. També destaca la importància de la formació i de la sensibilització, ja que amb mesures impositives i coercitives no s'aconseguirà.

Remarca que la igualtat significa tenir les mateixes oportunitats, no pas privilegis.

La Sra. Ballarín agraeix en primer lloc el suport expressat pels grups municipals. Dit això, recorda que, tal com estableix la llei per a la igualtat efectiva de dones i homes, a partir d'aquest moment el conveni passarà a formar part del conveni col·lectiu signat el 2017, tindrà vigència de quatre anys, i serà d'aplicació a tot el personal municipal sotmès al conveni col·lectiu.

Constata, per tant, que aquest tercer Pla d'igualtat els posa deures molt clars a totes i a tots, i obliga a treballar amb eines concretes per acabar amb les desigualtats i discriminacions que, malauradament, encara perviuen a l'organització municipal, i que van ser detectades per la comissió tècnica paritària en la seva diagnosi.

Confirma que treballaran de manera molt clara en la bretxa salarial, un aspecte que interpel·la tothom, i que el Pla aborda amb l'establiment de mesures concretes per combatre-la; entén que aquesta bretxa és un exemple molt clar de tot el camí que encara els queda per fer i els dels deures derivats del Pla.

Tanmateix, destaca que no tenen cap dubte que faran tots aquests deures que imposa aquest tercer pla, i que els faran molt ben fets, sempre amb l'acompanyament dels sindicats, que en la seva redacció han fet una feina exemplar.

Corroborar, doncs, que amb l'aprovació d'aquest pla disposen d'un instrument potent per fer un Ajuntament millor per a tothom.

La Sra. Alcaldessa felicita tothom qui ha treballat en l'elaboració d'aquest tercer Pla d'igualtat d'oportunitats, les representants sindicals, els treballadors i treballadores municipals, i la gerent municipal. I confirma que tothom ha de creure en la igualtat a tots els nivells perquè pugui esdevenir una realitat.

S'aprova per unanimitat el dictamen en debat.

Districte de Sant Andreu

13. (002-2019) Aprovar l'expedient de reconeixement de crèdit per un import de 1.813,33 euros atesa la necessitat de regularitzar les despeses a favor de l'empresa PRONTOSERVIS, SL, amb NIF B43516988; despeses realitzades l'any 2018 i no reconegudes en l'exercici que li corresponien, procedents d'un contracte de serveis de lloguer de cabines sanitàries per a actes a la via pública. Autoritzar, disposar i reconèixer l'obligació de la despesa per un import de 1.813,33 euros, amb càrrec al pressupost i partida 0609 20500 6210300000, procedents de les factures amb núm. de registre 2018-557505, 2018-625783 i 2018-557499.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

COMISSIÓ D'ECOLOGIA, URBANISME, INFRAESTRUCTURES I MOBILITAT

14. (19SDO123NT) Resoldre les al·legacions formulades durant el període d'informació pública de l'aprovació inicial de l'Ordenança relativa a la restricció de la circulació de determinats vehicles a la ciutat de Barcelona. Aprovar-la definitivament d'acord amb el text articulat que consta a l'expedient. Publicar el present acord així com el text íntegre de l'Ordenança relativa a la restricció de la circulació de determinats vehicles a la ciutat de Barcelona, en el Butlletí Oficial de la Província, en la Gasetta Municipal i en el web de l'Ajuntament. Notificar aquest acord als interessats amb trasllat del text de la modificació i de l'informe resposta d'al·legacions.

El Sr. Badia destaca la importància del fet que la Zona de Baixes Emissions (ZBE), amb un abast de 95 quilòmetres quadrats, serà una realitat a Barcelona a partir del proper 1 de gener, i que té com a principal objectiu guanyar qualitat de vida per als veïns i veïnes de la ciutat, que tenen dret a respirar aire net, i per als nens i nenes, que tenen dret a créixer en un entorn saludable.

Remarca, doncs, que parlar de la ZBE és parlar de salut, ja que la contaminació de l'aire és el problema més important per a la salut de les persones que viuen a Barcelona. Precisa que estan parlant de nivells de diòxid de nitrogen, però sobretot de partícules provocades pel trànsit rodat que generen una problemàtica que afecta, sobretot, la trama urbana central de Barcelona a l'Eixample.

Precisa que la ZBE ha de permetre reduir un 15% les emissions de diòxid de nitrogen, així com també la contaminació provocada per partícules, que avui saben que són els contaminants que provoquen més de tres-centes morts anualment a la ciutat, així com moltes de malalties associades.

Subratlla que parlar de la ZBE també és parlar d'emergència climàtica, de la salut del planeta. Confirma que saben que la problemàtica més important a què s'enfronten avui en dia, a escala de ciutat i també planetària, és aquesta emergència climàtica, les emissions de CO₂, que la ZBE també els ha de permetre reduir d'un 6% aquestes emissions.

Alerta que han de construir aquest futur perquè només els queden onze anys per fer-hi front i, per tant, són les polítiques d'avui les que els han de permetre construir-lo.

Afegeix que no només es tracta de la salut de les persones i del planeta, sinó que la ZBE els permet una zona de la ciutat saludable, on augmenta la qualitat de vida dels seus barris, carrers i places, i que propicia un nou urbanisme que posi en el centre les persones, recuperant espai públic per a veïns i veïnes, incrementant el verd, reduint la congestió. Remarca que han de prioritzar el transport públic, pacificar els carrers, prioritzar els trajectes a peu, reduir l'accidentalitat, i disminuir el soroll.

Esmenta que aquesta ZBE també és un gran acord institucional en què han participat cinc ajuntaments, l'Àrea Metropolitana i la Generalitat, atès que afectarà també l'Hospitalet, Cornellà, Esplugues i Sant Adrià.

Aprofita per agrair les al·legacions que s'han presentat, i que els han permès introduir millores, entre les quals que les persones sotmeses a tractaments mèdics periòdics puguin quedar exemptes de les restriccions, així com també les persones amb sensibilitat química i que no poden fer servir el transport públic. Afegeix que també han pogut llistar un seguit de vehicles singulars i que quedaran exemptes; la moratòria d'un any per a mercaderies i transport col·lectiu a fi d'ajudar a fer la transició. I comenta que a la moratòria s'hi podran sumar les persones que necessiten el vehicle privat per a la seva activitat laboral i que cobren menys de vuit mil euros anuals.

Posa en valor que la ZBE és una eina de canvi profund, que ja han posat en pràctica moltes ciutats europees, concretament 250 s'hi han sumat; però remarca que també s'hi suma la ciutadania, que ho reclama majoritàriament.

Finalment, agraeix a tots els grups que han participat en la construcció d'aquesta ZBE, i que faran possible avui la seva aprovació, així com a les entitats i treballadors i treballadores municipals que hi han intervingut i han treballat de valent perquè pugui ser una realitat.

El Sr. Zañartu avança el vot favorable del seu grup, tot i que puntualitza que es tracta d'un sí crític i no de convenciment per la mesura en si, sinó per la constatació que cal avançar cap a més restriccions del vehicle privat.

Afirma que sense restriccions no es produirà el canvi modal que necessita tant la ciutat de Barcelona com la seva àrea metropolitana.

Això no obstant, no consideren aquesta iniciativa com un canvi de paradigma, sinó una manera de promoure, negativament, que la gent es canviï el cotxe. Igualment, consideren que és una resposta a les amenaces de Brussel·les, i creuen que cal anticipar-s'hi, ser valents i proactius.

Observa, però, que existeix un problema de base, que és la falta d'una bona xarxa de mesura i de control de la qualitat de l'aire, ja que a la ciutat només hi ha una desena d'estacions, quan altres ciutats en tenen més d'un centenar. Igualment, considera que a la mesura hi manquen objectius clars que indiquin quin és el percentatge de reducció de les emissions que es pretén assolir.

Afegeix que la mesura només ataca un dels emissors, el trànsit rodat, i obvia ports i aeroports, tot i que són conscients que no són competència d'aquest ajuntament.

Constata que manca un pla global contra la contaminació atmosfèrica, i que una mostra d'això és el fet que, per una banda, els presenten una ZBE i, d'altra banda, una modificació de les taxes de zona blava i verda.

Comenta que el seu grup va presentar un seguit d'al·legacions al text inicial que se'ls va presentar i que pretenien establir un sistema d'objectius clars, la creació d'una xarxa de control intensiu, la constitució d'una taula de seguiment en el marc de la taula contra la contaminació, el caràcter finalista de les sancions que s'imposessin als conductors en la ZBE i, finalment, una clàusula d'equitat social per a aquelles persones que realment necessiten el vehicle per treballar però que no arriben a final de mes.

Conclou que el seu grup votarà a favor d'aquest punt, però amb el convenciment que els propers mesos i durant tot el mandat cal anar molt més enllà, i no només en la limitació de l'ús del vehicle privat sinó en la promoció d'alternatives.

Finalment, manifesta que per lluitar contra la contaminació no únicament han de reflexionar sobre l'oferta de transport i sobre les limitacions, sinó també sobre el model territorial de l'àrea i de la regió metropolitana de Barcelona; afirma que calen altres perspectives més enllà de la mobilitat, entre les quals les de l'urbanisme o de l'economia. I apunta que és necessària una metròpolis diversa a fi que la gent es desplaci, sobretot, a peu.

La Sra. Artadi celebra que Barcelona pugui prendre mesures valentes, i precisa que no es tracta d'imposicions de la Comissió Europea, sinó sobretot de les recomanacions que fa l'OMS, que fa massa anys que incompleixen amb la consegüent afectació de la salut de la ciutadania.

Es felicita, doncs, per la posada en marxa d'aquesta mesura que, en el seu moment, va ser impulsada pel conseller Rull, a qui aprofita per saludar i per demanar el seu alliberament.

Fa avinent que hi ha dues-cents cinquanta ciutats que estan implementant d'alguna manera mesures contra els vehicles més contaminants i ja era moment que ho fes Barcelona. Tanmateix, diu que saben per experiència que l'èxit dependrà del disseny d'aquesta iniciativa. Així, puntualitza que el seu grup ha prioritzat alguns aspectes que considerava que havien de millorar aquestes ordenances. Esmenta, d'una banda, evitar que la ZBE tingui un caràcter regressiu. En aquest sentit, quant a la moratòria aplicada, considera que el que s'ha de fer és

ajudar a què aquells col·lectius que tinguin més dificultat puguin fer una transició cap a una mobilitat més sostenible mitjançant millores en els vehicles, per a tots els vehicles i no només per als de transport de mercaderies.

En segon lloc, fa referència a les motocicletes com a element clau en la mobilitat per a un trànsit fluid, i tot i que s'ha tirat endavant el pla de motos, remarca que cal continuar treballant en el sharing i en l'electrificació. I afegeix que han d'aprofitar la moratòria dels vehicles de transport de mercaderies per continuar treballant en un sector que és heterogeni, en què no tothom es podrà adaptar de la mateixa manera, ja que els autònoms i les Pime, per exemple, tindran més dificultats.

Finalment, apunta dos elements que consideren clau, ja que sense ells no es podrà avançar en les millores; cita, en primer lloc, l'avaluació com un element central per poder guiar les decisions que es prendran a partir d'ara, que entenen que no han de ser en base a apriorismes sinó a dades i estudis. Assenyala que és per aquest motiu que impulsen una comissió de seguiment, amb la participació de tots els grups municipals, per saber com evoluciona la qualitat de l'aire i la salut, i també quin impacte estan tenint les restriccions en els col·lectius socials i en els econòmics de la ciutat.

Afegeix que també estan alertats per estudis que constaten que l'efectivitat de la ZBE no serà la que s'espera i que continuaran tenint una qualitat de l'aire indesitjable.

Finalment, avisa que no solucionaran res si no s'atén l'emergència inversora que cal fer a Rodalies, perquè les línies d'accés a Barcelona estan totes per sobre del cent per cent d'ocupació. I afirma que no tindran una ciutat menys contaminada si el transport públic de rodalies continua sent inaccessible, amb un servei deficient i línies aturades. Insisteix, doncs, en la necessitat d'executar urgentment els plans de rodalies que estan pendents de fa molts anys, i demana que s'apuntin això en l'agenda de negociacions a Madrid.

El Sr. Corbacho posa manifest que avui es porta aquesta ordenança de baixes emissions (OBE) a aprovació definitiva, i critica que durant el període d'exposició pública el govern hagi demostrat molt poca sensibilitat a l'hora de prendre en consideració al·legacions que eren de sentit comú. Així doncs, diu que hauria estat raonable fixar un període de transició el primer any d'aplicació, amb una mica més de flexibilitat i, sense renunciar a l'objectiu que persegueix aquesta mesura, tenir en compte els impactes negatius que produirà en molts ciutadans en aspectes fonamentalment de caràcter econòmic i a les classes més desfavorides, i confirma que així s'ha fet en moltes ciutats europees.

Demana que mirin més enllà de l'àrea metropolitana i que tinguin visió de regió, ja que han de tenir clar que parlar en clau de ciutat de Barcelona ja no és circumscriure's a l'àmbit estricte del municipi i, per tant, la visió de la mobilitat ha de ser molt més àmplia. Així, observa que hi ha moltes persones que viuen fora de l'àrea metropolitana, on sí que poden circular els seus vehicles, però si necessiten entrar a Barcelona per qualsevol urgència no ho podran fer.

Afegeix que també s'han negat a contemplar mesures per facilitar transport gratuït en episodis de contaminació severa. Igualment, recorda que en l'aprovació de l'OBE van dir que hi mancava un pla integral de millora del transport públic, però el govern continua sense

assumir cap compromís al respecte, tret que han proposat incrementar l'11% l'antiga T-10, el títol de transport més utilitzat.

Fa referència, finalment, al fet que el govern s'atribueix gran sensibilitat en haver assumit el 45% de les més d'un miler d'al·legacions presentades, tot i que assegura que no les ha sabut trobar en aquest text de l'ordenança que avui se sotmet a aprovació definitiva.

El Sr. Ramírez manifesta el convenciment del seu grup de la necessitat d'impulsar totes les mesures que calguin amb l'objectiu de millorar la qualitat de l'aire a Barcelona, i convertir-la en una ciutat saludable. Diu que són plenament conscients que la mobilitat és l'aspecte que més afecta en aquest sentit.

Això no obstant, constata que la ZBE s'implantarà de manera precipitada i sense haver preparat suficientment la població i la ciutat per a aquest nou repte; entén, altrament, que abans de fer-ho hauria calgut consolidar un model de mobilitat sostenible i eficient.

Considera que, en aquest aspecte, no s'han dut a terme tots els treballs previs necessaris per conèixer minuciosament totes les conseqüències de la implantació d'aquesta ZBE; i alhora entén que aquest tipus de mesures s'han d'implementar de forma progressiva.

Constata, igualment, que al text de l'OBE li manca flexibilitat a fi de poder avaluar-ne el funcionament i fer les correccions que siguin oportunes per millorar-la. Altrament, diu que entenen que l'ordenança hauria de ser un document amb els mecanismes necessaris per anar-se adaptant segons les necessitats.

Afegeix que tampoc no s'ha preparat la xarxa de transport públic per acarar l'augment d'usuaris previst, tal com apunta l'informe publicat recentment pel RACC que alerta d'un transport públic saturat amb la posada en marxa de la ZBE. Assenyala que també estan a l'espera d'infraestructures com la L9 i L10 de metro, l'ampliació de la L8 fins a Gràcia, o la L2 fins a Montjuïc i la Zona Franca. I avisa que la compra de 42 noves unitats de trens per substituir els adquirits la segona meitat dels vuitanta no resulta suficient; mentre que la xarxa ortogonal de bus encara circula a una velocitat comercial inferior als 13 quilòmetres per hora.

En referència a les al·legacions presentades a l'OBE, que han estat més de mil vuit-centes, explica que de les moltes que va presentar el seu grup només n'han acceptat una parcialment. Precisa que les seves al·legacions anaven encaminades a millorar el text i a sol·licitar la incorporació de noves exempcions per a determinats vehicles i usuaris, i posa a tall d'exemple els vehicles d'alta ocupació (VAO), així com una moratòria en l'aplicació de la normativa per a les motocicletes i els ciclomotors, que representen més del 30% del parc de vehicles de la ciutat, ja que més de cinquanta mil d'aquests vehicles hauran de deixar de circular en no disposar del distintiu ambiental.

Afegeix la consideració que també era necessari un canvi d'horari els divendres al migdia, i ampliar l'horari per a motocicletes i ciclomotors.

Observa que la ZBE no ha de significar un pla Renove, però això no suposa obviar les ajudes per renovar el parc de vehicles privats.

Finalment, reconeix que, tot i que en general no els agraden les moratòries, l'adreçada a vehicles de transport com camions i furgonetes és massa curta i consideren que s'hauria d'ampliar a dos anys.

Conclou la seva intervenció confirmant que, malgrat tot, consideren que es tracta d'una mesura positiva i avança que faran una abstenció.

La Sra. Parera entén que, novament, estan davant d'un exemple d'ordenança poc treballada. Admet la urgència de l'objectiu, però entén que això no justifica una feina mal feta, com és el cas.

Remarca que la presentació de més de mil vuit-centes al·legacions a l'OBE demostra clarament que el text és molt deficitari, que no s'ha treballat i no s'ha esmenat en allò que era important; i constata que el govern s'ha negat a donar una opció a la ciutadania perquè adapti els vehicles. Considera que aquest és l'element clau, i confirma que han triat el camí fàcil, que és la prohibició de circular en funció de l'any de matriculació.

Afirma que la prohibició absoluta en aquest cas és una mesura innecessàriament lesiva, quan hi ha altres solucions implementades, sense un cost addicional, per aconseguir l'objectiu d'evitar la contaminació. Confirma que, tal com ho han plantejat, estan afectant ciutadans amb rendes baixes que no poden canviar el vehicle, i ho fan sense donar solucions alternatives.

Precisa que es calcula que un 30% dels vehicles que avui circulen no ho podran fer a partir de l'1 de gener, però malgrat això, aquest ajuntament no informa ni treballa en cap millora de la freqüència i la capacitat del transport públic urbà i interurbà; com tampoc no permet opcions de transport alternatiu.

Constata, doncs, que tot són traves i que no es treballa conjuntament i paral·lelament les restriccions amb les solucions alternatives. Així, posa de manifest que no han volgut atorgar exempcions als VAO, ni han acceptat al·legacions per augmentar el nombre de dies que es permet circular els vehicles contaminants; observa, en aquest cas, que incrementar fins a vint dies a l'any dóna molt més marge i tranquil·litat a les persones, mentre que el cost en termes de contaminació és mínim passant de deu a vint dies.

Apunta que tampoc no entenen per què no han volgut donar més dies o exempcions a vehicles antics i històrics, que formen part del patrimoni cultural de la ciutat, i es tracta de vehicles que no circulen diàriament sinó que ho fan, principalment, per desplaçar-se a exposicions.

Repeteix que estan plenament d'acord amb què cal reduir la contaminació urgentment, i per aquest motiu recorda que es van posar a treballar amb el govern abans de l'exposició pública de l'OBE, però remarca que urgència no és sinònim de negligència, que és el qualificatiu que donen al text.

Afegeix que no poden imposar restriccions sense aportar solucions, i això és el que s'ha fet, i adverteix que quan se'n voldran adonar hauran arribat tard.

Finalment, avança que per tots els motius que acaba d'expressar el seu grup farà una abstenció en l'aprovació de l'OBE.

El Sr. Badia, en primer lloc, agraeix els vots favorables i també les abstencions, que entén que els han de fer reflexionar.

Dit això, assenyala que estan d'acord amb el grup d'ERC, que apunta que la ZBE no pot ser l'única mesura per combatre la contaminació de l'aire, però sí que poden assegurar que és la mesura més important que s'ha implementat mai.

Així doncs, diu que sense treure a la mesura la importància que té són conscients que cal continuar avançant. Igualment, també reconeixen que cal millorar la xarxa de mesura i control i estan treballant en aquest sentit.

Posa de manifest que tant el grup d'ERC com el de Junts per Catalunya han apuntat que els objectius han de ser els de l'OMS, i subscriu plenament que han de prendre aquesta organització com a referència.

Igualment, comenta que també estan d'acord amb què cal implicar les infraestructures del port i l'aeroport en les solucions, i comparteixen la necessitat que tots els actors que operen a la ciutat han de sumar-se a cercar solucions; i expressa la plena predisposició del govern municipal malgrat que no es tracta de les seves competències directes.

Apunta que, tal com han parlat amb Junts per Catalunya, admeten la necessitat d'establir una taula de seguiment que faci l'avaluació de la implementació de la mesura en termes de salut i també quant als aspectes econòmics. Confirma, doncs, que el govern té plena disposició a fer un bon seguiment del desplegament de la ZBE.

Admet que tenen grans reptes pel que fa al transport interurbà, en primer lloc Rodalies, però també amb els autobusos interurbans i els aparcaments dissuasius en origen; i en el cas de la ciutat, esmenta el tramvia i la L9 com a imprescindibles.

Observa que també ha sortit reiteradament en el debat la necessitat d'incrementar el transport públic i que no s'ha fet. Replica que l'augment ha estat espectacular, i indica que l'anterior mandat es va incrementar més d'un 10% el passatge del bus i del metro; i que el desplegament de la xarxa ortogonal, que havia d'abastar dos mandats, es va fer en només un. Afegeix que es van doblar els quilòmetres de carril bici, i que han suposat un augment de l'ús de la bicicleta en un 50%; s'han desencallat estacions de metro, i assenyala que tenen un pla d'inversió com mai no hi havia hagut. Igualment, destaca que han implantat unes tarifes que incentiven l'ús del transport públic.

La Sra. Parera observa que el govern parla molt de transport públic, però assenyala que, paral·lelament, ha pujat el preu del títol de transport que més utilitzen els usuaris que vénen de fora de l'àrea metropolitana.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

S'absenta de la sessió la Ima. Sra. Lucía Martín González.

Districte de les Corts

15. (19PL16682) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial de la residència col·lectiva docent d'allotjament temporal situada a l'Avinguda d'Esplugues 102-106 de Barcelona, promogut per VITA PEDRALBES SLU, amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Sarrià-Sant Gervasi

16. (18PL16604) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic per a la implantació d'una activitat turística a la finca del carrer Major de Sarrià 95, de Barcelona; promogut per Patricia Pujadas Masferrer.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Bou i Ramírez.

17. (18PL16554) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Integral i de Millora Urbana per a l'ordenació de l'àrea qualificada de zona 20a/10 i de vial de la parcel·la situada al carrer Alcoi 11; promogut per Germans de les Escoles Cristianes – La Salle. Requerir el promotor per tal que, en el termini màxim d'un any a comptar des del dia següent a la notificació del present acord, constitueixi la garantia del 12% del valor de les obres d'urbanització inherents al planejament, als efectes establerts als articles 106.3 i 107.3 de la Llei 3/2012 de 22 de febrer de modificació del Text Refós de la Llei d'Urbanisme, aprovat per Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i com a requisit previ per a la publicació d'aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Sant Andreu

18. (18PL16650) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla de Millora Urbana per a la modificació dels usos admesos en planta baixa de la parcel·la resultant 4b del Pla Especial de Reforma Interior de les zones de remodelació a l'entorn dels carrers Lanzarote i de la Residència; promogut per BALEC Projectes Immobiliaris SL, FURNOT SL i Salvador Papiol Abante.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Sant Martí

19. (19PL16715) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació del PMU de l'Illa delimitada pels carrers Àlaba, Dr. Trueta, Àvila i Av. Icària en l'àmbit del PAU 3; promogut per la Junta Compensació PAU3 del PMU illa carrers Àlaba, Dr. Trueta, Àvila i Av Icària; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; informe que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

c) Proposicions

Per part dels Grups Municipals d'ERC i de JxCat s'ha presentat una moció en l'apartat de Proposicions amb contingut de Declaració institucional de la part d'impuls i control, la urgència de la qual s'ha de sotmetre a votació.

La Sra. Alcaldessa sotmet a votació l'apreciació de la urgència de l'esmentada moció, que s'aprova amb el vot favorable dels Grups Municipals d'ERC, Barcelona en Comú, PSC, JxCat, i el vot contrari dels Grups Municipals de Cs, PP i BcnCanvi.

En conseqüència, la moció presentada substitueix la Proposició de la part decisòria presentada per JxCat i la Proposició / Declaració de Grup de la part d'impuls i control presentada per ERC.

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

1. (M1923/388) El plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1. Constituir una comissió d'estudi de l'aplicació de l'Ordenança relativa a la restricció de la circulació de determinats vehicles a la ciutat de Barcelona amb l'objectiu de preservar i millorar la qualitat de l'aire, d'acord amb els paràmetres següents: a) Objecte de la comissió: - Determinar, mitjançant la monitorització de la Zona de Baixes Emissions, quin és el volum d'activitat de Pimes, autònoms i transport de mercaderies i transport col·lectiu de persones a la ciutat de Barcelona que es veurà afectat pel final de la moratòria a furgonetes i camions sense distintiu de la DGT l'1 de gener de 2021.- Proposar si s'escau, les modificacions pertinents de l'ordenança reguladora de la Zona de Baixes Emissions, així com l'establiment de nous ajuts i/o exempcions a partir d'aquesta data, per tal de d'acompanyar als sectors afectats pel final de la moratòria, en la seva transició cap a una activitat més sostenible. b) Composició: - La comissió d'estudi estarà integrada per dos regidors/es de cada un dels grups municipals. - El president/a i vicepresident/a seran escollits entre els regidors/es pel Consell Plenari a proposta d'Alcaldia. c) Normes específiques de funcionament: - Els treballs de la comissió es desenvoluparan en un mínim de 5 sessions de treball i una de conclusions entre els mesos de febrer i setembre de 2020. - La comissió prendrà els acords per majoria ponderada i les seves sessions tindran caràcter públic. En els termes que preveu l'apartat 5 de l'article 39 del ROM, la comissió podrà requerir la presència de les persones que consideri adients entre els càrrecs electes i el personal de l'Ajuntament de Barcelona així com de persones alienes a l'estructura municipal a proposta dels grups municipals. d) Termini per cloure els treballs: - La comissió d'estudi s'extingirà automàticament un cop s'hagi dut a terme la votació del seu dictamen en el sí del Plenari del Consell Municipal del mes de setembre de 2020.

No es tracta

Part d'Impuls i Control

D.1.) Proposició d'impuls d'iniciativa ciutadana

Única. (516/19) Instar el Govern Municipal a iniciar els tràmits pertinents per aprovar el projecte de construcció del Pont del carrer Santander, així com la reforma del tram del carrer Santander entre el Pont i la Rambla Prim.

S'incorpora a la sessió el Sr. Antoni Santos Renom, president de l'AV de Sant Martí de Provençals, als efectes de la presentació de la proposició d'iniciativa ciutadana.

El Sr. Santos confia que la presentació d'aquesta iniciativa, aprofitant l'oportunitat que els dóna el nou Reglament de participació ciutadana, sigui la part final d'un procés que valora que ha estat modèlic.

Assenyala que la iniciativa ha estat el fruit del treball conjunt de sis associacions de veïns –La Trajana, La Pau, La Verneda, La Palmera, Provençal de Sant Martí i la de Sant Martí de Provençals–, que han aconseguit cinc mil tres-centes signatures, que palesen una consciència molt clara per part dels veïns i veïnes que calia fer aquesta reforma urgent del pont del carrer Santander.

Aprofita, igualment, per agrair a Àlex i Xavi de Betevé la cobertura que els han donat tantes vegades com ha calgut amb aquesta reivindicació, per la seva paciència infinita quan aquest assumpte no es bellugava i que han contribuït a mantenir-lo viu.

Dit això, explica que els comentaris majoritaris en la recollida de signatures eren "a veure si és veritat" i "quina vergonya!", i diu que confia que aquestes expressions passin a millor vida, fet que confirmarà que tothom ha aportat alguna cosa per millorar Barcelona.

Tot seguit, llegeix el text de la proposició amb què insten el govern municipal a iniciar els tràmits pertinents per aprovar el projecte del pont del carrer Santander, i la reforma del carrer entre el pont i la rambla Prim.

La Sra. Buhigas dóna la benvinguda als representants veïnals i celebra que la seva iniciativa hagi arribat al ple.

Observa, com ja va expressar en la comissió d'Urbanisme, que aquesta iniciativa significa un toc d'atenció, i afirma que ho diu com a regidora però també com a persona que ha treballat vint anys en l'àmbit de l'urbanisme i la transformació de la ciutat. Explica que, quan fa classes, diu als estudiants que l'urbanisme i l'arquitectura serveixen per portar a la realitat els plànols que es dibuixen, si no és així, la vida de les persones no es transforma. En conseqüència, diu que pren aquesta iniciativa ciutadana amb el doble sentit dels comentaris a què ha al·ludit el Sr. Santos, "quina vergonya!" i "a veure si és veritat".

Reitera, doncs, que es tracta d'un toc d'atenció per a aquest consistori en el sentit que, d'entrada, els processos de reflexió i els treballs tècnics han de tenir un límit, atès que existeix el cost d'oportunitat; i que en un moment donat els projectes s'han de tancar i executar, i entendre que, si no modifica la vida de les persones, la perfecció no serveix per a res.

Comenta, en segon lloc, que hi ha territoris a la ciutat que entren en un període de reflexió, atès que es tracta d'un espai en evolució constant, i coses que es van fer en un moment determinat es posen en crisi al cap d'uns quants anys.

Comenta que fa anys que sent a parlar d'aquest pont, fins i tot hi va participar com a tècnica, en el Besòs, un territori d'oportunitats i del qual tothom n'ha parlat, però mentrestant no arriba la concreció seria desitjable que petites modificacions i espais s'incloguessin en una millora clara responent a les necessitats dels veïnats, i evitar que s'hagin d'esperar a què es materialitzi el gran projecte urbà a la zona, i aquest és el cas del pont del carrer Santander.

El Sr. Martí Galbis agraeix la presentació d'aquesta iniciativa al seu portaveu, i als companys de la comissió promotora amb qui va tenir ocasió de parlar-ne en la comissió d'Urbanisme, Infraestructures i Mobilitat el dia 10 d'aquest mes. Manifesta que el seu grup és plenament favorable a aquesta proposta, i avança el vot que així ho expressa.

Posa en relleu, en primer lloc, el fet que es tracta d'una iniciativa ciutadana, la tercera que es presenta al Plenari del Consell Municipal, i expressa el desig que en vinguin moltes més. Observa que cada proposta que arriba per aquesta via obeeix a una necessitat amb una justificació territorial i veïnal, i confirma que el seu grup sempre votarà a favor de qualsevol iniciativa ciutadana, sigui quina sigui, perquè volen posar en valor la feina de mobilització, de conscienciació, i de compromís social i veïnal per a la necessària millora de la ciutat. Afegeix que estan a favor de les consultes, dels referèndums, de les iniciatives ciutadanes, sempre a favor de la democràcia i la participació.

Dit això, posa en valor la feina de la plataforma nord de Sant Martí, i les sis associacions veïnals que han treballat en aquesta iniciativa, i que han canalitzat una necessitat real dels veïns i veïnes d'una zona que realment necessita una empenta dels poders públics.

Constata que, en aquest sentit, Barcelona no pot deixar d'abordar una transformació com aquesta; precisa que estan parlant d'un pont, però especialment de la passera, que resulta inabordable per a les persones amb mobilitat reduïda i molt difícil per a tothom.

En conseqüència, diu que esperen que el govern de la ciutat iniciï els tràmits per aprovar aquest projecte i que el 2020 puguin aconseguir la llum verda per tirar-lo endavant per donar satisfacció a una lluita absolutament justificada.

El Sr. Corbacho entén que el portaveu d'aquesta iniciativa no arriba a aquest ple amb l'ànim que es torni a reconèixer la proposta, com ja es va fer en comissió, i prou. Diu que el febrer de 2018, el Sr. Santos, i la plataforma que representa, va marxar amb una certa esperança, sobretot quan la Sra. Sanz li feia avinent que era una satisfacció acollir-los en la comissió, i que a primers del 2019 començarien les obres del pont. Tanmateix, constata que ja han arribat a final d'any, i no només les obres no han començat, sinó que ni tan sols s'ha fet el projecte.

Reconeix que després de l'ocasió que ha esmentat, la iniciativa s'ha anat discutint, i allò que inicialment era una passera va acabar sent un projecte més integral. Afegeix que durant el 2019, arran de preguntes formulades per Ciutadans, també pel PSC, Junts per Catalunya i el mateix Districte de Sant Martí, la resposta a la iniciativa va ser afirmativa novament, i que no s'havien de preocupar perquè tothom era conscient de la necessitat i la importància d'aquest pont, que va més enllà de la passera per assolir una connectivitat que ha de revertir en la dinamització dels barris veïns.

Observa, però, que els promotors de la iniciativa no van mostrar una gran confiança, i van decidir posar-se en marxa, començant per la recollida de firmes.

Expressa el desig per a l'any vinent que en l'àmbit col·lectiu, en aquest cas la iniciativa que estan treballant aquestes associacions veïnals en benefici de la comunitat, aquest assumpte es resolgui, i que no hagin de tornar a aquesta cambra amb aquesta reivindicació, i diu que els voldria retrobar el dia que comencin les obres; i espera que aquesta vegada sí, la Sra. Sanz adquireixi autènticament el compromís i el compleixi.

Finalment, felicita la plataforma per la feina feta, i desitja que avui marxin amb l'esperança que aquesta vegada anirà de debò.

El Sr. Ramírez, en primer lloc, agraeix la feina dels veïns i de les entitats que han treballat per aquesta iniciativa que avui arriba al ple d'aquest ajuntament, i amb la qual fan la reclamació històrica de la construcció d'un nou pont al carrer Santander per creuar les vies de la línia ferroviària del Maresme. Comenta que el pont actual ja té més de cinquanta anys, i actualment es destina únicament al trànsit rodat, i en ser molt proper a la zona industrial de La Verneda, hi sovinteja el pas vehicles pesants, i no permet el pas de vianants. En conseqüència, es dificulta la connexió entre els diferents barris, i els vianants es veuen obligats a anar per una passera metàl·lica que no està adaptada per a persones amb problemes de mobilitat, i que és de difícil accés.

Per tant, confirma que estan d'acord amb aquesta reclamació veïnal històrica d'un nou pont accessible i segur, i que es puguin compartir els usos per a vehicles i vianants. Consta que amb aquest pont s'afavoriria de manera molt evident la connexió entre els barris i els districtes de Sant Martí i de Sant Andreu.

Recorda que el seu grup va plantejar aquesta iniciativa en l'acord dels pressupostos del 2013, però el govern no va complir ni tan sols amb el compromís de fer el projecte executiu, que incloïa una rotonda a la Via Trajana per millorar la mobilitat, a més de l'ampliació del pont de Santander per evitar els col·lapses de trànsit.

Fa referència, igualment, que aquesta construcció també estava plantejada en el Pla de barris La Verneda - La Pau per al 2018, tot i que per manca de pressupost va quedar limitada la seva execució i es va replantejar el projecte.

Per tot plegat, celebra que avui arribi aquesta iniciativa al Plenari del Consell Municipal, i desitja que el 2020 puguin veure que es fa realitat aquesta reclamació històrica del territori.

El Sr. Valls remarca que aquesta iniciativa respon a una reivindicació històrica dels veïnats dels barris de Sant Martí de Provençals, La Verneda i La Pau. Comenta que durant la campanya electoral tots els partits van anar a aquests barris i van parlar amb els veïns, i van poder comprovar que l'actual pont ha esdevingut una estructura inapropiada per al pas dels vehicles pesants, que l'utilitzen amb força freqüència. Es refereix, també, a què els vianants es veuen obligats a utilitzar una passera metàl·lica no adaptada i de difícil accés que ha provocat, ja fa temps, l'exigència per part dels veïns d'una intervenció radical per convertir aquest pont en un d'accessible i segur, i que puguin compartir vianants i vehicles, incloses les bicicletes.

Destaca que els veïns porten quatre anys negociant aquesta obra, encara en fase de redacció i, en aquest sentit, subscriu plenament la intervenció del Sr. Corbacho. Precisa que reclamen una solució que resolgui aquests problemes històrics i que s'afavoreixi la comunicació entre dos dels districtes més importants de la ciutat, però amb un projecte al darrere, ja que a la zona hi ha sòl públic i privat que pot permetre canviar radicalment aquell territori.

Manifesta que avui s'ha d'expressar novament el compromís polític que garanteixi la construcció del pont durant el mandat.

El Sr. Escudé, adreçant-se directament al Sr. Santos, fa notar que si els arriben a dir fa temps que parlarien cara a cara del pont de Santander en aquesta cambra no s'ho haurien cregut; i, com a regidor del Districte de Sant Martí, felicita la presentació d'una iniciativa d'aquesta mena, sorgida dels veïns i veïnes del districte, però sobretot d'aquella part més acostumada a batallar per tot, per fer realitat els projectes des de bon principi.

Igualment, i en qualitat de martinenc i veí, diu que vol agrair el fet que moltes de les millores de diversos barris del districte han estat possibles gràcies a la feina veïnal que, lamentablement, molts residents desconeixen. Per tant, reitera que vol posar en valor la feina de les entitats veïnals, i aprofita per citar algunes de les persones que les componen i que han estat al peu del canó des del primer dia.

Constata que avui no només es comprometen i parlen exclusivament de la construcció d'un pont, perquè aquells que coneixen el projecte des del seu inici consideren aquest pont de Santander molt més que una estructura, l'entenen com un projecte que els uneix, i que en l'àmbit del Districte també ha unit tots els grups municipals i els consellers i conselleres del govern i de l'oposició i el personal tècnic, als quals també aprofita per agrair-los la feina.

Posa en relleu, doncs, que el pont de Santander és un projecte que continua construint i fent ciutat en una d'aquelles zones que, de vegades, resten oblidades. Conclou que, en aquest cas, el pont significa un petit pas perquè La Verneda i La Pau, i també la Trajana i Sant Martí de Provençals passin a ser barris de nova centralitat de Barcelona.

Considera, per tant, que avui es fa un acte de justícia amb uns barris que coneixen bé què és lluitar per aconseguir millorar la qualitat de vida de veïns i veïnes; i reivindica la dignitat d'aquests barris, la que els atorga la dignitat de les persones que hi viuen, la de les que avui els acompanyen, però que necessiten la complicitat i la inversió de totes les administracions per poder tirar endavant.

La Sra. Sanz també dóna la benvinguda al ple d'aquest ajuntament als veïns i veïnes de La Verneda i de tot l'àmbit del districte de Sant Martí i celebra que se'l facin seu, cosa que demostra l'existència d'una ciutadania compromesa i activa en el territori, que té clares quines són les seves prioritats; i també que a partir d'una transformació urbanística senzilla, que hauria de ser àgil, es pot millorar molt la qualitat de vida de veïns i veïnes d'un entorn que històricament ha estat deixat de la mà de Déu, i que necessita moltes actuacions.

Subscriu plenament aquesta reivindicació històrica, que és una demanda coherent, raonable i raonada, i que ja és hora que es compleixi.

Comenta, en aquest sentit, que el mandat passat van començar a treballar, i van assumir el compromís que aquesta reivindicació esdevingui una realitat. Això no obstant, reconeix que han tingut alguns problemes tècnics, atès que no es tracta d'una intervenció puntual només, sinó que abasta un àmbit de transformació i de connexió entre els barris del Bon Pastor, La Verneda i el Besòs que requereix una reflexió estratègica que endarrereix actuacions prioritàries i molt necessàries, com en aquest cas el pont de Santander.

Confirma que ara ja ho tenen tot alineat, i que el temps esmerçat ha permès que veïns i veïnes fessin aquesta demanda col·lectiva, que ha generat una posició unànime d'aquest Plenari per tirar endavant el projecte. Així doncs, assegura que tindran llest el projecte executiu els propers mesos i podran tirar-lo endavant.

Seguidament, adreçant-se a tots els grups municipals i als veïns i veïnes, manifesta que el fet que aquesta proposta sigui una realitat depèn de tots plegats; i remarca que, després del projecte, necessiten tenir pressupost d'inversions. Per tant, recorda que tenen uns pressupostos damunt la taula que han de ser aprovats, i que han d'incorporar el pont de Santander com un element prioritari en els propers anys.

La Sra. Alcaldessa anuncia l'aprovació per unanimitat d'aquesta proposició d'iniciativa ciutadana, i felicita els veïns i les veïnes que són al darrere d'aquesta victòria, i convida el Sr. Santos a adreçar-los unes paraules finals.

El Sr. Santos expressa l'agraïment a tots els grups polítics municipals, que entén que han posat de manifest que entre la confiança i la desconfiança hi ha un pont, tal vegada una dialèctica o una paradoxa en el terreny de joc en què viu el moviment veïnal. Així doncs, la confiança i la mateixa desconfiança en les institucions es manté fins que no es fan les inauguracions.

Acaba la seva intervenció amb els aplaudiments dels assistents a la tribuna de públic.

La Sra. Alcaldessa confia que la participació veïnal en aquest ple animi altres iniciatives ciutadanes a arribar fins aquí, i que això es normalitzi com a pràctica perquè resulta evident que hi guanyen tots i es fa una política millor.

S'aprova per unanimitat la Proposició d'impuls d'iniciativa ciutadana.

D.2.) Impuls i control dels Grups municipals

a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

1. (M1923/381) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1. Instar el govern municipal a presentar un nou projecte d'ordenança municipal de residus, previ procés de debat amb els diferents grups municipals del consistori. 2. Que aquest nou projecte d'ordenança no estigui associada al consum d'altres recursos (com l'aigua o la llum) i es basi en la generació de residus i no amb la recollida, amb l'objectiu de promoure i premiar les bones pràctiques de la ciutadania i assolir els percentatges de recollida selectiva que fixa la legislació europea.

No es tracta

Del Grup Municipal Ciutadans:

2. (M1923/395) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Primer.- Que el Govern municipal iniciï les gestions necessàries davant l'ATM per: 1.- Que el nou títol de transport T-Casual tingui la polivalència que té l'actual T-10, amb l'objectiu que tingui una utilitat complerta, donant servei no solament a persones individuals, sinó a grups i famílies, integrant la T-Familiar. 2.- Que el preu de la mateixa s'incrementi respecte al preu de l'actual T-10 segons l'IPC. Segon.- Que s'activin tarifes específiques per a les persones amb discapacitat, incloent descomptes i tenint en compte la necessitat d'anar amb persones de companyia en molts casos.

La Sra. Guilarte manifesta, en primer lloc, que aquesta proposició pretén ser d'ajuda per fomentar el transport públic de manera més raonable; i, en segon lloc, corregir alguns dels errors comesos en aquest nou sistema de tarifació dels títols de transport a fi que no afecti d'una manera tan onerosa la butxaca de la ciutadania.

Fa avinent que, arran de tots els ajustos en els títols de transport, es pregunten quina lògica té introduir aquestes modificacions el 2020, quan el govern municipal ha fet publicitat per anunciar que el 2021 entrarà en vigor la T-Mobilitat, que comporta una nova transformació important de la tarifació; i diu que sospita que tal vegada el 2021 tampoc no veuran la T-Mobilitat.

Precisa que la seva proposta se centra en la T-10, ara anomenada T-Casual, i que incrementa el preu d'1,15 euros, una pujada molt per sobre de l'IPC, i és unipersonal, traient la flexibilitat que caracteritzada la T-10 i que la feia el títol més utilitzat pels usuaris de transport públic, concretament un 61%.

Constata que s'ha fet palès el rebuig de la ciutadania a aquesta modificació, així com també critica la falta de transparència amb què s'ha dut a terme. Fa notar que això ha obligat a reaccionar, tard i malament, i han improvisat la T-Familiar, un títol que, bàsicament, converteix la T-10 en una T-8, un 22% més cara, amb una validesa de només 30 dies, cosa que contribueix també a la pèrdua de flexibilitat quant a la caducitat d'un any de l'antiga T-10.

Remarca que amb tot això s'obliga els usuaris a adquirir més títols de transport pel mateix ús que feien abans amb la T-10, o a invertir més diners sense que el títol respongui veritablement a les seves necessitats.

En conseqüència, formulen aquesta proposta que no és altra que la T-Casual mantingui la mateixa flexibilitat que la T-10 i que, en tot cas, l'increment del nou títol es faci d'acord amb l'IPC. Afegeix que també han trobat a faltar en aquesta modificació la introducció de tarifes específiques i descomptes per a persones amb algun tipus de discapacitat, un col·lectiu que amb tota la raó fa molt de temps que reivindica una tarifa més assequible. Igualment, diu que cal tenir en compte les persones que acompanyen i tenen cura d'aquestes persones amb discapacitat, que haurien de tenir les mateixes condicions pel que fa a la tarifació.

Entenen que tot això suposa una millora en la tarifació dels nous títols de transport, alhora que està més en consonància amb les necessitats de la ciutadania. Remarca que el transport

públic ha de tendir a la reducció de preus; alhora que adverteix que la tarifació és un factor crític si volen fomentar un canvi cultural profund cap a una mobilitat més sostenible.

El Sr. Zañartu entén que el sistema tarifari del transport públic existent fins ara era del juràssic, i manifesta que el seu grup valora la reforma actual com un impàs entre el sistema anterior, en què pràcticament tothom feia servir la T-10 –és a dir, un bitllet senzill a 1 euro–, i el sistema que entrarà en vigor amb la T-Mobilitat. En aquest sentit, diu que no pretén especular quant a l'entrada en vigor d'aquest títol, tot i que confia que serà al més aviat possible.

Confirma, però, que miren amb optimisme el nou sistema tarifari que haurà d'entrar en vigor amb la T-Mobilitat –amb suport físic de plàstic o en format electrònic– i que es pagui en funció no només del quilometratge sinó de l'ús que es fa del transport públic, i s'hi podran carregar tant abonaments mensuals, trimestrals, i probablement anuals, així com descomptes d'hores pic i vall.

Afegeix, quant a la reforma tarifària que entrarà en vigor el 2020, que entenen que la T-Casual sigui unipersonal, tot i que també troben adient la introducció de la T-familiar per a usos multipersonals.

Constata, però, que els preocupa l'impacte de la modificació tarifària en les finances de l'ATM, que actualment tenen certs problemes; precisa que entenen la lògica del canvi de model tarifari cap a la tarifa plana, però també reconeixen que voler modificar el principal títol de transport fins ara, i el que proporciona més ingressos, pot tenir impacte en les finances de l'ATM.

La Sra. Vila valora la proposta com un intent de fer les tarifes del transport públic més inclusives amb l'objectiu de guanyar més viatgers, d'incrementar la demanda. Això no obstant, entén que seria perfecte l'accés lliure al transport públic, universal i sense restriccions, cosa del tot impossible atesos els costos elevats del servei. Per tant, considera que és evident que hi ha d'haver una contribució per part de l'usuari per fer sostenible el transport públic.

Opina, per tant, que l'objectiu ha de ser fidelitzar, incrementar la demanda, i fer-ho de la manera més equitativa possible, i creu que el nou sistema tarifari va en aquesta línia; així, fidelitza les persones que més utilitzen el transport públic i, alhora, resol el problema que suposava que les persones visitants, els turistes, utilitzessin la T-10, i es tenen en compte col·lectius amb escàs poder adquisitiu com és el cas dels joves.

Confirma que, malgrat que valoren la bona voluntat d'aquesta proposta, no hi poden votar a favor perquè els torna al punt de partida i, en conseqüència, és immobiliista i no aposta per un canvi cultural i de funcionament quant al transport públic des del punt de vista de les tarifes i les diferents ofertes de títols de transport. Conclou, per tant, que la visió és obsoleta, ja que el futur passarà per una altra manera d'entendre els títols de transport, com apunta la T-Mobilitat, i les tarifes, doncs, ja van en la línia d'apostar per aquest canvi cultural.

Observa que quan es parla de transport públic no es pot fer només de contenció i reducció de tarifes, que potser és el que sona millor de cara a la galeria i no està exempt d'alguns tics

populistes. Altrament, diu que quan es fa referència a polítiques de transport públic cal pensar com atraure més usuaris, i que tots els recursos que es destinin al transport públic siguin per millorar l'oferta del servei. Entén que, contràriament, si només s'optés per la reducció de les tarifes s'acabaria degradant el servei per no disposar de les inversions necessàries per fer-lo competitiu i atractiu per als usuaris.

Reitera, per tant, que tal com es planteja aquesta iniciativa es veuen obligats a votar-hi en contra.

El Sr. Ramírez diu que la T-Casual, la nova T-10, s'apuja un 11% més, passant dels 10,20 euros als 11,35 i es converteix en un títol unipersonal, de manera que no es podrà compartir.

Constata que aquest increment de preu no perjudica només el turisme, sinó també als usuaris esporàdics perquè no els surt rendible aquest títol de transport, i alerta que això pot desincentivar-los a continuar emprant el transport públic. Considera, altrament, els títols de transport han de promoure l'ús del transport públic, independentment del tipus d'usuari.

Observa que la T-usual suposa un estalvi de 3,50 euros respecte a la T-50-30, i 14 euros respecte a la T-Mes, però no justifica la pujada de preu del títol més venut. Afegeix que la creació, en el darrer moment, de la T-Familiar dóna fe de la improvisació amb què el govern de la ciutat ha tractat aquest assumpte, i se l'ha tret de la màniga per callar les crítiques, i no podrà entrar en vigor fins a l'1 de març.

Consideren, per tant, que tot plegat és un pedaç, i que tan sols ofereix un títol de transport amb validesa de trenta dies. Igualment, remarca que la pujada de preu del títol més venut fins ara, la T-10 substituïda per la T-Casual, no està justificat per la millora del servei, ni pel que fa a les infraestructures de transport públic, ni el finançament de noves línies de metro i les ampliacions i noves estacions projectades en la resta de línies.

En conseqüència, anuncia el vot favorable a la proposició, també perquè estan a favor de les ajudes a persones amb discapacitat, així com als seus acompanyants i assistents, no només a escala tarifària, sinó també pel que fa a l'adaptació de les estacions i dels vehicles tenint en compte les seves necessitats.

Confirma que estan a favor de mantenir la flexibilitat de la T-10, des del punt de vista de la seva polivalència; la contenció del preu en funció de l'IPC, i per a tarifes bonificades per a persones amb discapacitat i per als seus acompanyants.

La Sra. Parera recorda que es va justificar l'increment del preu de la T-10 i la seva reconversió a títol unipersonal amb l'argument que principalment la utilitzava el turisme. Entén que aquesta afirmació demostra dues coses, d'una banda, un clar desconeixement de la realitat, sobre qui utilitza realment la T-10 i, d'altra banda, una malsana obsessió amb el turisme.

Fa referència a la rectificació feta amb la introducció d'urgència de la T-Familiar, que tan sols demostra una manca de previsió i una feina feta amb poca cura i amb presses, ja que no s'havien valorat bé les necessitats dels usuaris, ni tampoc no s'havia fet una bona anàlisi de la realitat.

Observa que els qui utilitzaran la T-10 fins a 31 de desembre no són només turistes, sinó persones que es desplacen també a la ciutat des de fora per múltiples raons, i que hi venen més d'una vegada per setmana o el cap de setmana, que són la gran majoria. Remarca que a aquest tipus d'usuari se li encareix el transport un 11% amb l'entrada en vigor dels nous títols. En aquest sentit, alerta que poden fer l'opció d'agafar el vehicle privat.

Confirma, doncs, que estant a favor de la proposició, també quant al punt que fa referència a les persones amb discapacitat, a les seves condicions i necessitats especials en els seus desplaçaments en transport públic.

Entenen que es tracta d'una proposta molt raonable, i que va en la línia del que demana la ciutadania.

La Sra. Sanz precisa que tant la Generalitat, l'Àrea Metropolitana i l'ajuntament de Barcelona, a l'espera de disposar de les modificacions per poder impulsar la T-Mobilitat, que els permetrà realment tenir un sistema tarifari a l'altura del d'altres ciutats europees, no podien restar de braços plegats i mantenir el sistema actual, en un context d'emergència climàtica i de lluita contra la contaminació, que els ha de portar a promocionar encara més l'ús del transport públic. Indica que, en conseqüència, van començar a plantejar la revolució tarifària que ha de culminar en l'entrada en vigor de la T-Mobilitat, i que garanteix que qui més utilitza el transport públic en surti més beneficiat pagant un preu més assequible.

Per tot plegat, explica que en l'àmbit metropolità barceloní estan impulsant que el que era la T-Mes, amb viatges il·limitats durant trenta dies, així com la T-Jove, d'abast trimestral, tinguin una rebaixa d'un 25%. Remarca que això els permet fer compatible la lluita contra la fi del planeta amb la lluita per arribar a final de mes. Per aquest motiu, comenta que la T-Mes, que passa a ser la T-Usual, passa de 54 euros a 40 euros, i ho compara amb què pel preu d'un tallat al dia poden tenir viatges il·limitats en transport públic.

Afegeix que el preu de la T-Jove baixa 25 euros, passant de 105 a 80 euros, alhora que s'ha incorporat que la primera emissió de la T-16 –de 4 a 16 anys– serà gratuïta, ja que a dia d'avui es paguen uns costos de gestió de 35 euros.

Conclou, doncs, que es tracta de mesures que potencien i fomenten que sobretot les famílies, els joves, els nens i les nenes es moguin en transport públic. I afegeix que es mantenen totes les bonificacions que s'han anat incorporant al llarg dels anys a persones aturades, famílies monoparentals, famílies nombroses o jubilats. Contràriament, reconeix que han augmentat 13 cèntims el viatge amb la T-Casual, però sempre per sota dels preus de totes les ciutats europees de referència per a Barcelona.

Afegeix que recullen, també, les demandes de veïns i veïnes, del Consell de mobilitat i d'entitats amb la creació de la T-Familiar per a famílies o petits grups que utilitzen ocasionalment un títol de transport.

Per acabar, anuncia que votaran en contra d'aquesta proposició, malgrat que entenen la voluntat del grup de Ciutadans, però entenen que necessiten un altre model.

La Sra. Guilarte entén que la resposta del govern a la seva proposició indica poca voluntat d'acord i de consens, cosa que sí que considera realment immobiliària; i diu que això per no

parlar de la manca de transparència, atès que els canvis tarifaris no es van anunciar ni tan sols al consell d'administració de TMB. I afegeix, a més, la paradoxa que suposa que el grup d'ERC els doni la raó però voti en contra de la proposició.

Assenyala que el govern va presentar uns números i un pressupost a l'organisme encarregat del sistema tarifari sent totalment conscients, tanmateix, que els canviarien, cosa que no els sembla ni transparència ni bones pràctiques.

Observa que la substitució de la T-10 per la "T-8" respon únicament a continuar aplicant l'afany recaptatori, i obligant la ciutadania a adquirir varies targetes i, per tant, a fer una major inversió. Per tant, diu que no sap com pensen fomentar l'ús del transport públic i la mobilitat sostenible, ja que, a més, amb la posada en marxa de la ZBE l'1 de gener molta gent estarà obligada a agafar transport públic, i els ho posen encara més difícil amb l'augment dels preus i, en conseqüència, desincentiven el seu ús.

Adverteix que no es poden canviar els hàbits quant a l'ús del transport públic a la força i de manera improvisada, sense haver aplanat el terreny primer amb mesures com ara la millora de les infraestructures, un bon manteniment i eliminació de barreres arquitectòniques.

Consideren, altrament, que el govern hauria d'haver aportat un pla d'acompanyament amb mesures que justifiquin l'increment de les tarifes, sempre en referència a la T-10, a fi que es pugui entendre el canvi de model i de cultura que vol imposar a la ciutadania. Entenen que l'increment de les tarifes és un aspecte crític per al foment del transport públic; així doncs, diu que es temen que la T-Familiar aviat caurà en desús.

Tot seguit, posa com a exemple els usuaris de la bicicleta, que esporàdicament han d'usar el transport públic per causes meteorològiques o altres, i ara el títol de transport els sortirà més car, cosa que no en promou l'ús.

Assegura que els sorprèn l'actitud del grup del PSC, que durant el mandat anterior criticava la pujada de preu de la T-10, que fins i tot plantejaven com a abusiva, i ara, a canvi, presenten les noves tarifes com si fossin fins i tot un avantatge.

Lamenta, doncs, que no siguin capaços de rectificar i establir mesures a temps per resoldre els problemes plantejats i les nombroses crítiques per part de la ciutadania. Entén, en definitiva, que allò que han fet ha estat convertir la T-10 en dos títols nous, eliminant-ne els avantatges i incrementant el preu, amb la qual cosa han creat un considerable embolic entorn d'aquest títol.

El Sr. Zañartu recorda que les decisions sobre tarifes es prenen al ple de l'ATM i no al de TMB. Fet aquest aclariment, reconeix que estaria bé que les decisions es consensuessin i que no s'anunciessin abans del ple.

Seguidament, esmenta que a ciutats com París, Amsterdam o Brussel·les no existeix la T-10, o que a Milà costa 16 euros i és unipersonal.

La Sra. Sanz reconeix que el grup de Ciutadans planteja alguns elements que els preocupen; i tot i que comparteixen les observacions respecte als col·lectius vulnerables, no estan d'acord amb què el model continuï sent el mateix, ja que no els serveix en un context d'emergència

climàtica que reclama tenir més cura de la salut i apostar per una vida més neta; en conseqüència, han de demanar que la ciutadania deixi el vehicle privat i que utilitzi més el transport públic i, per això, cal fer títols que fidelitzin, i a Barcelona amb preus menors que en moltes altres ciutats, fins i tot la T-Casual. Afegeix, a tall de comparació, que a Madrid el preu del bitllet senzill o el d'un títol integrat similar a la T-10 és més car que les tarifes que plantegen aquí. I remarca que tots els aspectes referits a les discapacitats ja estan incorporats, ja que la T-Rosa inclou passis d'acompanyant.

Considera, per tant, que fan una proposta de canvis de títols tarifaris sense model al darrere, tan sols retornar al que ja hi havia, cosa que palesa poca previsió i manca de coneixement dels sistemes existents al món.

Remarca que allò que estan impulsant, altrament, és una millora de les condicions dels títols a fi d'aconseguir, d'una banda, millor accés al transport públic, més utilització, més fidelització i, d'altra banda, incrementar l'oferta.

Finalment, convida a la Sra. Guilarte a estudiar aquestes propostes per a un canvi de model que els permeti lluitar contra la contaminació i millorar el transport públic.

Es rebutja aquesta Proposició / Declaració de Grup amb trenta-dos vots en contra –emesos pels Srs. i les Sres. Colau, Subirats, Sanz, Pérez, Martí Grau, Badia, Rabassa, Serra i Tarafa, els Srs. i les Sres. Collboni, Bonet, Batlle, Ballarín, Escudé, Marí, Marcè i Alarcón, pels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Buhigas i Castellana, i també pels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis–, i vuit vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal Partit Popular:

3. (M1923/384) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona insta el Govern Municipal a crear un cens actualitzat sobre els edificis, solars i locals ocupats a la ciutat de Barcelona, tot indicant els usos previstos, el cost i el concepte de les reformes o rehabilitació, en cas de necessitar-les.

Es presenta el text modificat següent:

El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda instar el Govern Municipal a crear un cens actualitzat sobre els edificis, solars i locals municipals ocupats irregularment a la ciutat de Barcelona, tot indicant els usos previstos, el cost i el concepte de les reformes o rehabilitació, en cas de necessitar-les.

El Sr. Bou comença la seva intervenció al·ludint al fet que, els darrers anys, l'habitatge ha patit els efectes de la crisi econòmica, que ha provocat nombrosos desnonaments a Barcelona per impagament d'hipoteques i lloguer i, alhora, un increment en la demanda d'habitatges de protecció oficial. Posa de manifest que les polítiques municipals en la matèria han generat falses expectatives, i s'han trobat amb obstacles i promeses incomplides.

Es pregunta, en aquest sentit, quants habitatges s'han incorporat amb la mesura del 30%; i precisa que segons l'objectiu de solidaritat urbana que estableix l'article 73 de la Llei 18/2007 de Catalunya de dret a l'habitatge, Barcelona hauria de comptar el 2027 amb un parc

d'habitatge per a política social d'un 15% del total d'habitatges existents. Això no obstant, constata que a dia d'avui el parc d'habitatges destinats a lloguer social representa únicament un 1,7% del parc total d'habitatge de la ciutat.

Fa avinent que els darrers anys han pogut veure com augmentava la preocupació per l'habitatge, que ocupa el segon lloc al baròmetre municipal del desembre de 2018 pel que fa a els preocupacions de la ciutadania. Afegeix que a això s'hi suma el col·lapse a la mesa d'emergència habitacional, on la llista d'espera per a l'adjudicació d'un habitatge d'emergència social ha passat de tenir 15 famílies apuntades l'octubre de 2015 a 442 el desembre de 2018, i actualment hi ha 549 famílies amb valoració positiva que esperen l'adjudicació d'un habitatge. I precisa que el juliol de 2019 només s'havien adjudicat tretze habitatges. Entén que davant d'aquest estat de coses cal mobilitzar tots els recursos possibles.

Comenta que l'Ajuntament ha fet un cens d'habitatges particulars buits a Barcelona, que va qualificar com una tasca molt laboriosa i pionera, i entenen que cal actualitzar-lo a fi de conèixer de primera mà quina és la situació del patrimoni immobiliari d'aquest ajuntament.

Quant a aquest cens, apunta que va aportar la dada que 1.107 habitatges estaven ocupats irregularment, sense especificar quants són de titularitat municipal. Per tant, insta el govern a crear un cens actualitzat d'edificis, solars i locals municipals ocupats irregularment a Barcelona amb l'objectiu de donar una resposta adequada a la necessitat d'habitatge social.

Considera de vital importància disposar d'aquesta informació censal per valorar la situació i prendre les mesures adients, i aplicar-les. Entenen que fent això pal·liaran, en part, la carència d'habitatge social de la ciutat.

La Sra. Baró diu que considera important clarificar i constatar que el seu grup està d'acord amb què Barcelona té un problema pel que fa a les ocupacions, però que no totes són iguals. Entenen que és important dir-ho clarament i contundent, ja que hi ha col·lectius diversos que ocupen pisos o immobles per motius socials, o per motius polítics o ideològics que el seu grup considera legítims sempre que no afectin edificis municipals, ja que d'aquesta manera es perjudicaria els legítims destinataris. Remarca que una altra cosa són les ocupacions delictives d'habitatges per a tràfic de drogues o per a negocis immobiliaris en el mercat negre.

Per tant, afirma que les ocupacions mafioses s'han de combatre per tots els mitjans possibles, essencialment perquè tenen en comú que es lucren a costa de la desesperació i la situació de vulnerabilitat de moltes persones; i sempre s'han d'acabar amb un abordatge social específic per a cada situació.

Dit això, confirma que estan a favor de crear un cens dels béns immobles municipals ocupats per diversos motius, el primer dels quals perquè entenen que l'administració ha de ser responsable i conscient de la situació dels béns que gestiona. Afegeix que també el consideren imprescindible perquè és una reivindicació que ja es va fer en la comissió de Drets Socials el setembre passat a instàncies del grup Junts per Catalunya, que va demanar un informe sobre els habitatges de protecció oficial ocupats; i perquè, aquesta, és una demanda

que s'arrossega des del mandat anterior i que van fer altres grups del consistori repetidament.

Recorda que disposen de la feina prèvia del cens d'habitatges buits a la ciutat, i que és una informació qualitativa molt valuosa.

Acaba la seva intervenció confirmant que votaran favorablement aquesta proposició, principalment perquè consideren que és funció ineludible de l'Ajuntament vetllar perquè els béns públics serveixin per a l'interès públic i col·lectiu i no a interessos particulars; i també perquè es tracta d'una reivindicació reiterada dels grups de l'oposició i, per tant, per transparència i per respecte a aquests grups entenen que convé donar-hi una resposta definitiva.

El Sr. Martí Galbis es refereix a la demanda que va fer el seu grup en la comissió de Drets socials i que ha esmentat la regidora Baró, i constata el compromís del seu grup amb la transparència, no només ara sinó també durant el mandat anterior, quan el seu grup es va comprometre i va negociar mesures públiques per mobilitzar habitatge, sobretot de lloguer social i assequible. Per tant, consideren que l'elaboració d'aquest cens és una de les mesures per poder fer-ho.

Entén que aquesta proposició els dóna l'oportunitat de parlar dels problemes associats a les ocupacions. Reconeix, en aquest sentit, que a la ciutat hi ha un problema important al respecte, i també que els darrers anys l'han tractat a bastament; especialment el seu grup ha posat damunt la taula en diverses ocasions el problema de les ocupacions delinqüencials per part de grups mafiosos organitzats.

Observa que el cens d'habitatges buits de la ciutat sorgeix del Pla pel Dret a l'habitatge 2018-2023, i el valoren com una bona eina que els ha permès comprovar que hi ha menys habitatges ocupats dels que preveïen inicialment. I quant a aquesta proposició, consideren que han de donar suport a poder disposar d'una eina que la mateixa llei de patrimoni de les administracions públiques estableix, en el sentit que tota administració pública té el deure de fer el que sigui pertinent per al manteniment del seu patrimoni, que és essencial per desenvolupar polítiques d'habitatge, en aquest cas. Valora, per tant, que estan parlant d'una eina d'eficàcia per a l'acció administrativa d'aquest ajuntament, i de transparència de cara a la ciutadania, i remarca que tenen el deure d'elaborar aquest cens per lluitar contra la que és la segona problemàtica més important a Barcelona, segons els baròmetres municipals.

La Sra. Barceló anuncia que el seu grup donarà suport a la proposició, sobretot pel problema que hi ha a Barcelona d'habitatge públic insuficient, i també pel que fa a l'ocupació il·legal.

Reconeix que l'actual govern té com a herència de l'anterior la complicitat amb l'ocupació il·legal. Recorda, en aquest sentit, que van poder constatar que els veïns de la Verneda Alta, al districte de Sant Martí, havien de fer guàrdia davant d'un local per evitar que s'ocupés il·legalment; és a dir, havien de fer la feina que el govern municipal no assumia.

Precisa que el seu grup diferencia dos tipus d'ocupació; d'una banda, l'ocupació per estat de necessitat, com en el cas de famílies o persones en situació de vulnerabilitat. Assenyala que davant d'aquesta mena d'ocupació, l'administració ha de protegir, actuar i prevenir; remarca

que les persones han de viure en condicions dignes, i no poden tolerar haver de lamentar, com va passar durant el mandat anterior, la mort de dos menors arran de les males condicions d'un habitatge ocupat.

Afegeix que no es pot tenir una mesa d'emergència habitacional amb cinc-centes famílies amb un habitatge adjudicat, al qual no poden accedir per la migradesa del parc d'habitatge social.

Indica que distingeixen, d'altra banda, l'ocupació per part de persones o grups delinqüencials; les màfies que revenen o lloguen habitatges a famílies vulnerables; o també les ocupacions dutes a terme per grups antisistema.

Remarca que en aquests casos les administracions públiques també han de ser molt clares, i han de rebutjar, perseguir i prevenir aquesta mena d'ocupacions que generen incidents i inseguretats, incivisme i problemes de salubritat. Insisteix que no es pot ser permissius amb els qui generen tota mena de conflictes.

Fa avinent que el seu grup va formular una esmena a aquesta proposició a fi de fer un pas endavant, i no tenir únicament el cens dels edificis de titularitat municipal ocupats il·legalment, sinó també poder disposar de solució per a aquesta ocupació il·legal.

En conseqüència, demana al govern municipal que davant l'ocupació –amb k– il·legal s'ocupi que els veïns no n'hagin de patir les conseqüències i la preocupació constant.

La Sra. Parera avança el vot favorable del seu grup a la proposició, ja que entenen que un cens és bàsic per dimensionar el problema correctament; i confirma la importància de disposar de dades per saber de quina manera cal actuar.

Creu que és evident que davant de l'ocupació creixent ni l'administració ni la justícia són capaces de donar una resposta àgil, cosa que suposa un problema per als qui pateixen les ocupacions i per als veïnats.

Comenta que ja s'ha parlat dels dos tipus d'ocupació existents, però remarca que l'ocupació antisistema s'està organitzant per generar un mercat secundari adreçat a l'ocupació per causa de vulnerabilitat, a la qual l'administració pública no dona una resposta àgil i eficaç, i creix la venda de claus de pisos. Constata que això se sap, i s'ha denunciat l'existència d'autèntics professionals de l'ocupació.

Diu que li preocupa molt el posicionament del grup d'ERC, ja que li ha semblat entendre que legitima l'ocupació en béns privats; i observa que, aquesta, és una curiosa manera d'assignar drets. Subratlla que l'ocupació és il·legal tant si es fa en edificis privats com en públics, i cal lluitar contra l'ocupació per protegir els drets dels titulars legítims d'una propietat.

Demana, per tant, d'eradicar aquest tipus de discurs en aquesta matèria, i que s'acari la problemàtica com pertoca, que és buscar solucions per als qui es veuen obligats a fer una ocupació perquè no tenen un lloc per viure arran de la crisi econòmica i perquè l'administració pública no els dona una solució ràpida i eficaç; i també solucions per lluitar contra l'ocupació antisistema que no es pot consentir sota cap concepte.

El Sr. Martí Grau puntualitza, d'entrada, que la formulació de la proposició ha provocat que no acabessin de copsar-ne el sentit precís, i així ho van expressar a la Junta de Portaveus; així doncs, fa avinent que respondrà segons han interpretat que se'ls demandava.

En segon lloc, confirma que subscriu la intervenció de la Sra. Baró quant a les tipologies d'ocupació –que és evident que es tracta d'una acció irregular–, les que responen a necessitats socials i les que atenyen a activitat delinqüencial. Considera obvi que la manera d'acabar cada cas ha de ser, i ho és en tots els protocols municipals, radicalment diferent.

Fetes aquestes apreciacions prèvies, se centra en la demanda que entén que els fa el grup del PP. Diu que havien entès que els proposava fer un cens del patrimoni públic municipal a fi que els permetés saber quina tipologia d'usos tenia aquest patrimoni. Observa, en aquest sentit, que molts grups han manifestat que era interessant poder-ne disposar, i comunica que durant el mandat passat es va realitzar aquest cens; i afegeix que anualment es penja al web municipal un informe amb el cens actualitzat.

Així doncs, i en base a l'informe esmentat, indica que aquest ajuntament és propietari de 2.134 locals i edificis a la ciutat, igual com també és propietari de 4.487 solars que inclouen moltes tipologies diferents. Afegeix, també, que l'IM de l'Habitatge i Rehabilitació gestiona més de deu mil habitatges públics en lloguer social a Barcelona.

Quant a les ocupacions d'aquest patrimoni municipal observa que el cens va avançant i s'hi va incorporant nova informació, i és obvi que encara no ha esdevingut l'eina que els permeti obtenir la radiografia exacta de la situació setmanal de tot el patrimoni municipal, tot i que els permet aproximar-s'hi molt.

Concreta, pel que fa als locals municipals, que n'hi ha 1.261 que són utilitzats per a serveis propis de l'Ajuntament, i 873 estan cedits a tercers. Indica que aquestes cessions a entitats, grups i col·lectius de tota índole estan perfectament en regla, tot i que reconeix que és possible que en alguns casos s'hagi de renovar el conveni. Tanmateix, confirma que en tots ells hi ha la relació formalitzada amb l'Ajuntament. Precisa que en aquesta categoria d'ocupats han detectat dos locals, el quiosc de la plaça de la Revolució a Gràcia, que és un espai municipal ocupat per una activitat social, i l'antiga Escola Massana al barri del Raval.

Quant als 4.487 solars, precisa que la categorització és molt diferent ja que inclou zones verdes, vials o parcel·les municipals, pendents de ser urbanitzats o construïts –pocs, malauradament–, la majoria tenen usos temporals, per exemple com a horts urbans.

En referència a l'àmbit de l'habitatge públic, dels més de deu mil pisos, aproximadament tres-cents i escaig estan o bé en rotació de lloguer, o bé en procés de rehabilitació, especialment en el cas de les finques adquirides pel procediment de tanteig i retracte, en algunes de les quals hi ha ocupants en situació d'irregularitat que cal resoldre de manera immediata. Remarca, però, que aquest percentatge entra dins del que és lògic en un patrimoni que abasta més de deu mil pisos.

Diu que creu sincerament que el problema de l'ocupació, tant d'arrel social com d'arrel delinqüencial, no el tenen en les propietats municipals; i no nega que sigui un problema greu

el de l'ocupació, i que s'ha d'afrontar des d'aquesta administració, però insisteix que no afecta majoritàriament el patrimoni municipal.

Precisa que no entra a valorar l'evident necessitat d'habitatge públic, ja que estan molt per sota dels estàndards europeus.

El Sr. Bou agraeix el posicionament dels grups respecte a la seva proposició. Dit això, defineix el grup del PP com una eina al servei de Barcelona, i assegura que agraeix aquest consens, sobretot per les 549 famílies que esperen obtenir un habitatge.

Afirma que no vol semblar populista en aquest assumpte, i assegura que, altrament, és pragmàtic, però entén que hi ha coses que s'han d'executar necessàriament. Comenta, en aquest sentit, que li ha arribat personalment algun cas, que adreça cap a l'Ajuntament; però constata que hi ha casos sagnats, i Barcelona, que té uns comptes sanejats, i també habitatges que en aquests moments estan ocupats il·legalment, ha de fer que es desocupin i que també els privats es retornin als seus propietaris, i que els públics es destinin a famílies que realment els necessiten.

Demana disculpes al Sr. Martí Grau si no han redactat prou bé el text d'aquesta proposició, i reconeix que ho podien haver explicat d'una altra manera, però també fa notar que la resta de grups no han filat tan prim i ho han entès.

La Sra. Barceló diu al Sr. Martí Grau que si fa una repassada a l'hemeroteca podrà comprovar que el seu grup el 2017 va presentar una proposta amb què demanava un informe sobre edificis i habitatges ocupats a Barcelona, tant de titularitat pública com privada, i l'aportació de solucions, tot i que a dia d'avui encara esperen resposta.

Li retreu la tranquil·litat que demostra davant de les ocupacions il·legals, i el convida a visitar els antics cinemes Lauren Sant Andreu o la Cinètika, o l'edifici del passatge de Sant Bernat al Raval, tots ells edificis ocupats.

El Sr. Martí Grau anuncia que faran una abstenció perquè la que demana aquesta proposició és una feina que ja està endegada, i confirma que la continuen fent.

Dit això, expressa el compromís radical i absolut del govern municipal amb les polítiques d'habitatge i amb la necessitat imperiosa d'incrementar exponencialment el parc d'habitatge públic a la ciutat utilitzant totes les estratègies a l'abast. I diu que voldria que tots els grups que compartissin aquesta exigència, també els instruments que s'han posat a disposició i s'han votat en aquest Plenari, ja que de vegades no coincideixen les intencions amb l'expressió dels vots d'alguns que suposadament clamen per la necessitat d'habitatge públic.

S'aprova aquesta Proposició / Declaració de Grup amb disset abstencions –emeses pels Srs. i les Sres. Colau, Subirats, Sanz, Pérez, Martí Grau, Badia, Rabassa, Serra i Tarafa, els Srs. i les Sres. Collboni, Bonet, Batlle, Ballarín, Escudé, Marí, Marcè i Alarcón–, i vint-i-tres vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal Barcelona pel canvi:

4. (M1923/390) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona insta el govern municipal a instituir un programa municipal de fins a 5.000 ajuts anuals de 600€ mensuals durant 5 mesos per complementar les beques Erasmus, especialment en joves amb menor renda familiar, per a què qualsevol estudiant de Barcelona pugui participar en aquest pla d'intercanvi acadèmic independentment de la seva renda familiar, contribuint així a l'aprenentatge d'idiomes -principalment l'anglès- i a l'assoliment d'una estada a l'estranger; dos elements que poden contribuir a la igualtat d'oportunitats constituint veritables ascensors socials pels joves de la ciutat.

La Sra. Parera recorda que fa un parell de mesos el seu grup va presentar aquesta mateixa proposició al ple i la va retirar a petició del govern, que va dir que compartia l'esperit de la iniciativa però que volia treballar-la i buscar consens.

Constata, però, que la realitat és que després d'una única reunió en què se'ls va comunicar que la diferència quantitativa entre el que demanava el seu grup i el que volia proposar el govern era tan gran que no pagava la pena continuar parlant-ne.

Confirma, doncs, que aquesta ha estat la negociació del govern en aquest assumpte i, en conseqüència, han decidit de tornar a portar la proposició al ple a fi que sigui posada a votació. Entén que aquesta proposició hauria d'obtenir consens per part de tots els grups municipals perquè va a favor dels joves. Comenta que el projecte Erasmus permet cada any que quatre-cents mil joves puguin participar en programes d'intercanvi amb altres centres de tota Europa; i concreta que entre aquests quatre-cents mil estudiants poc més de cinc mil provenen de centres de Catalunya.

Assenyala que, tenint en compte que a Barcelona hi ha una població universitària de més de cent seixanta mil persones, i una població d'FP de més de deu mil, consideren que cinc mil estudiants participants en el programa Erasmus és una xifra molt baixa i, per tant, entenen que el que proposen seria perfectament assolible.

Comenta que les beques Erasmus suposen una ajuda als estudiants d'entre 300 i 400 euros mensuals en funció de la ciutat de destí, però els costos aproximats reals de l'estada estan entorn dels 800 o 900 euros mensuals. Remarca que aquesta diferència és la que suposa un greuge important per a famílies amb recursos menors, ja que és una barrera clara que els impedeix de poder gaudir d'aquesta experiència que valora que és fonamental per a la formació dels joves. Subratlla que la manca d'aquesta experiència europea i d'aprenentatge d'idiomes perjudica a l'hora de buscar feina i de fer funcionar correctament l'ascensor social.

Afirma que el seu grup vol impulsar i promocionar aquesta mesura a fi que cap jove de la ciutat es quedi sense aquesta possibilitat per un problema de renda, i doblant així el nombre d'estudiants que participen en els programes Erasmus amb cinc mil ajuts anuals suplementaris de sis-cents euros durant cinc mesos per a joves de famílies amb menor renda.

Recorda que aquesta proposta també l'han introduït com a al·legació als pressupostos que es portaran a aprovació a fi que es doti amb la partida pressupostària corresponent.

Assenyala que l'objectiu que persegueixen és invertir en el capital humà de la ciutat, i facilitar que persones amb menys recursos puguin viure una experiència europea que valoren que és

bàsica, i augmentar les seves perspectives professionals afavorint el domini d'una llengua estrangera i gaudir d'una estada fora de casa en una edat molt adequada per fer-ho.

Insisteix que això suposa una inversió per a la ciutat i no han de considerar com una despesa. Comenta, en aquest sentit, que arran del Brexit les universitats britàniques lamentaven especialment la pèrdua que significarà quedar fora dels programes Erasmus.

Valora, doncs, que a banda del vessant social, el que proposen també ajuda a construir més Europa, educant els joves en allò que significa Europa, valorant la seva globalització en un moment que els populismes suposen una amenaça greu.

La Sra. Sendra lamenta que no hagin pogut arribar a un consens, i entén que tal vegada haurien avançat si haguessin treballat conjuntament aquesta mesura que Barcelona pel Canvi va presentar fa pocs mesos.

Defensa que la implicació d'aquest ajuntament en educació ha de ser molta més, atès que és un element d'equitat i d'ascensor social; igualment, també consideren que ha de tenir més lideratge en ciència i en recerca. Afegeix que aquest lideratge en polítiques educatives globals s'ha de poder treballar conjuntament i arribar a un gran pacte atès que els reptes són importants.

Comenta que els darrers mesos diversos informes han corroborat el problema en l'educació 0-3 per insuficiència de l'oferta, també el problema que hi ha amb l'FP, un sector que s'ha de redefinir i enfortir. Esmenta, igualment, l'abandonament i el fracàs escolar, que arriba a uns nivells alarmants.

Quant al programa Erasmus, que és al que es refereix aquesta proposició, considera que no és una de les primeres prioritats que tenen com a ajuntament i com a ciutat; tot i això, reconeix que enfortir la internacionalització i els vincles dels joves en l'àmbit europeu sempre és positiu.

Això no obstant, creuen que la mesura que es presenta no està prou treballada, alhora que consideren la proposta econòmica desmesurada. Precisa que, en primer lloc, s'haurien de quadrar i consensuar les xifres, i diu que les que els consten és que hi ha 1.700 estudiants residents a Barcelona que realitzen un Erasmus, i que reben 400 euros del ministeri que són complementats amb 200 euros per part de la Generalitat; per tant, consideren que si l'Ajuntament pogués fer una aportació, i que estigués entre les seves prioritats, s'hauria de focalitzar. Recorda que el seu grup va proposar de fer una major incidència en l'àmbit dels estudiants d'FP, i en estudiants universitaris que reben beques equitat del ministeri, així com beques per als estudis artístics superiors que no són considerats universitaris.

Opina que tot això s'hauria de bastir en un altre àmbit de prioritats, tot i que creu que es podria demanar a l'Ajuntament que lideri en les seves converses amb la Generalitat i l'estat en la línia que Barcelona es beneficiï molt més de les beques Erasmus, sabent que la UE preveu duplicar els ajuts d'aquest programa. Conclou, per tant, que ha de ser la ciutat qui faci de medidora per aconseguir l'enfortiment de la possibilitat que els i les estudiants de Barcelona puguin rebre aquestes beques Erasmus.

Lamenta, però, que el grup proponent, presentant una proposta de màxims no hagi pogut arribar a un consens amb el govern en l'establiment de prioritats, i que entre els reptes que avui dia té Barcelona en el terreny de l'educació no s'introduís alguna de les línies que proposava ERC.

Finalment, avança que votaran en contra de la proposició.

El Sr. Mascarell interpreta que es tracta d'una proposta ben intencionada, malgrat això, avança que hi votaran en contra perquè entenen que no està ben formulada i que el seu plantejament no respon a l'objectiu d'aconseguir incrementar el nombre de beques en tots els àmbits. Remarca, en aquest sentit, que les beques són una eina d'equitat, i les que permeten la mobilitat dels estudiants o que la gent amb menys recursos tingui un accés més factible a les universitats.

Precisa que perquè això passi existeix un sistema reglat que és el que s'hauria d'intentar afavorir. Assenyala que són les universitats que han de concedir les beques, i haurien d'estar ben finançades per fer possible que es concedeixi el nombre de beques que correspongui en funció de les necessitats.

Així doncs, des d'aquesta perspectiva, diu que els semblaria més correcte plantejar la qüestió en termes de bon finançament de les universitats catalanes i, de retruc, un bon finançament de la Generalitat.

Assenyala, igualment, que la Carta Municipal no els adjudica la responsabilitat quant al que proposa el grup de Barcelona pel Canvi, que suposa una despesa, pel capbaix, de quinze milions d'euros, sense que expliqui quines partides pressupostàries proposa disminuir per obtenir aquesta quantitat.

Conclou, per tant, que aquesta iniciativa és un brindis al sol i sense concreció real.

Apunta que, a parer del seu grup, una bona solució seria requerir un bon finançament per a la Generalitat i un bon finançament per a les universitats catalanes que fes possible la millora del sistema de beques per als estudiants que es vulguin acollir a un programa de mobilitat i d'intercanvi com l'Erasmus, que és un element molt positiu en la seva formació.

La Sra. Barceló observa que aquesta proposta no és pròpiament competència d'aquest ajuntament, però reconeix que si es fa un repàs a l'hemeroteca d'ençà del 2015 poden comprovar que el grup del PSC va presentar una proposta molt similar, aprovada per la comissió de Drets Socials, i diu que voldrien saber quina quantitat es va aportar a les beques Erasmus en aquella ocasió.

Comparteixen l'objectiu de la proposició de defensa de la igualtat d'oportunitats en l'àmbit educatiu, especialment en l'etapa clau de la formació universitària, i també en l'FP. Igualment, reconeix que l'experiència acadèmica d'intercanvi cultural i social, i la pràctica d'un idioma milloren el currículum dels estudiants. Tanmateix, diu que no es pot obviar que la condició econòmica determina la realització d'un Erasmus. I afegeix que depenent del país on es vagi les condicions econòmiques són diferents en funció dels cost de la vida.

Posa en relleu que les intervencions precedents s'ha parlat de la feina que pertoca a les administracions públiques abans que a aquest ajuntament; comenta, en aquest sentit, que el 2014 la Generalitat va deixar 1.200 alumnes sense poder accedir a la beca Erasmus. Afirmar, per tant, que no troben tan estrany que l'ajuntament de Barcelona pugui fer alguna cosa per als estudiants universitaris de la ciutat, sobretot per garantir la igualtat d'oportunitats també en els àmbits educatius superiors.

Tot seguit, planteja algunes qüestions a la regidora Parera a fi de posicionar el vot del seu grup, entre les quals fa referència als terminis, que en la proposició és de sis mesos, però que en el cas de la durada de les estades del programa Erasmus poden ser de tres, sis o dotze mesos; entén, doncs, que en la proposta es reflecteix la durada més demanada i habitual.

Quant a la quantitat, consideren que en comptes de ser una de fixa, s'hauria d'adaptar a les necessitats de cada família segons el nivell de renda.

El Sr. Ramírez constata que les beques Erasmus han tingut a Espanya un èxit superior a la resta de països europeus, i actualment és un dels països que més mobilitat genera, tant d'estudiants espanyols que surten fora com d'estrangers que hi vénen. Precisa que es pot parlar de seixanta mil estudiants a l'any. Recorda que, a començament del 2014, va entrar en vigor el programa Erasmus Plus, que ofereix oportunitats d'estudi, formació i experiència laboral i voluntariat a l'estranger.

Dit això, afirma que el PP sempre ha estat un gran defensor del programa Erasmus, tal com demostra el fet que recentment el seu grup parlamentari al Congrés de Diputats ha presentat una proposició a fi que s'incrementin les ajudes als estudiants amb discapacitats becats als programes Erasmus Plus.

Comenta que entre el 2014 i el 2015 el programa Erasmus Plus va experimentar un canvi, de manera que en les beques hi havia dues aportacions, una d'europea i l'altra espanyola, cosa que no fan tots els països de la UE. Precisa que, en ocasions, aquestes ajudes no són suficients perquè alguns estudiants puguin accedir al programa. Reitera el compromís del seu grup amb les beques Erasmus, i entén que els fons per complementar els recursos disponibles per als estudiants hauria de provenir no només dels ajuntament, sinó també d'altres administracions com la Generalitat, tal com es fa en altres comunitats autònomes.

Tanmateix, considera que l'Ajuntament, com a institució promotora de l'educació en tots els nivells, ha de garantir-la en totes les etapes i no només en les obligatòries, per tant, també ha d'incloure l'FP, el batxillerat i els estudis superiors. Per aquest motiu, diu que defensen que el complement a les beques Erasmus que proposa el grup Barcelona pel Canvi es duguin a terme, i que s'haurien de determinar en funció de la renda familiar i tenint en compte el cost de la vida en el país de destinació, així com valorar també la rendibilitat econòmica dels estudis per a la ciutat.

Anuncia, per tant, el vot favorable del seu grup a la proposició, de la qual en comparteixen l'esperit, tot i que entenen que cal combinar, d'una banda, l'atenció a les famílies amb necessitats i rendes més baixes i, d'altra banda, l'accés a la igualtat d'oportunitats i el reconeixement de l'esforç.

Reconeix que la proposició s'hauria de desenvolupar més, però la valoren com un bon punt de partida per donar oportunitats de mobilitat i intercanvi als estudiants de la ciutat.

El Sr. Subirats diu que tot i compartir la filosofia que hi ha darrere d'aquesta proposició entenen que no és realista assumir la despesa que implica. Puntualitza, en aquest sentit, que l'ajuntament de Barcelona no té competències en la matèria, tot i que sí incumbències que vol exercir mitjançant el Consell assessor municipal d'universitats o del Pla de ciència; i també per la realitat creixent del nombre d'estudiants estrangers que vénen a Barcelona.

Comparteix el benefici de la internacionalització que apunta la regidora, però fa notar que no s'aconsegueix només marxant fora, que si bé suposa una experiència global molt important, també es pot aconseguir, com ja es fa a Catalunya, amb la internacionalització dels programes d'estudis, amb cada vegada més assignatures impartides en anglès a les facultats.

Observa que els darrers cinc anys es constata que s'ha incrementat del 40% el nombre d'estudiants que marxen forma amb un programa Erasmus, i també augmenta el nombre d'estudiants que arriben aquí, fet que palesa que tothom és conscient de la importància de les estades fora del lloc d'origen.

En conseqüència, entén que s'hauria de valorar quants estudiants de fora de Barcelona estudien a les universitats de la ciutat, ja que implicaria que estarien assumint una càrrega amb implicacions de caire supralocal. Precisa que només un 20% dels estudiants de Barcelona que fan FP empren l'oferta que proporciona la ciutat, mentre que un 80% dels que fan aquests estudis provenen d'altres ciutats.

Afegeix que, com ja s'ha comentat aquí, tal com es planteja la proposició s'hauria de fer front a una despesa de 15 milions d'euros, i la qüestió és d'on els treuen; i convida la regidora Parera, si és que els afegeixen al pressupost, a incorporar-se al debat pressupostari d'aquest ajuntament i del Parlament de Catalunya a fi de millorar la quantitat de recursos que rep aquesta administració ja que, altrament, haurien de pensar de quina partida fan una minoració.

Acaba la seva intervenció confirmant el posicionament contrari del govern a la proposició.

La Sra. Parera diu que li genera perplexitat el cinisme que demostren alguns grups en aquest ple i comenta, en primer lloc, que li sembla molt bé el grup Junts per Catalunya no comparteixi la formulació de la proposició, i li suggereix que presenti esmenes o altres propostes, atès que Barcelona pel Canvi ha demostrat la seva disposició a fer una transacció.

Tot seguit, s'adreça al govern, que els va demanar, la primera vegada, que retiressin la proposició a fi de poder-la transaccionar atès que consideraven la xifra molt elevada, i insisteix a demanar que els digui què és assumible, cosa que no ha fet, i recorda que ja van dir que hi estarien d'acord perquè preferien deu a no-res.

Igualment, comenta que ERC els va presentar una esmena, a la qual van respondre que els semblava bé, i quan va proposar a la Sra. Sendra de tornar a presentar la proposició amb l'esmena incorporada, la seva resposta va ser que ara com ara no era una prioritat del grup d'ERC.

Recorda al grup del PSC que forma part del govern de la ciutat, i també que va proposar aquesta iniciativa fa uns anys, tot i que avui els la tomben al·legant que les xifres no són adequades. I, en conseqüència, proposa al grup de PSC de refer-les.

Conclou, doncs, que no hi ha cap voluntat de fer el que proposen, i els queda ben clar que no és una prioritat per al govern, com sí que és apujar impostos. I posa en valor que les seves prioritats respecte a la gent de Barcelona són ben diferents.

Valora que aquesta proposició és adaptable, tal com demostra el fet que la van retirar la primera vegada a fi de transaccionar-la amb tothom; i sobretot el govern té la capacitat de definir fins on poden arribar i amb quines condicions. Lamenta molt, doncs, que hagi quedat palès que no hi ha la voluntat de fer-ho.

El Sr. Mascarell convida a la Sra. Parera que els ajudi perquè en els pressupostos generals de la Generalitat hi hagi totes les partides necessàries que contribueixin a fer possible que els pressupostos de les universitats siguin els adequats i, per tant, fer factible l'augment de les beques existents al país, que tots consideren molt positives per a l'equitat i necessàries.

La Sra. Barceló reitera el suport del seu grup a la proposta. Afegeix que quan el Sr. Subirats parla de despeses en l'àmbit educatiu, de la igualtat d'oportunitats, ho hauria de fer situant-les en l'àmbit d'inversió, ja que no hi ha millor despesa que pugui fer una administració pública que en educació i cultura, que són els veritables ascensors socials.

El Sr. Subirats entén que acusar-los de cinisme quan allò que pretenen és ser responsables és una greu irresponsabilitat. Remarca, en aquest sentit, que una de les preocupacions centrals d'aquest govern és aconseguir que els qui no poden anar a la universitat hi vagin, cosa que és anterior a anar a un programa Erasmus.

Recomana a la regidora Parera que consulti l'Idescat per comprovar la composició dels estudiants universitaris, els nivells de renda, i qui arriba a la universitat i qui no. Destaca l'existència del programa Prometeus, especialment dedicat a aquest aspecte, i malgrat que reconeix que té pocs recursos, convida la regidora a sumar-se a l'aprovació dels pressupostos municipals i als de la Generalitat per incrementar el programa esmentat, que facilita que tothom pugui arribar a un Erasmus.

Fa notar que el cinisme està en què només un 50% dels infants poden anar a l'escola 0-3; i assenyala que 15 milions d'euros destinats a les beques Erasmus suposen tres mil infants menys que tenen accés a les escoles 0-3.

Defensa que discutir sobre quines són les prioritats educatives d'una societat no és populisme, com sí que és cinisme el plantejament de Barcelona pel Canvi, sense tenir en compte les trajectòries educatives de les persones i el que implica cada fase.

Entén, per tant, que destinar 15 milions d'euros a les beques Erasmus és del tot irresponsable tenint en compte les prioritats educatives de la ciutat; que és un problema d'un altre nivell de govern i no del món local.

Insisteix a demanar a la Sra. Parera que el seu grup se sumi a la discussió dels pressupostos.

Es rebutja aquesta Proposició / Declaració de Grup amb trenta-dos vots en contra –emesos pels Srs. i les Sres. Colau, Subirats, Sanz, Pérez, Martí Grau, Badia, Rabassa, Serra i Tarafa, els Srs. i les Sres. Collboni, Bonet, Batlle, Ballarín, Escudé, Marí, Marcè i Alarcón, pels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Buhigas i Castellana, i també pels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis–, i vuit vots a favor de la resta de membres del Consistori.

b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional

Dels Grups Municipals d'Esquerra Republicana i Junts per Catalunya:

Única. El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1. Demanar a l'Estat Espanyol i al Tribunal Suprem que apliqui la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea i, en conseqüència, exigir la nul·litat de la sentència del judici de l'1 d'octubre i reclamar la llibertat immediata d'Oriol Junqueras. 2. Rebutjar la via penal i la sentència de desobediència al MHP Quim Torra i constatar que cal tornar el conflicte entre Catalunya i Espanya al terreny de la política i el diàleg, fugint d'una judicialització que s'ha demostrat inútil per resoldre'l. 3. El Plenari de l'Ajuntament de Barcelona condemna la vulneració dels drets polítics d'Oriol Junqueras, Carles Puigdemont i Toni Comin així com els de tots els seus electors i electores. 4. Urgir al Parlament Europeu a pronunciar-se sobre la condició dels eurodiputats electes Carles Puigdemont i Toni Comín, per tal de poder accedir de manera immediata a l'acta i assistir a les sessions. 5. L'Ajuntament de Barcelona s'adreçarà a President del govern espanyol en funcions, Pedro Sánchez, per demanar la seva actuació immediata amb l'objectiu de garantir el compliment de la sentència del TJUE. 6. L'Ajuntament de Barcelona remetrà un comunicat de reconeixement dels drets polítics dels eurodiputats electes Oriol Junqueras, Carles Puigdemont i Toni Comín després de la resolució del TJUE a tots els organismes internacionals dels que participa. 7. Instar l'administració espanyola a aturar la judicialització de la política i a treballar en l'alliberament de tots els presos i preses polítiques en el mínim temps, per iniciar una nova etapa de diàleg i solucions polítiques. 8. Reconèixer que és el Parlament de Catalunya i, per tant, els ciutadans amb el seu vot, i no els tribunals el que hauria d'elegir democràticament qui ocupa la Presidència de la Generalitat. 9. Reconèixer els drets dels barcelonins i barcelonines que van exercir el seu vot a les passades eleccions europees del 26 de maig a opcions independentistes i reclamar que no vegin més temps vulnerats els seus drets. 10. Fer arribar aquest acord a la presidència del Tribunal Suprem, a la presidència del govern espanyol, a la presidència del Parlament Europeu i als portaveus dels grups parlamentaris del Parlament Europeu.

El Sr. Maragall agraeix als grups que hagin acceptat la urgència de la moció i que en facilitin el debat. Justifica aquesta urgència en la seva presentació arran dels fets ocorreguts i les decisions d'ahir mateix.

Aprofita per agrair molt especialment a Elisenda Alamany, Elsa Artadi i Jordi Martí Galbis l'agilitat i la bona voluntat per gestionar aquesta urgència amb resultats positius en molt poques hores.

Constata que ahir va ser una jornada carregada de significació, amb missatges adreçats d'una manera molt clara a Europa, a l'estat espanyol, a Catalunya i, per tant, també a Barcelona; i entén que un futur no gaire llunyà palesarà un punt d'inflexió, un canvi de tendència evident.

Fa referència, doncs, a les dues decisions judicials que van conèixer ahir, d'ampli abast i amb repercussions immediates i a curt i mitjà termini que s'hauran d'anar treballant. En conseqüència, entenen que el Plenari del Consell Municipal ha de tornar a prendre posició en qüestions essencials que els afecten com a ciutadans i com a barcelonins, perquè estan convençuts que Barcelona vol continuar sent capital dels drets i les llibertats.

Precisa que parla de drets i llibertats bàsiques, com la del dret a exercir la representació democràtica i la llibertat d'expressió. Posa de manifest que ambdues sentències posen de manifest la profunda contradicció d'aquests drets, en el sentit que la primera defensa contra unes decisions prèvies de la justícia espanyola que neguen el dret a la representació democràtica; i la segona, la del TSJC, és un atac directe a la llibertat d'expressió del màxim representant institucional de la lliure voluntat dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, el president de la Generalitat.

Centrant-se en la primera sentència, considera que el millor és llegir-la, cosa que no farà pas ara, ja que és prou clara i contundent; i puntualitza que no es tracta d'un polític pres, com alguns s'han afanyat a dir, sinó d'un pres polític, un representant que va rebre 1.257.480 vots per ser considerat diputat europeu amb tota legitimitat. Remarca que la sentència és una desautorització explícita del TS i l'evidència que la voluntat democràtica de la ciutadania no pot ser alterada arbitràriament amb una decisió judicial. Constata que hi ha un nexa d'unió entre ambdues sentències, que val per la condició d'eurodiputat d'Oriol Junqueras i pel president de la Generalitat, Joaquim Torra. Posa de manifest que ningú més que el vot ciutadà posa els representants polítics als seus llocs i els en treu.

Remarca que aquesta sentència fa doctrina, la Doctrina Junqueras, i crea jurisprudència democràtica en el sentit que no es poden vulnerar els drets fonamentals d'una persona, i és especialment greu quan aquesta vulneració és extensiva als drets de la ciutadania que l'ha elegida.

Observa que la sentència parla d'Europa i reflecteix el que significa justícia europea, i palesa molt clarament la diferència creixent entre aquests conceptes i les seves pràctiques i la deriva autoritària i antidemocràtica de l'estat espanyol, de la seva cúpula judicial.

Confirma que d'aquesta cúpula judicial no en poden esperar res més que notícies negatives, assetjament repressiu i negativa a acceptar la lliçó de dret que acaba de rebre; reconeix que la reacció de la fiscalia apunta en aquesta direcció. Tanmateix, queda clar que si actua així estarà incomplint aquesta resolució judicial, que és ferma i vinculant, i que ja s'hauria d'haver dut a la pràctica. Puntualitza que Oriol Junqueras hauria d'estar lliure avui mateix, hauria de ser al carrer, a casa seva amb la seva companya i els seus fills.

Afegeix que hi ha una segona derivada que pot acabar sent decisiva, i que és la posició que adopti l'advocacia de l'estat, és a dir, el govern espanyol, en relació a aquesta sentència. Entén que d'aquesta advocacia de l'estat no poden esperar altra cosa que una posició clara en defensa del compliment de la sentència; per tant, l'anul·lació de la sentència del TS, la llibertat d'Oriol Junqueras i la immediata aplicació de tots els seus drets i la seva condició d'eurodiputats a ell mateix, a Carles Puigdemont i a Antoni Comín.

Confirma, doncs, que és això el que avui diuen clar i fort en aquesta cambra, i avisar l'ajuntament de Barcelona que ha de prendre partit en favor dels drets i les llibertats bàsiques com són aquestes.

La Sra. Artadi agraeix al Plenari l'acceptació de la urgència de la moció, i també les paraules d'Ernest Maragall, a qui sempre és un plaer d'escoltar. Reconeix que tant ahir com avui estan vivint uns avenços en la lluita compartida de l'àmplia majoria de la societat catalana, que està en contra de la repressió i a favor de defensar els drets polítics, socials i civils del país.

Fa referència al fet que ahir el Tribunal de Justícia de la UE (TJUE), amb una sentència de només 24 pàgines, posa davant del mirall la injustícia espanyola i mostra la manca de garanties de l'estat espanyol, i ho fa avinent a una majoria de la ciutadania europea. Precisa que, de fet, desautoritza la JEC i les pràctiques del TS.

Comenta que, exactament dues hores després de conèixer aquesta sentència, es condemna el president de la Generalitat, el MH Quim Torra, per una acusació de la mateixa JEC, i haurà de ser jutjat pel TS. Concreta que condemnen el president Torra per defensar la llibertat dels presos polítics, entre els quals Oriol Junqueras, a qui la sentència europea demostra el seu caràcter de pres polític.

Constata que la mateixa JEC que acusa el president Torra, de manera il·legal com demostra el TJEU, declarava vacants les places guanyades en les eleccions europees per Oriol Junqueras, el president Puigdemont, i Toni Comín el passat 26 de maig. I afegeix que el mateix TS que ara jutjarà el president de la Generalitat en actiu ha impedit de manera il·legal, i així ho reconeix ahir el TJEU, la participació política d'Oriol Junqueras, violant el seu a sufragi passiu, reconegut a la Carta de drets fonamentals de la UE.

Remarca que el fet que les dues sentències surtin el mateix dia només fa que posar en evidència encara més l'abús i la injustícia espanyola.

Posa en relleu que el tribunal europeu deixa ben clar que Oriol Junqueras, el president Puigdemont i Toni Comín són eurodiputats de ple dret des del dia que es van proclamar els resultats de les eleccions; denuncia que han calgut sis mesos i un procés judicial per esmenar la justícia i la política espanyola, i diu que les esmenta juntes perquè mai no se sap on acaba una i comença l'altra.

Afegeix que ara mateix han pogut constatar com el president Puigdemont i Toni Comín són dins del Parlament europeu i ha han estat acreditats com a eurodiputats, i necessiten que el mateix passi amb Oriol Junqueras.

Comenta que la sentència europea diu encara més coses, com que la doctrina existent, que haurien de conèixer la JEC i el TS, diu que les formalitats previstes en el dret intern no poden ni condicionar la condició de diputat ni afectar la participació a les sessions parlamentàries. Diu que, això, ho haurien d'haver sabut tant com que la immunitat, igual que el requisit que les formalitats no afectin, tenen la funció de garantir el bon funcionament de les institucions europees, i per protegir la voluntat de la ciutadania.

Justifica aquesta manera de fer perquè hi ha estats europeus, no només Espanya, que no estan conformes amb el que vota la gent, i decideixen que poden alterar la composició de les

cambres; reitera que per aquest motiu existeixen les previsions que acaba d'esmentar i que defensa el TJEU, tal com va demostrar ahir.

Fa avinent, en aquesta línia, que al Parlament de Catalunya el 25% de les diputades i diputats independentistes, escollits el 21 de desembre, no han pogut representar la ciutadania. Igualment, confirma que també ha succeït al Congrés de Diputats, la seva presidenta, i ex-ministra de Pedro Sánchez, sense resolució del TS, en base a interpel·lacions esbiaixades, i a un delictes inexistent, saltant-se la immunitat també ha suspès diputats independentistes. I ara s'han adonat que es volia fer exactament el mateix al Parlament europeu amb Oriol Junqueras, el president Puigdemont i Toni Comín. I remarca que ahir la justícia europea va dir prou, prou d'abusos, prou judicialització, prou d'alterar la democràcia.

Valora com a històrica la sentència emesa pel TJEU, que dóna suport i reforça els valors fundacionals de la mateixa UE. Confirma que Catalunya sempre ha estat europeista, i avui encara n'és més, i no cau en temptacions eurofòbiques sinó ben al contrari, són euroexigents perquè volen una Europa millor.

Confirma que avui se'ls reforça l'estratègia de la internacionalització de la causa que fa més de dos anys que tiren endavant. I diu que entén que poques vegades ha estat més necessària l'apreciació de la urgència en un ple que la d'avui amb aquesta moció. Assenyala que ara fa més de vint-i-quatre hores que Oriol Junqueras hauria de ser un home lliure i no ho és; que ara fa més d'un dia que el president del Parlament Europeu ha instat l'estat espanyol a aplicar una sentència, i encara no ho ha fet.

Assegura que fa massa que esperen, i es pregunten què passarà a cada minut, si triaran escollir una nova víctima de la repressió, o bé decidiran escoltar d'una vegada.

Addueix, davant d'aquesta situació, que la internacionalització del conflicte és el camí, ja que Europa té una cara diferent a la de les detencions i la repressió; així, mentre el jutge Llarena ha de continuar retirant euroordres, Alemanya dóna la raó al president Puigdemont, i Bèlgica i Escòcia es posen al costat dels consellers i conselleres del govern legítim. Igualment, fa referència als observadors internacionals que qüestionen el judici del TS; i tot plegat demostra que Catalunya és una qüestió europea.

Afegeix la reflexió de fins quan continuaran silenciament el que està passant; fins quan seguiran permetent aquesta perversió de l'estat de dret i de la democràcia; i fins quan estan disposats alguns permetre el retrocés en drets i en democràcia. Alerta que sense una justícia imparcial no hi pot haver un estat de dret, i remarca que això és per a tothom, no només per a Catalunya, ni per als i les independentistes.

Qüestiona què pensa fer Pedró Sánchez ara que Europa li està dient que el camí no és la repressió.

Acaba la seva intervenció posant de manifest que tant ahir com avui per a molts dels presents són dies d'alegria, de satisfacció en comprovar que hi ha justícia, i perquè més de dos milions de catalans i d'europeus podran sentir representada la seva veu al Parlament europeu. Considera, així, que avui són una mica més lliures, i que es reforça el camí i les exigències de democràcia, de diàleg, i de solució política.

La Sra. Guilarte diu que el seu grup pensava que avui venia al ple a parlar d'assumptes importants per a la ciutat i que els afecten, i assegura que se n'alegraven sincerament. Tanmateix, confirma que s'han adonat que la maquinària propagandística del procés i dels partits separatistes torna a prioritzar-se una vegada més.

Confirma, doncs, que avui tornen a portar un debat estèril sobre les conseqüències a nivell jurídic que han tingut per als líders del procés el seu cop a la democràcia, quan els grups proposants saben perfectament que aquest ajuntament no té cap mena de competència al respecte i, a més, tampoc no se soluciona, amb aquesta moció, cap mena de problema dels que veritablement afecten i preocupen els barcelonins.

Conclou, però, que els grups proposants només s'esforcen per institucionalitzar la mentida, i reclamar privilegis per sobre de la resta de la ciutadania, i avui tornen a fer una clara tergiversació partidista, i una manipulació sectària de la resolució del TJEU.

Recorda que el Sr. Junqueras ha estat condemnat per sedició i per malversació de fons públics, i ha estat jutjat amb totes les garanties en un dels estats de dret més garantista i més desenvolupat de tota Europa. Considera que el que diu el TJEU és una obvietat, i és que s'adquireix la immunitat quan s'és electe, però, lògicament, no es té aquesta immunitat per allò que s'ha comès abans de ser electe.

Creu que és aquí on hi ha el gran engany, i on es veu l'estratègia i la mentida, i per això és per al que es va presentar el Sr. Junqueras a les eleccions al Parlament europeu, per mirar si podia amb alguna mena d'estratagema i mala art aferrar-se mediàticament a la immunitat, sabent la gravetat dels delictes que havia comès; i assenyala que quan és elegit diputat ja estava immers en un procés judicial. Per tant, afirma que aquesta immunitat no afecta, gens ni mica, la seva condemna ni la seva culpabilitat, que ha quedat demostrada i provada amb totes les garanties. Denuncia que, amb aquesta nova farsa, allò que pretén és convertir immunitat en impunitat.

Afirma que no està disposada a rebre dels grups proposants cap lliçó sobre democràcia i drets, cap ni una, perquè els demòcrates respecten totes les resolucions judicials; mentre que els qui donen cops a la democràcia, com el Sr. Puigdemont, que, a més, fugen enganyant fins i tot els seus mateixos companys, allò que han de fer és venir a Espanya i respondre per ser jutjats pels seus delictes. I constata que, ara com ara, el Sr. Puigdemont és, a tots els efectes, un fugat de la justícia.

Diu que els pot garantir que els seus companys estan treballant des d'Europa perquè les mentides del separatisme quedin al descobert, per evitar que aquells qui volen fer mal al projecte d'unió i de llibertat europeu no quedin impunes i puguin campar lliurement.

Observa que els grups proposants, que fins fa no res eren euroescèptics, i es dedicaven a assetjar fins i tot la seu de la UE a Barcelona, ara es tornen a posar la bandera de la UE. Alerta, però, que això ho faran fins que es tornin a adonar de la realitat. Així, creu que han de saber i reconèixer que els tribunals europeus els han donat més garrotades que no pas altra cosa.

Afegeix que fins i tot el Tribunal de drets humans, avalant la resolució del TS, incloent les mesures econòmiques aplicades contra el separatisme, i certificant l'anul·lació del ple del Parlament de Catalunya d'octubre de 2017, és a dir, la DUI, admetia que la Sra. Forcadell tenia responsabilitats i, per tant, que havia de ser processada.

Afirma que la seva formació sempre ha dut la bandera europea, juntament amb la catalana i l'espanyola, perquè representa la unió de tots sota els principis i valors de la llibertat i la igualtat de drets, que és la millor garantia contra els nacionalismes excoents.

Aprofita per recordar que gràcies a Ciudadanos el Comissari europeu de justícia s'ha compromès a reformar l'euroordre; i remarca que el Sr. Puigdemont ja estava sent processat i era un fugat de la justícia quan es va presentar a les eleccions europees, pretenent emprar la mateixa argúcia que ara denominen doctrina Junqueras.

Assegura que allò que és una anomalia democràtica és que persones que cometen delictes i que s'escapoleixen de la justícia es puguin presentar a les eleccions per aconseguir impunitat i, a més, viure dels altres i cobrar un sou públic.

Posa en relleu, però, que Ciudadanos ha presentat una llei que és imprescindible perquè això no torni a passar. I afegeix que mentre les formacions dels grups que presenten aquesta moció continuïn vulnerant els drets de tots i saltant-se les lleis, la seva formació treballarà sense descans per conservar-los i que es garanteixi l'estat de dret en una de les democràcies més avançades del món com és Espanya.

El Sr. Bou observa que en aquest darrer ple de l'any no acaben a garrotades perquè tots plegats són gent decent, però lamenta que es plantegi tot això i es barregi amb altres assumptes, assegura que no li veu ni cap ni peus. Puntualitza que estan en un ajuntament i la seva feina és la que és. Posa de manifest que, de vegades, li han retret de portar el retrat del rei a les sessions, però constata que s'està quiet i no es mou.

Dit això, posa de manifest que avui els porten una proposició d'urgència, que ell considera, com a mínim, fantasiosa i mancada de raó, però que no per això deixa de ser sorprenent.

Seguidament, fa una absoluta i rotunda defensa de l'estat de dret que és Espanya, i de tot el procediment judicial que, amb plenes garanties i amb total publicitat, fins i tot televisiva, va tenir lloc contra els polítics que van intentar donar un cop d'estat. Assenyala que després de la resolució del TJEU, la seva formació manté que Junqueras continua sent, segons una sentència, un delinqüent condemnat en ferm; i que Puigdemont continua sent un pròfug de la justícia espanyola. Afirma que res no ha canviat jurídicament.

Demana que no s'equivoquin, que immunitat no és igual a impunitat. Remarca que la immunitat arribat tard perquè, primer, la justícia cita, i considera que ara han posat els bous davant del carro, i que aquesta és la qüestió. Conclou, doncs, que és una qüestió de temps, res més.

Afirma que la democràcia espanyola no es pot permetre continuar al marge d'usos i manipulacions per part d'institucions de l'estat per promoure la seva destrucció, o si més no intentar-ho.

Assegura que Espanya no és un país on es pugui infringir la llei, ni que es pretengui que l'estat s'agenolli davant dels que la infringeixen; per això, han de treballar per crear els mecanismes i procediments necessaris, i tornar a tipificar el delictes de rebel·lió impròpia per donar mecanismes als jutges, no pas per anar en contra de ningú, sinó en defensa de l'estat de dret i d'allò empíric, la mateixa democràcia.

Addueix que, tal vegada, es pretengui fer xantatge o pressionar, fins al punt de suspendre les negociacions amb Pedro Sánchez, i diu que no sap què pot passar. Tanmateix, alerta que no servirà per continuar destruint la convivència, o intentant-ho.

Afegeix que amb aquesta proposició també pretenen que es quedin de braços plegats quan diuen que el Parlament és l'única institució legítima sobre la presidència de la Generalitat. I remarca que Torra, amb la resolució del TSJC, ha estat condemnat a una pena d'inhabilitació, i ha de dimitir.

Avisa que no s'hi val tot, i recorda que ningú està per sobre de la llei, ni tan sols l'home més important i ric d'Espanya o el més senzill.

Adreçant-se al Sr. Maragall i a la Sra. Alcaldessa, els recorda que estan en un ajuntament, i fan ordenances que s'apliquen, aquest és el seu funcionament; igualment, la Generalitat té un marge estatutari que ha d'aplicar; mentre que l'estat en té un altre, que és la llei de lleis per afavorir el poble espanyol, la Constitució.

Assegura que no té intenció de parlar en contra de cap idea, i de mostrar-se respectuós amb tots, però demana, únicament, que es compleixi la feina que pertoca fer a aquest ajuntament, que es compleixin les ordenances. I constata que tots estan obligats, per exemple a pagar sancions de trànsit o la taxa d'escombraries i, malgrat que hi hagi que es pensi que està en possessió de la veritat no s'ho pot saltar.

Diu a la Sra. Artadi que lamenta molt que hi hagi persones que no se sentin representades, però afirma que són unes irresponsables, i els qui les han votades ho han de saber; han de saber que s'han quedat sense representació perquè aquestes persones van fer una cosa que no es podia fer. Remarca que és així de clar, i que ho diu la justícia, agradi o no.

Finalment, diu que li preocupa molt el gran perjudici que s'està causant, sobretot amb les paraules de la Sra. Artadi, que empra els conceptes de repressió, perversió i opressió envers Espanya; li qüestiona si és conscient de com està deixant Espanya, i li recorda que Catalunya i Barcelona en formen part, i que amb el seu discurs també contribueix al seu desprestigi, i li retreu perquè li recorda que, ara i aquí, tots són espanyols, i que miri el seu DNI.

Retreu que es parli amb aquests termes tan destructius, i no només per Espanya, sinó per la mateixa Europa. I afirma que el problema del nacionalisme català, que no de Catalunya, a Europa li preocupa extremadament.

El Sr. Valls comença dient que la sentència d'ahir del TJEU posa de manifest, d'entrada, que Europa es fonamenta en l'estat de dret i la separació de poders; i, de manera general, els polítics responsables han de respectar escrupolosament l'estat de dret i la divisió de poders a tots els nivells.

Assenyala que les reaccions de l'independentisme, qüestionant o directament demanant la desobediència de les sentències quan perjudiquen les seves pretensions, amb acusacions com que són de tribunals polítics, que han pogut sentir fa una estona, són una manipulació molt irresponsable de l'opinió pública. Considera que és una nova manifestació del populisme que caracteritza el moviment separatista.

Afirma que el president Torra, per exemple, ha de respectar la sentència del TSJC que el condemna per desobediència, no pas per una pancarta. Recorda que, altrament, la Sra. Alcaldessa va treure la pancarta que hi havia a la façana de l'Ajuntament perquè va respectar la llei, perquè era conscient que ho havia de fer i no volia ser jutjada per desobediència i, potser, ser inhabilitada.

Considera que la bona notícia en tot aquest assumpte és que, tal vegada, els independentistes han descobert Europa, ja que fins fa vint-i-quatre hores per a molts d'ells ja no era un model social i polític vàlid; això no obstant, pocs minuts després de conèixer la sentència del TJUE, la idea de la UE torna a ser potent, segura, garantista i vàlida.

Assegura que, en molts anys, no ha vist una prova de cinisme i manipulació política com la que estan protagonitzant els líders del procés i els qui els representen i els donen suport.

Remarca que, a diferència d'aquesta actitud de l'independentisme i del populisme de respectar o atacar el sistema judicial segons convingui als seus interessos, els partits i els polítics que defensen la Constitució, l'estat de dret i la democràcia, i l'ordre judicial nacional i europeu són responsables i sempre respecten les decisions judicials, tant si els agraden com si no.

Constata que el TJUE ha dictat una sentència, i que va ser el TS que li va demanar una interpretació; i fa notar que aquesta sentència no qüestiona la condemna a Oriol Junqueras i a altres per uns fets molt greus com a responsables d'un delictes de malversació i sedició. I repeteix, com ja s'ha dit aquí, que immunitat no significa impunitat.

Afirma que la sentència del TJUE serà respectada, i ara toca decidir al TS. I puntualitza que, en cap cas, no s'han criticat, menystingut o rebutjat les decisions dels tribunals espanyols. En aquest sentit, recorda una vegada més, ara i aquí, que la justícia espanyola mai no ha estat qüestionada per les institucions internacionals, sinó ben al contrari. I reitera que la justícia espanyola és de les que menys correccions ha rebut per part, per exemple, del Tribunal de drets humans d'Estrasburg.

Reclama que es deixi de mentir. I diu que penjar ara la bandera europea al balcó del palau de la Generalitat, després d'haver-la rebutjat i d'expulsar-la del debat públic els darrers anys és, reitera, l'acte d'hipocresia més gran que mai no ha vist. Afirma que Catalunya es troba on és avui justament per aquesta hipocresia, covardia i falta d'escrúpols i de sentit democràtic.

Finalment, i adreçant-se al govern de la ciutat, adverteix que aprovant aquesta proposició se situa clarament en contra de la separació de poders. Observa en aquest sentit, que als grups proposants ja els va bé dir que no n'hi ha, i remarca que en el seu projecte de constitució catalana no hi havia aquest principi, cosa que reflecteix la seva concepció de la democràcia.

Finalment, retreu a membres d'aquest consistori que avui hagin estat còmplices de tot això, i afirma que està convençut que d'una manera o altra la història sancionarà amb total plenitud.

La Sra. Bonet també es refereix a què fa poques hores que han conegut la sentència del TJUE sobre Oriol Junqueras, i també la del TSJC pel que fa a la inhabilitació del president Torra.

Posa de manifest que, com no pot ser d'altra manera, en el marc d'un estat de dret amb separació de poders, els socialistes consideren que aquestes sentències s'han de respectar i d'acatar. Això no obstant, i com també sempre han dit, també cal que col·lectivament s'admetin totes les opinions que es produeixen en un marc de respecte mutu, com la llibertat d'expressió amb totes les persones que es puguin mostrar decebudes, sorpreses i preocupades per alguna d'aquestes sentències.

Igualment, diu que consideren que la frustració o la indignació que pugui sentir una part de la ciutadania fruit d'aquestes sentències ha d'expressar-se necessàriament des del civisme i la tolerància que ha caracteritzat sempre la societat catalana.

Manifesta que els socialistes consideren que aquestes sentències són, novament, la conseqüència d'unes estratègies nefastes que durant els darrers anys que, d'una banda, han buscat alimentar el conflicte i, d'altra banda, s'han dedicat a donar respostes basades en la judicialització d'un conflicte que no era altra cosa que un conflicte polític i que havia de quedar-se en aquest àmbit, i que ha produït resultats molt perjudicials per a la situació de Catalunya.

Considera que es tracta, per tant, d'una nova constatació del fracàs i la irresponsabilitat que ha acompanyat la política catalana i l'espanyola els darrers anys.

Posa de manifest que mentre alguns s'han dedicat constantment a empitjorar la situació buscant un rèdit electoral –i aprofita per citar els termes "milloristes" i "empitjoradors" encunyats per Raimon Obiols–, altres, massa pocs, s'han dedicat a treballar per millorar-la, pensant no tant en el rèdit electoral sinó en el bé comú de la majoria de la ciutadania.

Remarca que per això els socialistes van defensar que es convoquessin eleccions el 27 d'octubre de 2017, i van alertar que era un gravíssim error encetar la via unilateral amb una DUI; i també van defensar, en el seu moment, que es tragués la pancarta de la façana de l'Ajuntament en un context de joc electoral en el qual, fins ara, sempre s'havien respectat les consideracions al respecte de la JEC.

Posa en relleu que en tot aquest temps no s'han cansat d'advertir i d'avisar dels riscos que corrien aquestes estratègies, i vol assenyalar que, finalment, aquests riscos s'han constatat i materialitzat amb situacions de les quals n'estan patint les conseqüències.

Puntualitza que no poden caure en el parany de diferenciar la justícia espanyola i l'europea, perquè no hi ha una justícia espanyola ni una d'europea, com no hi ha una justícia catalana. Entén que no es poden fer trapes amb això; que unes sentències els poden agradar més o menys, però no poden diferenciar en funció de si els van bé o no.

Manifesta que des d'aquesta perspectiva, i perquè no volen contribuir a l'enquistament del problema en el sentit d'empitjorar el conflicte, i perquè pensen que no resoldran la situació

després de les sentències de les últimes hores fent afirmacions polítiques que, per legítimes que siguin, probablement parteixen de consideracions i d'anàlisis jurídiques apressades i en calent, com ara la conclusió que de la sentència del TJUE se'n desprèn automàticament la nul·litat del procés judicial, el seu grup no donarà suport a aquesta moció. Això no obstant, afirma rotundament que no deixaran de treballar per la superació del conflicte, i per obrir un nou horitzó que afronti els problemes que afecten la qualitat de vida de la ciutadania.

Assegura que volen que les institucions serveixin per això, que donin exemple, com avui han sabut fer aquí abordant les necessitats en benefici del benestar de la ciutadania aprovant, per exemple, les ordenances fiscals, i com volen fer, en el seu moment, aprovant els pressupostos.

El Sr. Martí Grau manifesta que, després d'escoltar les intervencions, vol fer dues puntualitzacions, a més d'expressar el suport del seu grup municipal a la moció que han transaccionat amb els grups promotors.

En primer lloc, doncs, assenyala que el catalanisme, en totes les seves formes, autonomista, federalista, nacionalista, sobiranista o independentista, ha estat sempre europeista: i, fins i tot, bona part dels àmbits del catalanisme han vist Europa com l'oportunitat, en moltes ocasions, de resoldre l'encaix plurinacional de l'estat espanyol.

En segon lloc, quant a acatar les sentències, posa en relleu que la sentència més important ha estat acatada amb el resultat de nou persones a la presó, en presons gestionades pel govern de la Generalitat; per tant, no entén qui és que parla de desacatar. Entén que hi ha dos pilars en la democràcia, un dels quals és l'estat dret, i l'altre, tant important com aquest, és la llibertat d'expressió. I constata que el que estan fent és opinar sobre una sentència, unes decisions d'un poder establert, les quals tenen dret a puntualitzar.

Diu que està molt d'acord amb les paraules d'Ernest Maragall en el sentit que la sentència del TJEU obre una nova etapa, i ho fa perquè és la primera vegada que el nivell europeu de la justícia, la justícia europea, es manifesta sobre una qüestió i ho fa d'una manera molt contundent: considera Oriol Junqueras eurodiputat, i avui mateix tenen acreditació d'eurodiputats el Sr. Carles Puigdemont i el Sr. Toni Comín.

Addueix que poden fer veure que això no canvia les regles del joc, ni el moment polític en què es troben, però considera que és voler enganyar-se, o bé autoenganyar-se o voler enganyar la societat catalana i l'espanyola. Altrament, considera que allò que els diu Europa és que l'estratègia de la judicialització de la política és un fracàs, tot i que prefereix anomenar-ho com la politització de la justícia. Recapitula, en aquest sentit, que el que ha succeït és que el PP quan governava, i no se'n va sortir de resoldre un problema de naturalesa política, va demanar que la justícia espanyola se n'ocupés.

Remarca que, quan s'escull l'instrument equivocant, el camí va pel pedregar, ja que no era la justícia espanyola qui podia resoldre un problema polític; i allò que avui els diu Europa no és a favor de la independència de Catalunya –que Europa no n'està–, sinó que tornin a la política, a les taules de diàleg, a parlar-ne, que la via judicial no és la manera de resoldre un problema polític.

Seguidament, fa referència a una sentència recent del TC, que entén que va passar més desapercibuda, que decidia, amb tres vots particulars, no concedir l'emparr a Oriol Junqueras. Precisa que els tres vots particulars al·legaven pràcticament el mateix que diu la sentència del TJUE.

Subratlla que, per primera vegada, el TC es trencava en una sentència que afectava el procés. Diu que vol pensar que la justícia espanyola s'està començant a adonar que té els peus de fang.

Insisteix, doncs, que és necessari tornar a la política, perquè no es resolrà un problema polític amb els escarafalls que avui han tornat a sentir per part dels grups de Ciutadans, del PP i Barcelona pel Canvi.

Constata que els tribunals espanyols comencen a trencar-se i, per tant, és obligat i necessari tornar a situar el conflicte en l'àmbit polític.

Tot seguit, comenta que la proposició també inclou la sentència d'inhabilitació política del MH president Torra, i diu que també consideren que és un error absolut, malgrat que el seu grup no va estar gens d'acord i va denunciar el sàinet de les pancartes al palau de la Generalitat. Afirmar, però, que no pot ser que per lamentable que fos l'espectacle acabi amb una inhabilitació del president de la Generalitat de Catalunya, cosa que qualifica d'autèntica barbaritat, i que fa petit l'origen de la qüestió.

Quant a què cal fer a partir d'ara, constata que hi ha una enorme responsabilitat, més per part d'uns que d'altres; així, la responsabilitat ha de ser, en primer lloc, per al socialisme espanyol. I constata que hi ha dues possibilitats, o bé negar la major i enfrontar-se frontalment a la sentència, o valorar que ara és l'oportunitat perquè els estan dient que cal assegurar i negociar de debò, que s'ha de resoldre políticament el problema i buscar una altra manera que no sigui la del PP, que els ha portat a l'actual situació d'enquistament i de paràlisi que, necessàriament, s'ha de superar.

Afegeix que també cal valentia per part de tot l'independentisme, i particularment per part d'ERC; i a aquesta formació apel·la, perquè és fonamental entendre la gran oportunitat que obre aquesta sentència del TJUE, no pas per esperar que Europa acabi resolent allò que no s'ha pogut resoldre políticament aquí, sinó per ser capaços d'assegurar a parlar i, honestament, resoldre un problema polític que fa massa temps que dura.

El Sr. Maragall puntualitza que en aquest torn de rèplica no té intenció d'entrar a fer una resposta sistemàtica a tot el que s'ha dit, especialment perquè hi ha moltes objietats.

Això no obstant, defensa que aquest ajuntament no és una gestoria, ni una comunitat de propietaris ni una mera administració d'ordenances, sinó el govern democràtic de la ciutat i, com a tal, està obligat a representar allò que significa, que és la defensa apassionada, sistemàtica, llarga, llunyana i per sempre dels drets de la ciutadania, de tota.

Entén que no ha de demostrar res en el terreny europeista, ni ell personalment ni el moviment independentista, sinó ben al contrari perquè hi estan dedicats, aplicats i compromesos amb el que vol dir Europa des de fa massa anys com perquè ara hagin de justificar-ho i respondre a determinats comentaris que han pogut escoltar aquí.

Vinculant-ho amb la darrera part de la intervenció del Sr. Martí Grau, diu que l'aprovació avui d'aquesta moció suposa donar sentit al que diu el punt cinquè, que és que l'ajuntament de Barcelona s'adreçarà al president del govern espanyol en funcions, Pedro Sánchez, per demanar la seva actuació immediata amb l'objectiu de garantir el compliment de la sentència del TJUE. Puntualitza que es tracta d'un missatge directe en positiu, atès que el que els proporciona aquest tribunal és una oportunitat de rectificació del camí erroni de la justícia espanyola i de l'estat espanyol durant aquests anys. Reconeix que es tracta d'una oportunitat, però, que han de saber aprofitar per reprendre la via del diàleg i del respecte a la voluntat democràtica de la ciutadania, que és el que significa aquesta sentència.

Considera que és aquest el missatge que tots han d'entendre: allò que la justícia europea demana al Sr. Pedro Sánchez, que ha decidit dir-los que tornin a la via política, al diàleg, a l'entesa i que tornin a buscar la millor interpretació del que vol dir el respecte a la voluntat democràtica, als drets de la ciutadania, la representació política, la llibertat d'expressió i de decisió política sobre el futur institucional del país.

Remarca que Europa els ofereix una mà estesa, que avui aquest ajuntament hauria de recollir, i també adreçada al govern socialista de l'estat espanyol que, per la via de l'Advocacia de l'estat té l'oportunitat d'avançar i de prendre decisions. Adverteix, doncs, que el Parlament europeu ja ha pres decisions, i pregunta què espera l'advocacia de l'estat i el TS per decretar la llibertat d'Oriol Junqueras. Tanmateix, diu que només cal veure el desconcert explícit i dramàtic que hi ha avui a Madrid, entre la fiscalia, l'advocacia de l'estat, el TS, el TC, que posa en relleu com de lluny han arribat en la seva ignomínia durant aquests anys, i la seva incapacitat per sortir del forat negre en què s'han ficat.

Confia que avui s'aprovi aquesta moció, amb orgull, dignitat i amb la més profunda convicció que, efectivament, s'està oferint una mà estesa al govern de l'estat.

La Sra. Artadi afirma que li ha generat un desconcert enorme que es digui que és molt obvi el que diu la sentència, ja que si ho és tant per què han hagut d'esperar sis mesos a veure el president Puigdemont i el conseller Comín al Parlament europeu; per què s'ha impedit, si és tan obvi. I remarca que, d'això, se'n diu prevaricació.

Insisteix a preguntar, si tan evident és el contingut de la sentència, per què quan Oriol Junqueras va ser escollit eurodiputat no es va aturar el judici, i no es va demanar un suplicatori al Parlament europeu, i entén que això també és prevaricació.

Constata que Oriol Junqueras se li va vulnerar un dret fonamental, i així ho diu la sentència del TJUE, i que s'haurien d'haver seguit els procediments que li atorgava la seva immunitat. Considera, per tant, que han de fer marxa enrere i repensar què faran per rectificar, per compensar la injustícia que està patint, concretament en això, durant els darrers sis mesos.

Adreçant-se al Sr. Bou, puntualitza que no és un assumpte de si se senten representats o no, sinó que és un tema fàctic: les persones que han escollit més de dos milions de catalans i catalanes, és a dir, dos milions d'uropeus, no han pogut accedir al càrrec. Remarca que no es tracta de sentiments, sinó de fets reals. Afegeix que, com el Sr. Bou, també es pregunta com està quedant l'estat espanyol, i també es pregunta per què la seva formació, com d'altres, no lluita pels drets i les llibertats i per la democràcia.

Celebra, finalment, el to de la Sra. Bonet, però diu que també li sorprèn que digui que tot el que passa és culpa del PP, perquè la mateixa estratègia de repressió d'aquest partit l'han fet seva, i els donaven suport còmplice, o de manera activa.

Entén que és positiu si els socialistes canvien d'actitud i passen a analitzar els fets, però creu que han de reconèixer quina ha estat la seva estratègia fins ara, i que hauran de demostrar amb molt més que paraules.

La Sra. Guilarte afirma que els grups proposants i els qui els donen suport celebren avui el no-res, i diu que el ridícul que estan fent volent vendre als seus seguidors que aquesta sentència suposa una garrotada a l'estat de dret espanyol és absolutament espantós.

Assegura que ja saben què pretenen, que no és altra cosa que confondre, i els acusa de viure d'això. Així, els retreu que muntin aquesta parafernàlia, apuntant-se victòries que, com la seva república, no existeixen.

Els aconsella, a fi que evitin els laments que vindran, que tinguin clar què diu el TJUE, i és que de cap manera aquesta sentència afecta la condemna, i no en fa cap valoració perquè no procedeix. Puntualitza que l'esmentat tribunal se cenyeix a una qüestió processal, de pur tràmit; i l'única cosa que s'ha demostrat és com de garantista és la justícia espanyola, ja que ha estat el mateix TS qui acudeix al tribunal europeu per fer la consulta. Ratifica que és així com funciona la democràcia.

Pel que fa al Sr. Torra, repeteix que la seva formació respecta totes les sentències judicials, però posa en valor que, gràcies a la seva denúncia, ha estat condemnat i inhabilitat per la justícia com correspon. I afegeix que si els quedés una mica de dignitat, el Sr. Torra hauria de dimitir.

Finalment, afirma que en quaranta anys de democràcia mai no s'havia vist una rendició dels principis democràtics tan greu com la que està fent el partit socialista en favor del separatisme, que rau en la seva mateixa falta de valors i de principis, i en benefici dels seus interessos de poder. I els demana que no tinguin el cinisme de venir aquí a parlar de valors, de llibertat d'expressió, de respecte quan són còmplices dels qui els vulneren els drets contínuament als qui respecten les normes i les lleis, i els retreu que ho facin sense cap mena d'escrúpols.

El Sr. Valls reconeix, com ha assenyalat el Sr. Maragall, que el que es diu en aquesta cambra és important, perquè és l'ajuntament de Barcelona. I, atès que s'ho prenen seriosament, i reconeixent que el catalanisme sempre ha estat molt pro europeu, però també que respectava els drets i la constitució espanyola, diu que l'europeisme de què fan gala ara els grups proposants és oportunisme. Afirma que només l'utilitzen contra Espanya, i que el que estan vivint des d'ahir és una nova demostració d'això.

Reconeix que hi ha conseqüències polítiques; i, en aquest sentit, d'aquí a unes setmanes potser ho podran comprovar amb el govern d'Espanya, amb Pedro Sánchez, Pablo Iglesias i el suport d'ERC. Entén que s'ho poden imaginar després de la votació d'aquesta moció.

Fa notar que aquesta cambra no és un tribunal; i repeteix que la sentència del TJUE no qüestiona la condemna a Oriol Junqueras i altres fets.

Per acabar, diu que entén que s'hagi suscitat aquest debat, i recorda que fa unes setmanes Pedro Sánchez va dir que portaria el Sr. Puigdemont a Catalunya, cosa que demostra la responsabilitat que té el PSOE les properes setmanes, decidir si vol unir el constitucionalisme o posar Espanya en mans dels separatistes.

La Sra. Bonet diu que es veu obligada, atesa la urgència amb què s'ha presentat la proposició, a començar recordant quina era la posició de cadascuna de les parts en la causa que resol la sentència del TJUE. Precisa que la posició de l'advocacia de l'estat en aquesta causa va ser que s'havia de permetre a Oriol Junqueras assistir a recollir l'acta d'eurodiputat. Altrament, entén que avui tothom avui està donant per fet que no va ser així.

Dit això, considera que aquest debat els ha ofert una nova mostra de la deriva que ha dominat la política catalana i espanyola els darrers anys; així, es constata que viuen en el conflicte entre dos blocs que sembla que es volen imposar un per sobre de l'altre; i mentre alguns partits competeixen per liderar un dels dos blocs, cosa que implica la derrota de l'altra part, afirma que al seu partit l'única cosa que el guiarà és construir una proposta suficientment atractiva i inclusiva com perquè ningú sigui derrotat, sinó per ser útil i positiva per incloure totes les sensibilitats i identitats.

Expressa el desig que la propera dècada estigui marcada per un horitzó de diàleg, d'acord i de pacte i que, definitivament, puguin passar del procés al progrés del país.

Acaba la seva intervenció amb una frase de Pasqual Maragall, pronunciada en una conferència de l'escola d'estiu a l'Escorial el 2004, "A veure si arriba el dia que haguem de parlar menys de patriotisme i de la pàtria, i més d'allò que fa que els ciutadans s'hi sentin a gust."

La Sra. Alcaldessa intervé per agrair el to en aquest ple, i que valora que ha millorat respecte a anys anteriors; i que més enllà de les discrepàncies, reforça la idea que la via de la judicialització, definitivament, estigui esgotada i que ha estat un error, i que cal sortir-ne amb diàleg, empatia, negociació i amb solucions polítiques.

La Sra. Artadi replica al "fets, no paraules" dels socialistes amb "fets, no promeses" perquè ja n'han tingut prou. I acaba citant un titular de El Mundo –sense que serveixi de precedent– "La UE golpea la justícia espanyola"; fin de la cita, com diria M. Rajoy.

El Sr. Maragall afegeix que la sentència d'ahir del TJUE expressa, també, una altra contradicció, com és que en el mateix moment que aquest tribunal exigeix la posada en llibertat d'Oriol Junqueras, el TSJC condemna a inhabilitació de vuit mesos el president de la Generalitat per una pancarta que demanava la llibertat dels presos polítics. Entén que això és perfectament il·lustratiu d'en quin punt es troben.

Finalment, puntualitza a la Sra. Bonet que en comptes d'una dècada són dies, perquè hi ha necessitat i urgència per encetar el diàleg, i per això han parlat de mà estesa. Lamenta, doncs, que avui rebutgi aquesta mà estesa. I diu que voldria equivocar-se si interpreta que aquesta és la posició final i formal del partit socialista català i espanyol.

S'aprova aquesta Proposició amb contingut de Declaració Institucional amb setze vots en contra –emesos pels Srs. i les Sres. Collboni, Bonet, Batlle, Ballarín, Escudé, Marí, Marcé i Alarcón, el Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, dels Srs. Bou i Ramírez, i

també del Sr. Valls i la Sra. Parera –, i vint-i-quatre vots a favor de la resta de membres del Consistori.

c) Precs

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

1. (M1923/382) Que el Govern municipal creï un instrument financer que permeti establir una línia d'ajudes a la compra i el finançament destinades a Cooperatives en cessió d'ús i altres promotors socials, per tal que puguin adquirir edificis i sòls en el mercat privat, per destinar-los a habitatge de lloguer social a canvi que en el futur esdevinguin públics.

La Sra. Baró indica que fa tres o quatre anys, en plena negociació del Pla pel Dret a l'Habitatge, van plantejar un prec semblant que no va ser acceptat, i assegura que llavors no van acabar d'entendre el sentit del rebuig. Tanmateix, consideren que es tracta d'una bona iniciativa, amb què hi guanya la ciutat, la ciutadania, les cooperatives i el mateix ajuntament. Justifica, en conseqüència, que avui tornin a portar el prec al ple.

Assenyala que el seu grup aposta perquè les cooperatives en cessió d'ús i altres promotors socials actuïn no només en el mercat públic, sinó que també tinguin prou força per actuar en el mercat privat, amb l'objectiu que esdevinguin una alternativa real, sòlida i consolidada amb el pas del temps i que puguin competir amb fons voltor i altres operadors.

Valora que aquestes cooperatives poden acabar sent un bon aliat per contribuir a augmentar el parc d'habitatge de lloguer assequible que volen per a la ciutat.

Plantegen, en aquest sentit, que l'Ajuntament creï un fons municipal per finançar a cost zero, o molt petit, l'adquisició de solars privats o d'edificis on s'hi pugui desenvolupar projectes d'habitatge protegit, promoguts per promotors socials com les cooperatives d'habitatge o altres. Proposa que amb aquests ajuts, amb el pas dels anys i de manera acordada, els béns adquirits a bon preu passessin a ser de titularitat pública.

Indica que aquest fons municipal es podria nodrir, per exemple, amb els ingressos obtinguts per via de la venda d'actius financers –el 2019 tindrien una borsa de vint-i-dos milions d'euros– que es podrien dedicar, en part, a explorar aquest instrument.

Posa com a exemple que si l'adquisició d'un immoble de cinquanta-un habitatges costés, entre rehabilitació i adquisició, uns set milions d'euros, i es demanés un crèdit al fons municipal que plantegen amb aquest prec, amb un interès del 0,5% a quaranta anys, sortiria, de mitjana, a 347 euros mensuals per a cadascun dels habitatges; i afegeix que, al cap dels anys, quan aquests habitatges hagin complert amb el seu ús social, passarien a ser de titularitat pública.

Consideren que aquesta iniciativa és molt pragmàtica i en benefici de tothom i, per tant, demanen l'acceptació del prec.

La Sra. Alcaldessa observa que, probablement, el prec del mandat anterior a què ha al·ludit la regidora no ha estat ben traslladat al present. No obstant això, afirma que es queda amb la

part positiva, i és que coincideixen amb què cal fer tot el possible per garantir el dret a l'habitatge i que cal promoure les cooperatives en règim de cessió d'ús.

Puntualitza, però, que l'instrument que planteja el grup d'ERC no és viable en termes municipals, ja que aquest ajuntament no pot concedir préstecs ni fer crèdits; remarca que no tenen aquesta capacitat per llei, però sí que ho pot fer la Generalitat mitjançant l'Institut Català de Finances.

Constata, quant a les cooperatives en cessió d'ús, que és un assumpte que coneix de primera mà arran de la seva etapa com a activista pel dret a l'habitatge, i que no hi havia manera que l'Ajuntament facilités sòl per fer aquestes cooperatives. Precisa que, gràcies a una modificació del PGM que es va fer durant el mandat anterior, a la qual ERC no es va mostrar del tot favorable, per primer cop hi ha deu cooperatives en cessió d'ús que són una realitat, que es tradueixen en deu promocions que sumen dos-cents cinquanta habitatges.

Puntualitza que no privatitzen sòl, ja que consideren que mai no han de perdre sòl sinó guanyar-ne, i es fa en cessió d'ús del sòl.

Reconeix, igualment, que poden buscar més vies, però no la de l'instrument financer que es proposa que, com ja ha dit, no és possible.

No s'accepta

2. (M1923/383) Que l'Ajuntament de Barcelona vetlli i treballi per què a totes les seves àrees es faci efectiva la transversalitat de la perspectiva de la discapacitat i/o diversitat funcional.

La Sra. Benedí destaca que Barcelona es defineix com una ciutat inclusiva i, per tant, accessible per a tota la ciutadania en grau d'igualtat, cosa que significa que ha de garantir l'accessibilitat i la inclusió en tots els àmbits de la vida a la ciutat, també a les persones amb discapacitat o diversitat funcional, ja sigui des de la perspectiva de la mobilitat, de la comunicació, de l'accés a equipaments o serveis, així com garantir la seva participació en qualsevol esdeveniment o activitat de la ciutat. Remarca que, en definitiva, la ciutat ha de possibilitar el desenvolupament de totes les activitats quotidianes, sempre de forma transversal.

Considera que és una obvietat que tirar endavant el projecte de vida és un dret fonamental de la ciutadania, i aprofita per reconèixer la tasca que fa en aquest sentit l'IM de Persones amb discapacitat per avançar en la supressió de tot tipus de barreres, tot i que encara continuen trobant-se amb moltes dificultats.

Posa de manifest que, massa sovint, es troben amb situacions que en el seu plantejament teòric garanteixen l'accessibilitat, però que a la pràctica no ho fan, desconeixent en quin moment es perden les garanties. Per tant, considera bàsic que l'Ajuntament vetlli i garanteixi una mirada de respecte envers la discapacitat i la diversitat funcional, tant en el plantejament dels seus projectes com també en el seu desplegament i en el seguiment i control posterior, fent-ho sempre cooperant amb les entitats i el col·lectiu de persones amb discapacitat i diversitat funcional.

Entén que tots els grups del consistori estan d'acord que per construir una ciutat més inclusiva, garant de les oportunitats i els espais adients perquè tothom hi pugui desenvolupar el seu projecte vital, cal que totes les polítiques municipals tinguin en compte la seva possible aportació.

Constata, doncs, que aquest és l'objectiu d'aquest prec, ja que reconeixen que només treballant des de tots els àmbits municipals de manera transversal, compartida i decidida se'n podran sortir.

La Sra. Marí posa en relleu que Barcelona compta amb una llarga trajectòria de posar al centre les polítiques de cura i de benestar de les persones; i, també, remarca que la ciutat és un exemple mundial d'accessibilitat i d'inclusió, que ha rebut reconeixements internacionals, entre els quals quedar finalista en la primera edició de l'European Access City Award.

Reconeix que, en gran part, i tal com ha dit la regidora, això rau en el fet de poder comptar amb l'IM de Persones amb Discapacitat, una eina per treballar la discapacitat des de la transversalitat.

Posa de manifest que quan parlen de discapacitat, ho fan des de la perspectiva dels drets humans, cosa que implica el reconeixement en clau d'igualtat de tots els drets, i l'establiment de garanties i mecanismes per fer-ho efectiu; alhora que suposa la transversalització i visibilització de la discapacitat en tots els àmbits.

Agraeix, doncs, la presentació d'aquest prec, que li permet reconèixer alhora la tasca que fa el personal municipal per lluitar contra les desigualtats, garantir la igualtat d'oportunitats i, especialment, a les persones que treballen a l'IM de Persones amb Discapacitat per fer una Barcelona més accessible i inclusiva.

Ratifica, per tant, que accepten de molt bon grat aquest prec, que insta aquest ajuntament a vetllar i treballar perquè en totes les seves àrees es faci efectiva la transversalitat des de la perspectiva de la discapacitat.

La Sra. Benedí agraeix l'acceptació del prec, malgrat que insisteix que en alguns casos del projecte a l'execució de determinades actuacions hi ha aspectes que fallen.

La Sra. Marí reitera que l'objectiu és aconseguir la transversalitat, i confia que tots els grups contribueixin perquè sigui així.

Finalment, posa en relleu el paper de la gerència municipal en la creació i coordinació de la ponència d'accessibilitat, que reuneix professionals de les diferents àrees municipals i de tots els Districtes, així com entitats de persones amb discapacitat; remarca que la seva participació ha estat cabdal per a la recollida de dades i realització de la diagnosi del Pla d'accessibilitat universal, que properament es publicarà.

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

3. (M1923/385) Sol·licitem que es realitzi una campanya el primer semestre de l'any 2020 per informar de tot el catàleg d'activitats existents per a la gent gran, per tal que les coneguin i puguin accedir-hi, així com informar dels serveis a la seva disposició, tant

municipals com realitzats en col·laboració amb el tercer sector social. Que aquesta campanya permeti un contacte directe amb les persones interessades per a oferir-les propostes concretes a les seves necessitats. Amb aquesta finalitat la campanya haurà d'incloure: 1. un tríptic informatiu que s'envii a cada llar de persones de més de 65 que viuen soles i que les animi a conèixer tots els recursos al seu abast - a través d'un telèfon gratuït de contacte al que es puguin adreçar - a través de punts d'informació presencial habilitats a les seus de districte

La Sra. Munté comenta que el seu grup va seguir amb molta atenció la presentació de l'informe de l'Agència de Salut Pública de Barcelona que el darrer 10 de desembre va presentar la regidora Tarafa, en qual s'hi deia que la gent gran de Barcelona, persones de més de 64 anys, representen el 21,6% de la població; i segons dades del mateix Ajuntament, el 2018 hi havia noranta mil persones grans vivint soles, la majoria dones, cosa que significa un nou màxim històric.

Justifica que van seguir amb molta atenció l'informe esmentat perquè són molts els serveis i les activitats que el mateix ajuntament i les entitats del tercer sector social presten en aquesta matèria, entre les quals la teleassistència, l'atenció domiciliària o activitats diverses d'acompanyament. Fa un esment especial del programa Radars, iniciat en el mandat de l'alcalde Hereu, i que es va impulsar en l'etapa de l'alcalde Trias amb l'objectiu d'incidir en la xarxa solidària del barri, detectant situacions d'empitjorament de salut o solitud no desitjada per tal d'afavorir la vinculació de les persones grans amb el seu entorn proper.

Destaca que són molt conscients que la solitud és un aspecte determinant en la salut de les persones i ha de ser abordada com un gran problema de la societat, i que bona part de la seva solució rau en l'acció comunitària, tal com també recull la cinquena convenció de les Veus de les persones grans que promou el Consell Assessor de la Gent Gran.

Precisa que aquest prec que presenten té el doble objectiu, d'una banda, de posar en valor les activitats que es duen a terme des de l'administració i del tercer sector social i, d'altra banda, que arribin al màxim nombre de persones. Observa, en aquest sentit, que si bé és cert que se'n fa difusió, aquesta s'adreça a persones grans que viuen soles, moltes de les quals surten poc o gens, i tampoc no tenen accés a les xarxes socials ni a les noves tecnologies.

Comenta, per acabar, el fet que han transaccionat el prec amb el govern, motiu pel qual considera que han aconseguit un acord interessant.

La Sra. Marí reconeix que el sentiment de soledat així com l'aïllament social i la manca de contacte amb altres individus pot ser un factor de vulnerabilitat i de conseqüències en la salut i el benestar emocional de les persones, un fet que es fa públic en l'informe a què s'ha referit la regidora Munté.

Confirma l'acceptació del prec, per tant, atès que coincideix amb les prioritats del govern quant a la lluita contra la soledat no desitjada així com preparar la ciutat per al canvi demogràfic per efectes de l'envelliment. Igualment, diu que estan d'acord amb la necessitat de fer campanyes de sensibilització per explicar els recursos de què disposa la ciutat, i que la

gent els conegui. Assenyala, en aquest sentit, que estan posant en marxa projectes, campanyes i serveis que situen l'envelliment i la soledat com a reptes polítics de ciutat.

Afegeix que disposen de serveis de promoció i d'assistència adreçats a les persones grans, que van en la línia del prec, entre les quals la teleassistència, o programes de caire intergeneracional com "Viure i conviure", "Bici sense edat", "Viatges per créixer", "Àpats a domicili", "Vincles", "Baixem al carrer", o el mateix Radars que ha citat la regidora. Indica que es tracta de programes i accions de promoció que fan que Barcelona sigui reconeguda com a ciutat amigable per a les persones grans per l'OMS.

Afirma que la solitud i la salut els preocupen; la soledat tant en el seu vessant objectiu com subjectiu, i que afecta tots els grups d'edat. Diu que, per això, a l'estratègia per acarar el canvi demogràfic i els efectes de l'envelliment, coordinada per la regidoria de Salut, Envel·liment i Cures, s'hi sumarà l'estratègia de lluita contra la soledat, coordinada per la regidoria d'Infància, Joventut i Persones grans. Destaca que es tracta de dues estratègies que pretenen realitzar coordinadament i participada entre tots els grups municipals i amb el teixit social de la ciutat, i comptant amb la participació del Consell Municipal de la Gent Gran.

S'accepta amb el text transaccionat següent:

Sol·licitem que es realitzi una campanya al llarg de l'any 2020 per informar de tot el catàleg d'activitats existents per a la gent gran, per tal que les coneguin i puguin accedir-hi, així com informar dels serveis a la seva disposició, tant municipals com realitzats en col·laboració amb el tercer sector social. Que aquesta campanya permeti informar de la manera més directe possible a les persones interessades per a oferir-les propostes concretes a les seves necessitats. La campanya haurà d'incloure material informatiu i per tant, revisar i si cal reeditar material informatiu dels recursos que tenen al seu abast. Aquest material haurà d'incloure un telèfon gratuït de contacte al que es puguin adreçar i s'haurà de poder trobar a: - Expositors específics a les OAC, Centres de salut i mercats municipals. - Comerços de barri, com farmàcies, botigues d'alimentació, etc, en col·laboració amb el sector comercial i el Col·legi de farmacèutics.

Del Grup Municipal Ciutadans:

4. (M1923/393) Que el Govern municipal dediqui un espai cultural, prioritàriament de l'àmbit de la música, a la Sra. Montserrat Caballé Folch, portant el seu nom.

El Sr. Sierra defineix Montserrat Caballé com una barcelonina universal, de la qual, amb els dos minuts i mig de què disposa, no té temps ni per fer-ne una concisa semblança atesa la seva dilatada trajectòria. Això no obstant, remarca que va posar el nom de Barcelona al món, no només arran dels Jocs Olímpics amb l'inoblidable "Barcelona" que va cantar amb Freddie Mercury, sinó també que va exercir de barcelonina i d'espanyola arreu deixant molt alt el nom de Barcelona.

Entén, doncs, que han de ser agraïts i, responsablement, acabar l'any fent un homenatge i expressant l'agraïment de la ciutat a una de les seves ciutadanes més il·lustres. En conseqüència, presenten aquest prec.

La Sra. Alcaldessa recorda que aquest ajuntament va reconèixer la carrera artística de Montserrat Caballé i la seva vinculació especial amb Barcelona, la seva condició d'ambaixadora cultural internacional de la ciutat, amb l'aprovació del Plenari d'atorgar-li la Medalla d'Or de la ciutat i màxima distinció al mèrit cultural.

Recorda que aquesta medalla, a títol pòstum, va ser lliurada el 12 d'abril d'enguany en un acte al Liceu, justament pel gran vincle que hi va tenir, i la seva implicació cabdal en la seva reconstrucció després de l'incendi del 1994. I, per tot plegat, consideren adequat que se li dediqui un espai cultural a la ciutat, tot i que ho estan estudiant i encara no poden concretar.

El Sr. Sierra agraeix l'acceptació del prec.

5. (M1923/394) Instem el Govern Municipal a augmentar els recursos per a les persones sense llar a la ciutat de Barcelona i a posar en funcionament les 400 places d'allotjament disponibles, sense tenir present la variable de la temperatura.

La Sra. Barceló recorda que en el recompte efectuat aquest desembre va donar el resultat de més d'un miler de persones dormint al carrer a Barcelona, i també que hi ha més de tres mil vuit-centes persones sense llar. Subratlla que això significa un 80% més que fa una dècada.

Assenyala que el que fa aquest ajuntament davant l'arribada del fred és anunciar l'Operació Fred amb esllògans i titulars, i que consisteix en l'ampliació de 75 places d'allotjament quan les temperatures davallen per sota dels cinc graus, i 325 places addicionals quan són inferiors a zero graus.

Pregunta, doncs, si troben normal que una variació de temperatura en cinc graus sigui determinant perquè una persona sense llar pugui dormir al ras o no; qüestiona que aquestes persones hagin d'esperar que el termòmetre baixi a zero graus per poder dormir sota teulada, malgrat que hi hagi places disponibles però que estan tancades.

En conseqüència, el seu grup demana que les quatre-centes places estiguin disponibles independentment de la temperatura; i, si s'accepta aquest prec, que diguin a partir de quina data poden estar disponibles.

La Sra. Pérez ratifica que la intenció del govern és acceptar aquest prec, que implica un increment de recursos.

Això no obstant, remarca que durant quatre anys ja s'ha fet un increment de recursos, però assenyala que situació actual és resultat que és només a Barcelona on aquestes persones troben alguna porta oberta. Precisa que en els centres de primera acollida el 50% de persones que hi dormen fa menys de tres mesos que han arribat a la ciutat. Així doncs, constata que per més que incrementin els recursos continuaran sent necessàries més places. Puntualitza que cada nit a Barcelona hi ha més de dues mil persones que dormen en centres municipals o sufragats per aquest ajuntament, mentre que en tota l'àrea metropolitana no arriben ni a un centenar.

Recorda, en aquest sentit, que Barcelona empadrona tothom, de manera que també assegura determinats recursos a persones en situació irregular, alhora que constata la manca d'aliances amb altres institucions. Indica, en aquest sentit, que la Generalitat porta tres anys

treballant i preparant una estratègia que, amb prou feines, fa una inversió de cent cinquanta mil euros. Altrament, destaca que aquest ajuntament disposa de més places que mai per a persones sense llar; ha obert noves places per a gent nova que és al carrer i que té casuístiques diferents, entre les quals problemes de salut mental, o el fet que es tracta de persones joves. Així, confirma que han passat el darrer mandat d'invertir vint-i-vuit milions a trenta-cinc milions d'euros i, malgrat això, continuarà havent-hi persones dormint al carrer. Precisa que la situació és el resultat extrem de dues problemàtiques que no són municipals, que no són un problema de Barcelona, i que rau en la manca d'habitatges i en la precarietat laboral.

Indica que hi ha quatre-centes places disponibles actualment; i tot i que es poden comprometre a incrementar recursos, cosa que ja tenen prevista, el problema és que no es tracta de places residencials per a persones sense llar, sinó que són de pernocta i se ceneixen a protocol de protecció civil. Apunta, per tant, que si volguessin que fossin places residencials haurien d'establir serveis de suport social i d'allotjament sostingut, que tenen planificades en dos centres nous que s'estan adequant, un centre per a emergències puntuals i un per a joves i dones que volen tirar endavant aquest mandat.

Malgrat tot, entén que no s'ha de demanar als municipis que acabin sols amb el sensellarisme perquè no està al seu abast per la magnitud de la problemàtica, global i complexa i amb dues causes estructurals darrere com són la manca d'habitatge assequible i la precarietat laboral.

La Sra. Barceló diu que no li ha quedat clar si els accepten el prec o no, i demana que ho facin; altrament, aquesta nit, en què les temperatures no davallaran per sota de zero graus, el govern municipal serà responsable que hi hagi 325 llits buits que podrien estar ocupats per persones sense llar. Acusa el govern, doncs, de ser irresponsable si no ho fa, sobretot tenint en compte que presumeix d'inversió social.

Remarca que dormir sota un sostre no és només una qüestió de salut, sinó també de seguretat. I posa de manifest que més de la meitat de les dones que sobreviuen al carrer ha patit alguna mena de violència masclista; i recorda que d'ençà del 2016 han mort a Barcelona 208 persones sense llar arran de problemes de salut o agressions. I afegeix que tan perillós és estar a zero com a cinc graus de temperatura si no es porta la roba adequada.

Insisteix que l'Ajuntament té la possibilitat de posar 325 places addicionals a disposició d'aquestes persones sense necessitat que les temperatures davallin fins als zero graus; i reclama que no donin tantes excuses, i aprofita per acabar amb l'aforisme "cap dels flocs de neu d'una allau se'n sent responsable".

Del Grup Municipal Partit Popular:

6. (M1923/386) Instar el Govern Municipal a personar-se, si s'escau, com a acusació particular, en el cas de que s'obrin diligències judicials per aquest vessament.

Es retira

Del Grup Municipal Barcelona pel canvi:

7. (M1923/392) Que abans de finalitzar l'any el Govern municipal posi a la disposició dels grups els informes sobre el projecte de la seu del Museu Hermitage a Barcelona que l'Ajuntament ha rebut o ha de rebre.

El Sr. Valls fa referència a què el darrer 19 de novembre, i en resposta a una iniciativa del seu grup a la comissió de Drets Socials, Cultura i Esport, es va expressar el suport al projecte del museu Hermitage a Barcelona per part de tots els grups municipals llevat del d'ERC. En conseqüència, la comissió va instar el govern municipal a extremar la diligència en la tramitació del projecte a fi que la ciutat pugui comptar, sense més dilacions, amb un nou equipament cultural internacional de primer nivell.

Recorda que el regidor de Cultura va manifestar que el govern de la ciutat no s'oposarà al projecte si, aquest, presenta garanties. Recorda que el Sr. Subirats va dir que els informes encarregats per l'Ajuntament per fer la valoració definitiva estarien disponibles abans d'acabar l'any i permetrien valorar definitivament el projecte.

Fa avinent que el director de l'Hermitage de Sant Petersburg va suggerir en una entrevista publicada fa uns dies a La Vanguardia que la proposta té data de caducitat atès que el projecte té altres ciutats interessades per acollir el museu Hermitage.

Considera que aquest projecte d'un museu Hermitage és molt interessant, necessari i oportú per a Barcelona perquè suposa obertura i intercanvi, cultura, art i bona arquitectura, atrau turisme de qualitat, i genera activitat i ocupació, alhora que és un bon projecte per al front marítim que la ciutat no es pot permetre perdre.

Assenyala que són coneixedors dels problemes que el projecte, finançat per fons privats, pot plantejar pel que fa a l'espai públic i d'aparcament, això no obstant, entén que ha d'avançar.

El Sr. Subirats assenyala, com ja va dir en comissió, que estan pendents de rebre els informes. Observa que, com ha comentat el Sr. Valls, aquest projecte ja fa anys que està en marxa, i que el màxim responsable del projecte cultural i del tracte amb la institució de l'Hermitage va morir ara fa un any i mig, cosa que ha provocat canvis.

Indica que fa menys de quinze dies que va rebre alguns dels promotors del projecte, que li van presentar un nou pla cultural, fet que s'entén pel motiu lamentable que el seu inspirador morís el març de 2018, de manera que els han demanat de poder disposar aviat dels quatre informes amb l'objectiu d'avaluar el projecte des del punt de vista urbanístic, de mobilitat i de viabilitat econòmica –recorda que diverses franquícies de l'Hermitage a Europa han hagut de tancar–, i la mateixa viabilitat cultural. Precisa que a tot això s'hi suma l'inconvenient que en alguns casos s'ha hagut de canviar la base documental dels informes esmentats per la rebuda d'informació nova recentment.

Confirma que tan aviat com disposin dels esmentats informes els traslladaran als grups municipals, però demana al regidor Valls, amb la voluntat d'acceptar aquest prec, que s'avinguin a ampliar el termini, i que en comptes de final d'any, els puguin tenir a finals de gener.

El Sr. Valls afirma que esperaran a finals de gener sense cap problema, i reitera que confien poder avançar en aquest projecte.

d) Preguntes

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

1. (M1923/389) Hi ha hagut algun contacte per part del Govern de l'Estat a l'Ajuntament de Barcelona per tal d'oferir la celebració de la cimera climàtica COP25 2019 a la Fira de Barcelona?

El Sr. Mascarell formula la pregunta sobre si el govern de la ciutat va rebre alguna comunicació per part del govern de l'estat demanant si Barcelona estaria disposada a acollir la reunió de la COP25, una vegada es va saber que no es faria ni a Xile ni a Brasil. I afegeix la pregunta si el govern de la ciutat va fer alguna iniciativa per proposar Barcelona per materialitzar la cimera.

La Sra. Alcaldessa observa que la COP25 estava prevista en un altre país i continent, i que de manera precipitada va canviar la seva ubicació arran d'una situació d'emergència no prevista, de manera que no hi ha hagut ocasió de presentar-se a una candidatura, i confirma que tampoc no van rebre cap oferiment, i els governs van acordar el nou emplaçament que els va semblar més fàcil i oportú de manera ràpida.

Aprofita per dir que allò que els preocupa no és tant la ubicació de la cimera, que hauria d'haver estat important, com els resultats obtinguts que, més que escassos, han estat lamentables, i que no ha assolit el compromís que esperava la ciutadania. Afirmar que això, com a alcaldessa de Barcelona i com a ciutadana del món, és el que més li preocupa. En aquest sentit, manifesta que les ciutats han de continuar treballant perquè els estats s'apressin i assumeixin compromisos. I posa en valor, per exemple, que avui en aquest ple s'ha aprovat la Zona de baixes emissions, i confia que s'hi sumin més ciutats, i entén que han de continuar treballant en aquesta línia, liderant les actuacions en les ciutats metropolitanes.

El Sr. Mascarell dedueix de la resposta de l'alcaldessa que ni l'estat va preguntar ni Barcelona es va oferir per acollir la COP25.

Quant al fet que la cimera de Madrid no hagi obtingut uns bons resultats, assegura que també ho lamenten, però precisa que aquesta pregunta no es referia a això, sinó si el govern estatal va decidir regalar els beneficis de la cimera a una ciutat concreta sense tenir en compte altres ciutats.

Justifica la formulació d'aquesta pregunta perquè saben que, habitualment, per part de l'estat les decisions sempre responen a una manera de fer, que és afavorir la ciutat de Madrid i deixar de banda Barcelona. Recorda, en aquest sentit, que no fa massa la Cambra va presentar un informe sobre els índexs d'inversió a Barcelona, que no són els que correspondria al llarg dels darrers anys.

Considera que també és evident que la cimera COP25 ha deixat rendiments importants a Madrid, entre els quals les vint-i-cinc mil persones que hi van acudir o un impacte econòmic d'aproximadament cent cinquanta milions d'euros.

Per tot plegat, considera que, a més de considerar que la de Madrid no ha estat una cimera amb resultats positius, també haurien de valorar que no s'hauria de permetre que l'estat no

hagués considerat una possible oferta per part de Barcelona per acollir la cimera, que no s'ha produït. Destaca, en aquest sentit, que la ciutat té una tradició molt remarcable pel que fa a les seves polítiques de sostenibilitat; altrament, entén que és evident que l'estat no afavoreix Barcelona, i creu que tots plegats s'haurien d'aliar per fer possible que Barcelona obtingui de l'estat la resposta des del punt de vista inversor i d'oportunitats, i la COP25 n'era una.

La Sra. Alcaldessa repeteix que no era possible que Barcelona s'offerís perquè no hi va haver cap convocatòria, altrament, entén que la Generalitat també s'hauria pogut moure i proposar Barcelona, cosa que tampoc no va fer perquè, repeteix, no hi va haver convocatòria.

Aprofita per confirmar que Barcelona no ha parat de treballar, i que en els moments més difícils que han viscut aquests darrers anys, amb episodis complicats quant a les inversions estrangeres arran de la declaració unilateral d'independència i les càrregues policials de l'1 d'Octubre, la ciutat no ha parat de captar esdeveniments, capitalitats, com ara la de la Mobilitat Europea, amb una inversió molt important i en la direcció que vol aquest ajuntament d'avançar en sostenibilitat; també, la capitalitat mundial d'alimentació sostenible el 2021, o el congrés audiovisual més important del món.

Per tant, afirma que Barcelona està fent la feina, atraient esdeveniments que considera interessants i alineats amb els objectius que busca; i quant a la cimera COP25, reitera que allò important no era la ubicació sinó uns resultats que la ciutadania esperava i que, malauradament, no s'han obtingut.

Del Grup Municipal Partit Popular:

2. (M1923/387) Es compromet l'alcalde a executar, en aquest mandat, les propostes més votades en el procés participatiu d'elaboració del PAM 2019-2023?

El Sr. Bou recorda que fa uns dies el govern municipal va presentar el procés d'elaboració del PAM 2019-2023, que finalitzarà el proper juny; i afirma que el govern, i especialment l'alcalde, ha tractat d'aparentar ser el campió de la democràcia i de la transparència. Precisa, en aquest sentit, que parla de l'empoderament de la ciutadania i de la millora de les formes de participació, apropant les decisions dels ciutadans al govern efectiu de la ciutat.

Posa de manifest, però, que la realitat és tossuda i diferent de la que explica el govern. Així, assenyala que la mesura del PAM 2016-2019 més votada va ser la cobertura de la ronda de Dalt, amb 1.720 suports; tanmateix, confirma que s'han limitat a cobrir uns quants metres a Vall d'Hebron, de manera que és evident que s'ha incomplert la voluntat de la ciutadania explicitada mitjançant la plataforma Decidim.

Pregunta, doncs, si realment creuen en la participació ciutadana o si, altrament, només compliran amb les iniciatives d'una part de la ciutadania. Considera que si ha de ser així, fóra convenient que se li estalviés temps i esforços, i que s'informi clarament que no tenen intenció de complir amb les iniciatives sorgides de la plataforma Decidim, sinó únicament aquelles que interessin al govern de la ciutat.

Insisteix a preguntar a l'alcalde, doncs, si es compromet a executar les propostes del PAM que siguin les més votades.

La Sra. Alcaldessa observa que en la formulació de la pregunta s'ha produït una confusió, ja que parla del procés participatiu d'elaboració del PAM 2019-2023.

Dit això, assenyala, quant a la referència del regidor Bou al procés participatiu del PAM del mandat passat, que hi van participar gairebé quaranta mil persones, i van sorgir més de deu mil propostes, de les quals se'n va acceptar un 70% i s'ha complert el 90% dels compromisos contrets. Entén que, tot i que sempre es pot millorar, no és un mal precedent.

Concretament pel que fa a la cobertura de la ronda de Dalt, que va ser la proposta que va obtenir més suport de la ciutadania, precisa que es va fer una inversió de setze milions d'euros en la cobertura d'un primer tram, i que ha significat la primera gran actuació en aquesta infraestructura en molts anys. Reconeix que han de continuar treballant en aquesta línia, acordant el PIM, els pressupostos, i amb el finançament que ha de venir de l'estat, cosa que era impossible quan governava el PP, que incomplia els seus compromisos amb Barcelona i amb Catalunya en general.

Pel que fa al PAM d'aquest mandat, indica que la seva elaboració no preveu votacions, com tampoc no es va fer amb l'anterior; indica que, segons la definició del reglament de Participació en l'article 19, el concepte de procés participatiu es defineix com una seqüència d'actes limitats en el temps, adreçats a promoure el debat i el contrast d'arguments entre la ciutadania i els responsables municipals a fi de recollir les opinions i propostes respecte a una determinada actuació. Precisa que l'aprovació del PAM és competència del Plenari del Consell Municipal, segons indica l'article 30 del ROM, i que el procés participatiu del PAM i dels PAD serà un debat col·lectiu sobre el futur de la ciutat i un exercici de democràcia deliberativa del mandat, i en el qual esperen la participació activa del grup del Sr. Bou, ja que volen que la ciutadania tingui veu i vot en les decisions de la ciutat, i per això han impulsat un reglament de participació que recull la iniciativa ciutadana, i que permet a la ciutadania portar propostes directament al Plenari; i també les consultes ciutadanes, que tot i que no són vinculants, pretenen donar veu a la ciutadania.

El Sr. Bou addueix que no li queda clar si s'ha respost la seva pregunta o no, ja que el circumloqui de l'alcalde ha fet que perdés el fil de la resposta.

Puntualitza que ha preguntat, arran de la proposta més important del PAM, si el govern es compromet a continuar fent la cobertura de ronda de Dalt.

Del Grup Municipal Barcelona pel canvi:

3. (M1923/391) Ha tingut alguna continuïtat el suport de l'Ajuntament a Irídia o al seu Servei d'Atenció i Denúncia davant situacions de Violència Institucional després del 17 d'octubre sota la forma de subvenció o contracte? Per quins imports i per a quins projectes o serveis?

La Sra. Parera comenta que, el 17 d'octubre passat, l'Ajuntament va informar que donava suport econòmic i logístic al centre Irídia en el seu servei a persones víctimes de situacions de violència en el marc de les protestes contra la sentència del TS. Posa de manifest que aquest centre té la mateixa adreça, Casp 43, que l'Observatori Desc, al qual va estar vinculada la Sra. Colau abans d'esdevenir alcaldessa, i que comparteix el mateix NIF que la PAH. Remarca, doncs, que existeix tot un holding domiciliat en aquesta adreça.

Indica, igualment, que el suport d'aquest ajuntament a Irídia es va materialitzar amb la cessió d'un espai municipal per atendre les persones afectades per l'actuació policial, segons van dir; i també es va publicar en un mitjà de comunicació que s'havia fet una aportació de 9.700 euros per a assistència psicosocial i assessoria jurídica.

Recorda que Irídia ja havia rebut una subvenció de vint mil euros l'any passat, sense comptar les que havia rebut durant el mandat anterior.

En conseqüència, pregunten si després del 17 d'octubre ha tingut alguna continuïtat el suport de l'Ajuntament a Irídia, o al seu servei d'atenció i denúncia davant de situacions de violència institucional, en forma de subvenció o de contracte.

La Sra. Alcaldessa desmenteix la insinuació sobre un possible tracte de favor a l'Observatori Desc o a la PAH, ja que existeix un conveni signat durant el mandat de l'alcalde Trias que s'ha mantingut posteriorment.

Feta aquesta puntualització, assenyala que davant del fet que més d'un centenar de persones van resultar ferides arran dels esdeveniments ocorreguts entre el 14 i el 20 d'octubre, que van suposar moments molt difícils per a la ciutat, aquest ajuntament, entre altres accions, va decidir donar suport a l'associació Irídia, que és un centre per a la defensa dels drets humans, i que forma part de la plataforma Som defensores, que agrupa diferents entitats que fan tasques d'observació de vulneració de drets, i proporcionen assessorament jurídic i psicosocial en convocatòries de concentracions i manifestacions multitudinàries puntuals.

Indica que aquest suport va consistir en un contracte menor de 9.716,30 euros, amb IVA inclòs, per cobrir un servei d'assessorament jurídic i suport psicosocial, que aquest ajuntament no podia oferir directament per manca de personal especialitzat. Indica que l'atenció es va dur a terme a la seu del Centre de Recursos de Drets Humans del carrer del Rec 15; i que la vigència del contracte va ser per al període d'un mes. Justifica aquesta durada pel temps que es necessitava per donar cita prèvia, atès que no es podien atendre immediatament totes les peticions.

Precisa que aquest contracte va significar un suport al servei que ofereix Irídia, que en total, en el marc dels esdeveniments ocorreguts entre el 14 i el 20 d'octubre, va atendre 139 persones, i va fer 35 visites. Indica que, entre els casos que va atendre Irídia durant aquest període, és particularment preocupant que 27 persones es van veure afectades per l'ús de projectils de foam, i 13 per l'ús de bales de goma, i de les quals 3 van perdre un ull. Remarca que aquests són els resultats més greus de la situació que es va viure aquells dies, a més de les agressions a periodistes, entre altres.

Considera que davant d'aquesta situació han de celebrar que existeixin entitats de drets humans com Irídia, que puguin col·laborar amb les institucions per esclarir els fets en benefici de tothom.

La Sra. Parera replica que no ha fet cap insinuació, tan sols referència a unes dades; i afegeix que no és el seu grup qui va portar en el seu dia aquesta qüestió al comitè d'ètica.

Remarca, igualment, que no ha demanat a l'alcaldesa que li expliqui un conveni, sinó que ha preguntat si a partir del 17 d'octubre s'ha produït alguna nova col·laboració amb Irídia, a

banda del conveni que ha esmentat l'alcalde. Fa notar que aquesta pregunta es respon amb un sí o amb un no.

La Sra. Alcaldessa precisa que hi ha un contracte de 16.105 euros amb Irídia per a l'organització d'unes jornades sobre vulneracions de drets al CIE, en col·laboració amb el Col·legi d'Advocats i altres entitats, per tractar un assumpte que els preocupa com és la vulneració de drets de les persones migrants.

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

MOCIONS

DECLARACIONS INSTITUCIONALS

1. Per tal de commemorar el centenari de l'assassinat de l'advocat laboralista i polític republicà i catalanista Francesc Layret i Foix, el Plenari del Consell Municipal de Barcelona acorda: Primer.- La celebració d'un acte institucional en homenatge a Francesc Layret amb motiu del centenari del seu assassinat. Segon.- L'organització d'activitats culturals sobre Francesc Layret i la seva època. Tercer.- La col·locació d'un faristol amb la semblança biogràfica de Francesc Layret davant del número 26 del carrer Balmes, el seu darrer domicili i l'indret on va ser assassinat. Quart.- Comunicar aquests acords a la Generalitat de Catalunya, a l'Ateneu Enciclopèdic Popular, a l'Ateneu Layret, a la Fundació Salvador Seguí, al Col·legi de l'Advocacia de Barcelona i als sindicats CGT de Catalunya, CNT de Catalunya, CCOO de Catalunya, COS de Catalunya, Intersindical-CSC, UGT de Catalunya i USOC.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida pel Sr. Castellana, amb el posicionament favorable dels Grups municipals d'ERC, Barcelona en Comú, PSC i Junts per Catalunya.

2. El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Primer.- L'Ajuntament de Barcelona es compromet a mostrar el seu suport a la Resolució de la convenció de les Nacions Unides i sumar-se a la commemoració del Dia Internacional contra la Corrupció. Segon.- L'Ajuntament de Barcelona es compromet a crear consciència contra la corrupció i difondre el valuós paper de la Convenció a l'hora de lluitar contra aquesta lacra, prevenir-la, eradicar-la i que tant els ciutadans com les administracions Públiques prenguin consciència d'aquest fet. Tercer.- L'Ajuntament de Barcelona es compromet a promoure i enfortir les mesures per combatre de forma eficaç i eficient la corrupció. Quart.- L'Ajuntament de Barcelona es compromet a promoure, facilitar i donar suport la cooperació internacional i l'assistència tècnica en la prevenció i la lluita contra la corrupció. Cinquè.- L'Ajuntament de Barcelona es compromet a promoure la integritat, l'obligació de retre comptes i la deguda gestió dels assumptes i bens públics.

S'aprova per unanimitat aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Guilarte.

La Sra. Alcaldessa desitja bones festes a tothom.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les quinze hores.